

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

சூகஸ்ட்
1984

இருபதாவது
சூண்டு மலர்

விலை: 5

சுசிரியர் : வெளியீடு ஜீவா

With the Best Compliments from:

MANOHARAN & VETTIVEL ENGINEERS - CONTRACTORS

Managing Partners:

MR. S. K. MANOHARAPOOPAN
MRS. M. KARUNADEVY

Consulting Engineer:

MR. M. SINNATHURAI
MICE, FIE, M. CONS. E.
RETD. DIRECTOR OF BLDG. DEPT.

Head Office:

53, KANDY ROAD,
JAFFNA - SRI LANKA.
Phone: 23870

Branch Office:

57, AMBALAVANAR ROAD,
JAFFNA - SRI LANKA.
Phone: 24377

மில்க்வைற் உதவிகள்

- வசதி வாய்ப்புப் பயன்கருதி மரங்களை நடுக்தல்
- வீட்டுத் தோட்டம் விருத்தி செய்தல்
- பனைவளம் பெருக்கிப் பயன் பல பெறுதல்
- பசளைதரும் செடிகள், மரங்களை உண்டாக்குதல்
- சனசமூக நிலையங்களில் வாசிக்க வழிசெய்தல்
- பக்தி நெறியில் பரமனைப் பணிந்து வாழப் பயிற்றுதல்
- எல்லோரும் எல்லோர்க்கும் சேவை செய்தல்
- வள்ளுவர் நெறியில் வையகம் வாழ வழிவகுத்தல்
- எல்லோரையும் யோகாசனம் பயில வைத்தல்

மில்க்வைற் தயாரிப்புகளின் மேலாற்றைகளைச்
சேகரித்தனுப்பி

மில்க்வைற் செய்தி
பொலித்தின் பை
காந்தி பாக்
அழகிய துவாய்
அப்பியாசக் கொப்பி
அறிவு நூல்கள்
பெட்செற்
காந்தி சிலை
வர்ணப் படங்கள்

ஆகியவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

மில்க்வைற்

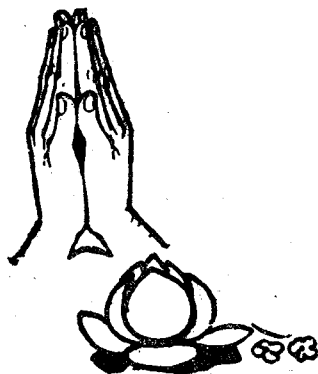
த. பெ. இல. 77,

யாழ்ப்பாணம்.

☎ 23233

மல்லிகை 20 வது ஆண்டுமலர்

உங்கள் முன்னேற்றம்
எங்கள் முன்னேற்றம்
நாட்டின் முன்னேற்றம்

மேர்ச்சன்ட் பிஸினஸ் லிமிட்டெட்

4, மேல்மாடி, மொடல் மார்க்கட்,
யாழ்ப்பாணம்.
த. பெ. 63.

☎ 24183

We assist to import any items especially
Japanese reconditioned Vehicles.

HUSSAIN BROS

IMPORTERS OF RECONDITIONED
VEHICLES & INDENTING AGENTS

Importers of:
CHEMICALS
ELECTRICAL FITTINGS
HARDWARES
SUNDRIES &
GLASS WARES

Telephone: 20712
Telegrams: JUBITEE

137, Maliban Street,
COLOMBO-II.

தமிழக 20 வது ஆண்டுமலர்

ESTATE SUPPLIERS
COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

Dial
26587

to

E. SITTAMPALAM & SONS

223, Fifth Cross Street,
COLOMBO - II.

சலியாத உழைப்பில் மலர்வது மல்லிகை.
இருபது ஆண்டுகளை நினைத்துப்பார்க்கிறோம்
அதற்காக நமது பாராட்டுக்கள்.

BOOK CENTRE

371, Dam Street,

COLOMBO - 12

Phone: 34529

Cables: "KENNADIES"

Branch:

All Ceylon Distributors

119-1/1, K. K. S. Road,

JAFFNA.

Phone: 24234

Cables: "ACEEDEE"

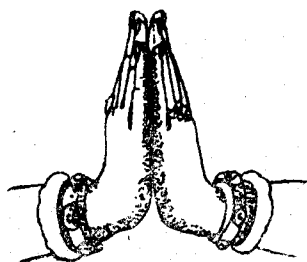
Proprietors:

All Ceylon Distributors Investments Ltd.

மல்லிகை 20 வது ஆண்டுமலர்

இருபதாண்டுச் சாதனைக்கு
எமது மனந்திறந்த பாராட்டுக்கள்
பணி தொடரட்டும்.

COLOUR TEX

188/2P, KEYZER STREET,
ASLAMS TRADE CENTRE
Colombo - 11

T. P. 29284

“இன்றைய நாகரிகத்தின் சாம்பல் எதிர்கால நாகரிகத்தின் உரம்”
என்றவாறு, இன்ற இருபதாம் ஆண்டுமலராக மலரும் “மல்லிகை”
மர்த இதழ் எதிர்கால இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உரமாக அமைய
மனமுவந்து வாழ்த்துகிறோம்.

M. G. M. PRINTING WORKS & INDUSTRIES

Industrial and Commercial Printers
102/2, Sir Ratnajothy Sarawanamuthu Mawatha,
(Wolfendhal Street),
COLOMBO - 13.

Telephone: 31964

P. O. Box: 1752

M. G. M. VIDEO HOME

Aname For Quality Recorded Cassettes
and

Release of Latest Video Movies in Tamil - Hindi - English
A Leadin Lending Library of Home Video
Emtertainments.

(37/12, Frist Lane, Brown Road, Kandarmadam, Jaffna.)

28, Model Market,

JAFFNA.

மல்லிகை 20 வது ஆண்டுமலர்

TELE CORNER

(Modern Market Upstair)
KANDY ROAD,
CHAVAKACHCHERI.

T. V. வீடியோ கசெற் றேடியோ

- எவார்சில்வர் பொருட்கள்
- அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
- மின்சார உபகரணங்கள்

நிதான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மற்றும்

வீடியோ படம் பிடிப்பதற்கும்

வீடியோ டெக், கசெட் வாடைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளவும்
சிறந்த ஸ்தாபனம்.

ரெலி கோணர்

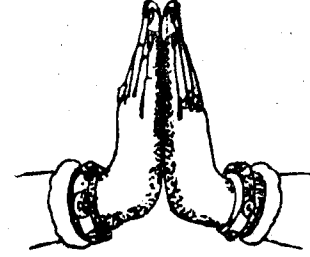
(நவீன சந்தை மேல் மாடி)

கண்டி வீதி,

சாவகச்சேரி.

☎ 260

With the best Compliments from

TANK VIEW HOTEL

221, Service Rd,
Kilinochchi.

One and The Only Tourist Hotel
In The District Of Kilinochchi
Which Approved by the Ceylon
Tourist Board

CABLE:

DEEPAM — KILINOCHCHI.

Phone: 302.

கற்பக விற்பனை நிலையங்களில்
விற்பனையாகின்றது,
உங்கள் உணவிற்கு சுவை சேர்க்க
பனம் சிரம்

சீனிக்குப் பதிலாக உபயோகிக்கக்கூடிய புரதம்
இரும்பு, கல்சியம், குளுக்கோஸ், நிறைந்தது.
தயிர், அப்பம். பாண் போன்ற உணவுகளைச்
சுவையூட்டச் சிறந்தது
சோடாவிற்குப் பதிலாகப் பருக
சுவையூட்டப்பட்ட பனம் கோடியல்,
சுத்தமான குளிருட்டப்பட்ட போத்தலில்
அடைக்கப்பட்ட பதநீர்.

பனம் ஜாம்
பனம் பழுத்திலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட சுவையான உணவு.

பனை அபிவிருத்தி சபை

தேசிய வீடமைப்பு செயலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 23801, 22094

கற்பகம் விற்பனை நிலையம்

ப. நோ. கூ. ச. கட்டிடம்.
கே-கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

யாழ் மாநகரசபைக் கட்டிடம்
32, பொன்னம்பலம் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

224, காலி வீதி, பம்பலப்பிட்டி.

பொதுச் சந்தைச் சதுக்கம், மட்டக்களப்பு.

வியாபாரிகளுக்கு தகுந்த கழிவு உண்டு

- தூய அலுமினியம்
- எவர் சில்வர்
- கண்ணாடி
- பிளாஸ்டிக்
- எஞமல்
- தாச்சி வகைகள்

● ஒக்கிட் [Orchid] வானிகள்

போன்ற பொருட்கள் மங்கள
வைபவங்களுக்கு உகந்த அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
யாவும் குறைந்த விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
வியாபாரிகளுக்கு

மெது உற்பத்திப் பொருட்களும், மற்றும் பொருட்களும்
விசேட கழிவுடன் வழங்கப்படும்.

Home Finance

ஹோம் ஫ினான்ஸ் சோசு பஸ் ஆசனங்கள்
எம்மிடம் பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

நியு லங்கா
அலுமினியம் தொழிற்சாலை

(விற்பனைப் பிசிவு)

6, 30, ஆஸ்பத்திரி வீதி, நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.

☎ 23596

இப்பொழுது எங்கும் வீற்பனையாகின்றது

N. I.

என். ஐ.

சைக்கிள் ரயர்கள் — ரியூப்புகள்

நீடித்த பாவிப்பு - சொகுசான ஓட்டம்

விலை ரயர்: 46-70 — ரியூப் 16-00 மட்டுமே

நோர்தேன் இன்டஸ்ட்ரிஸ்

112, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

23158

தமிழ் நாட்டில் இலக்கியச் சூழ்நிலை

வல்லிக்கண்ணன்

தமிழ் நாட்டில் நவீன இலக்கியம் வளமாக வளர்ந்து செழிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறதா? இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

தமிழர்களின் வாழ்க்கையில், சகல துறைகளிலும், முரண்பாடுகள் நிறைந்து கிடக்கின்றன. மொழியின் பல தன்மைகளிலும் இம் முரண்பாடுகள் பளிச்செனப் புலனாகக் கூடிய விதத்தில் உள்ளன.

அரசு ஆதரவிலும், மற்றும் தனிப்பட்ட புரவலர்களின் தாராளத்தினாலும், தமிழ் போற்றி வளர்க்கப்படுவது போன்ற நிலை இங்கே காணப்படுகிறது. மாநாடுகள், பெரும் கூட்டங்கள், கருத்தரங்க நிகழ்வுகள், பட்டிமன்றங்கள், கவியரங்குகள், வழக்காடு மன்றங்கள் — இப்படி எத்தனையோ தமிழின் பெயரால், தமிழ் இலக்கியத்தின் பெயரால், நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் வருடம் முழுவதும், பெரும் பணச் செலவோடு நடத்தப்படுகின்றன.

பத்திரிகைகளும் பனபளப்புக் கவர்ச்சியோடு எண்ணிக்கையில் மிக அதிகமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. வாரப் பத்திரிகைகள் சில, வாரம் தோறும், பல லட்சம் பிரதிகளை அச்சிட்டு விநியோகித்தவாறு இருக்கின்றன.

'குமுதம்' பத்திரிகை வாரம் தோறும் ஐந்து லட்சம் பிரதிகளுக்கும் அதிகமாகவே செலவாவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. விகடன், ராணி போன்றவை

யும் பல லட்சங்கள் விற்பனையாகின்றன.

ஒவ்வொரு இதழையும் குறைந்தது ஐந்து பேராவது படிக்கிறார்கள் என்றும், ஆகவே வணிகப் பத்திரிகையின் வாசகப் பரப்பு மிகப்பெரும் அளவு என்றும் கணக்கிட்டு விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது.

ரொம்ப சந்தோஷம். தமிழ் நாட்டில் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் எண்ணிக்கையும், பத்திரிகைகள் படிக்கும் வாசகர்கள் எண்ணிக்கையும் பெருகியுள்ளது என்பது மகிழ்ச்சிக்கு உரிய விஷயம் தான்.

வணிகப் பத்திரிகைகள் வாசகர்களை சிரமப்படுத்துவதில்லை, சீரிய முறையில் சிந்திக்கத் தூண்டுவதில்லை, மக்களின் ரசனையையும் நோக்கையும் போக்கையும் திசை திருப்பி விடுகின்றன, பண்புபுத்திகளின் லாபத்தை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு—சமூக நலனை, மக்களின் பண்பாட்டை, நாட்டு நலங்களைப் பற்றி எல்லாம் கவலைப்படாமல் — செயல்படுகின்றன. இத்தகைய குறைகள் சுட்டிக் காட்டப்படுவதும் நடந்து வருகிறது.

'மாதம் ஒரு நாவல்' என்ற பெயரில் ஏகப்பட்ட மாத வெளியீடுகளும் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. இவையும் மாதம் தோறும் பலபல ஆயிரம் பிரதிகள் விற்பனையாகின்றன.

இவற்றில் வருகிற நாவல்கள் தரமானவையாக இல்லை; 'படைப்பு இலக்கிய' துக்கு இவை ஒரு சிறிது கூட வளம்

சேர்ப்பதில்லை என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும்:

வணிக நோக்கில் இயங்குகிற பதிப்புக்கள், வாரப்பத்திரிகைகளில் அச்சாகிவந்த 'தொடர்கதை' (நாவல்)களையும், மற்றும் மாத வெளியீடுகளில் பிரசுரமானவற்றையும் உடனுக்குடன் புத்தகங்களாக்கி விற்பனைக்கு அனுப்புகின்றன. இவையும் நல்ல விற்பனையைப் பெறுகின்றன என்றே தெரிகிறது.

இதே சமயத்தில், உற்சாகம் அளிக்க முடியாத உண்மைகளும் இருக்கின்றன.

ஆழ்ந்த (கனமான) இலக்கிய முயற்சிகள் என்று சொல்லப்படுகிற எழுத்துக்கள் — சமூக சிந்தனைகள் — மக்களின் சிந்தனையையும் வாழ்க்கை நிலையையும் உயர்த்தும் நோக்குடன் எழுதப்படுகிற படைப்பு இலக்கியங்கள் — பொதுவாக, 'எனரியஸ் லிட்டரேச்சர்' என்று சொல்லப்படுகிறவை வரவேற்பைப் பெறுவது அரிதாக இருக்கிறது.

இத்தகைய நாவல்கள், கதைத் தொகுப்புகள் ஆயிரம் பிரதிகள் விற்பனையாவதற்கு அநேகம் ஆண்டுகள் தேவைப்படுகின்றன.

இலட்சிய நோக்குடன் நடத்தப்படுகிற இலக்கியப் பத்திரிகைகள் முவாயிரம் — நாலாயிரம் பிரதிகள் செலவானாலே 'பெரிய சர்க்குலேஷன்' என்று கொள்ளலாம்.

இந்த நிலைமை தமிழ் நாட்டில் என்றுமே நிலையானதாகத் தோன்றுகிறது. ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் நடந்த 'மணிக் கொடி'யும், அதுக்குப் பிறகு வந்த 'கிராம ஊழியன்', 'சுலா

மோகினி' முதலிய இலக்கியச் சஞ்சிகைகளும் ஆயிரம் பிரதிகளுக்குள்ளேயே அச்சிடப்பெற்றன. அவை பரவலான விற்பனையைப் பெற்றிருந்ததும் இவ்வித இலக்கியப் பத்திரிகைகளின் வலாறு, வேதனைக்கு உரிய இந்நிலை தொடர்ந்து வளர்வதை எடுத்துச் சொல்லும்.

நல்ல புத்தகங்கள் — மான படைப்பு இலக்கியங்களாகியும் இப்படிப்பட்டதுதான்.

அவை வெளியான காலத்தில் போதிய — தகுந்த கவனப்பைப் பெற முடிவதில்லை. பின்னர், தேவை ஏற்படுகிற போது அவை இலக்கிய மாணவர்களுக்கும், ரசிகர்களுக்கும் கிடைப்பதே இல்லை.

பல நல்ல புத்தகங்கள், முதல் பதிப்புக்கு மேல் அச்சாகக் கூடிய வாய்ப்பைப் பெறாமலே போகின்றன. பின்வரும் இலக்கியவாதிகளுக்கு அவை கிட்ட வசதி இல்லாது போகிறது. அப் புத்தகங்களை அறிந்திருக்கக் கூடிய ஒரு சிலர் சிலரிடம் சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால், புதிய தலைமுறையினருக்கு அவற்றைக் கண்ணால் காணாமல் வாய்ப்புக் கூட இல்லையாதலால் அவற்றின் உண்மைத்தன்மையை அவர்கள் உணர முடியாமல் ஆகிவிடுகிறது.

உதாரணத்துக்கு சில சொல்லலாம் — வ. ரா. விண் 'மழையும் புயலும்' (கட்டுரைகள்) சங்கரராம் 'மண்ணை' (நாவல்); க. நா. சு. 'பொய்க் தேவு' (நாவல்); ஆர். சண்முக சுந்தரம் 'நாகம்மா' (நாவல்) கு. ப. ராஜகோபாலனின் 'செய்கதைத் தொகுதிகள்'; ந. பிச்சுமூர்த்தியின் 'கவிதைகள்'... இப்படி அநேகம்.

இவை போன்ற தரமான படைப்புக்களை அறிய முடியாமலே இருக்கிற இளைய தலைமுறையினர், தங்களுக்கு முன் உருப்படியாக எதுவுமே செய்யப்படவில்லை என்று தன்னகங்கரத்தாகும், தற்சிறப்பு மோகத்தாகும் பேசுவதும் எழுதுவதும் தமிழ் நாட்டில் இயல்பாகிவிட்டது.

மகாகவி பாரதியார் நூற்றுக்கு விழா, திரு. க. ஆற்றாண்டு விழா என்றெல்லாம் எம் பரதாட்டங்களோடு, பெரும் பணம் செலவு செய்து, விழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டன. மகிழ்ச்சிக்கு உரியதுதான். ஆனாலும், ஒரு உண்மையை எடுத்துக் கூற வேண்டும்.

இத்தகைய விழாக்கள், விழா நடைபெட்கிற காலகட்டத்தில் தான் பரபரப்புக்கும், பெரும் பேச்சுக்களுக்கும் அலசரம் தருகின்றன (விளம்பரத்துக்கும் வியாபாரத்துக்குமான) தயாரிப்புகளுக்கும் (புத்தக வெளியீடுகள்) வழி வகுத்துக் கொடுக்கின்றன. அது முடிந்தபிறகு நாம் மக்களும் சம்பந்தப்பட்டவர்களை அலசரமாக மறந்து விடுகிறார்கள்.

மொழிக்கும் நாட்டுக்கும் மக்களால் இயன்ற அளவு நல்லது செய்தவர்களை எளிதில், கிரைவில் மறந்துவிடுவது (அல்லது ஒதுக்கிவிடுவது) தமிழ்நாட்டின் பண்புகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது. சமீப காலத்தில் இருந்து, உழைத்து, சிரமப்பட்டு மறந்து போனவர்களைக் கூட இந்த நாட்டவருக்கு நினைவு இருப்பில்லை.

சிறுகதைக்கு வளம் சேர்த்தது அழகிரிசாமி, அருமையான அடிகள் பல எழுதியுள்ளார். ஸ்ரீ. தேசிகள், அறிவுக்கு விரும்பாகும் சிந்தனை நூல்கள் படைத்த வெ. சாமிநாத சர்மா,

இளிய நடைமீல் கட்டுரைகளும் கதைகளும் ஆக்கிய தி. ஐ. ர., கவிஞர் தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை, கவி ச. து. சுப்பிரமணிய யோகி இப்படி அநேகர். இவர்களை யார் நினைவு கூர்கிறார்கள்?

'உயிரோடு இருக்கிற — சாதனைகள் புரிந்துவிட்டு ஒதுங்கி யிருக்கிற எழுத்தாளர்களையே மறந்து விட்டார்களே! செத்துப் போனவர்களை யா நினைவு வைத்துப் பாராட்டுவார்கள்?' என்று என் நண்பர் ஒருவர் குறிப்பிடுகிறார்.

இதுதான் இன்றைய நிலைமை.

லட்சிய வெறியோடு இலக்கியப் பணியில் ஈடுபடுகிறவர்கள் எழுத்தை நம்பி வாழக் கூடிய நிலை தமிழ் நாட்டில் என்றுமே இருந்ததில்லை. இன்றும் இல்லை.

கவி பாரதியில் தொடங்கி, அவர் வழியில் நடத்த கு. ப. ரா, ந. பிச்சுமூர்த்தி, புதுமைப்பித்தன், கு அழகிரிசாமி என்று வளர்ந்து, இன்றைய இலக்கிய எழுத்தாளர்வரை எல்லோருமே இதற்குச் சான்றுகள் ஆவர்.

இந்த விகமான உற்சாகம் தராத சூழலிலும், ஒரு சிலர் மன உறுதியோடும் தன்னம்பிக்கையோடும் பிடிவாதத்துடனும் படைப்பிலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருவதையும் அயராது உழைப்பதையும் பாராட்டத் தான் வேண்டும்.

இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆதரவான சூழல் இல்லையே; எழுத்தில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு விரக்தி உண்டாக்கக் கூடிய இந்த நிலை மாறுமா? இப்படி அவ்வப்போது கேட்கப்படுகிறது.

மாறத்தான் வேண்டும். மாறும். இந்த நிலையை மாற்ற இலக்கியத்தில் ஈடுபாடும் பயிற்சியும் கொண்ட இளைய தலைமுறையினர் உணக்கத்தோடு செயலாற்ற வேண்டும்.

கவிதை விமர்சனம் பற்றிய பரிசீலனை

— டாக்டர். ஜெயராஜ்

இந்த அமைப்பை
மாற்ற முடியாச்
சுமை காவவைக்கும்
கவிதைக் கிண்கிரிப்
பொன்றோரம் .....

நவீன கவிதைப் பாரம் பரியம் என்பதை விளக்கத் தொடங்கி, வசதிக்காக ஒரு கவிஞரிலிருந்து வளர்ச்சியை ஆரம்பித்தல் அபத்தத்தில் முடிவடையலாம். கவிதை ஆளுமை யாக்கத்துக்குரிய முன்னமைந்த கவிநிலையும், வேரும் விளைநில முமாய் நிற்கும் சமூகப்பாங்கின் நோக்கலும் கவிதை அணுகு முறைகளைச் செப்பனிட உதவிய தென்பதை மறுக்க முடியாது.

கவிதை வளர்ச்சியை விளக்க, மாமூலான பெயர்ப் பட்டியல்களை வெளியிடும் மரபு இந்நாட்டில் கனக செந்திநாத னால் விரிவாக்கப்பட்டு இன்று வரை அவரவர் விருப்பங்களுக் கேற்பத் திருத்தியும் மாறுபடுத் தியும் வழங்கப்பட்டு வருகின் றன. கனக செந்திநாதன் அவர் கள் வெகுஎதிர்பார்ப்புடன் குறிப் பிட்ட கீரூர்கள் பலர், கால

வளர்ச்சியைத் தாக்குப் பிடி காதுள்ளனர்.

ஆனாலும் தத்தமது வட்ட களுக்குள் நின்று பட்டியல் கொடுக்கும் பழக்கம் இன்று வ ிட்டபாடிட்டல்.

ஒரு சிறுஷ்டியாளனது அந் துச் சிறுஷ்டிகளும் 'ஒரு கவிஞர் என்று பாராட்டப்படக் கூடிய தாயிருக்குமென்றே ஒரே திணைக் கொண்டதாக இணைக் கும்பென்றே கூற முடியாது' மேலும், மாமூலான பட்டியல் களில் இடம் பெறாத கவிதை களையோ சிறுஷ்டியாளர் எதனை அழுத்தித் தொடுக்கக் கவிதைகளைத் தருவதையும் வ ப் போது காணுகின்றோம் ஒவ்வொரு சிறுஷ்டியிலும் காணப் படுகின்ற தனித்துவ ஆழம் பொதுமை காணலாம் வறைய யாக்கப்பட்டுவிடுகின்றது. அந் துக் கவிஞர்களைப் பொது

டவனைக்குள் அகப்படுத்துதல் அனர்த்தமாகி விடுகின்றது.

மனித ஆளுமையும், சிறுஷ்டிகளும் தனித்துவமுள்ளவை என்று கூறுதல் தனி மனித வாதத்துக்கு வலுவூட்டும் என் பது தவறாகும். சிறுஷ்டித் தனித் துவங்களைத் தனியுரிமைப் பண் டமாக்குதல் தனிச் சொத்துரி மைப் பண்பாட்டின் அகலாத பூட்டுக்கள். ஒவ்வொரு சிறுஷ்டி யாளரும் தத்தமது தனித்துவங் களால் தனிமனிதனை அன்னியப் படுத்துகின்ற அமைப்பை வேரும் வேரடி மண்ணும் இன்றி அடு க லையாக மாற்றியமைத்தல் அதன் நேர்முக இசை.

கவிதையாக்கும் தொழில் நுட்பம் காலமாற்றங்களின் இயக்கத்துடன் இணைந்து நோக் கப்படாமை புதிய வடிவங்களைத் தரிசிக்க முடியாத கொடூரம் நிரம்பிய அவலத்தை அண்மைக் காலம் வரை தோற்றுவித்தது. நிலமானிய சமூகவமைப்பிற் கவிதையாக்கும் தொழில் நுட் பம் கவிதையைச் செலிநுகர் செல்வமாக்கும் பணிக்கே மீண் டும் மீண்டும் அழுத்தக் கொடுத் தது. எழுத்தறிவின் பரவல் திகழாத நிலையில் இசை ஊடகத்தை முற்று முழுதாக நம்பியே கவிதை எழுந்து நடமாட முடிந்தது.

எழுத்தறிவுப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சி, 'வாசிப்புக் கவிதை' என்ற புதிய பரிணமத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளது. கவிதை யாக்கத்தைத் தொழில் நுட்பத் தின் பழைய வடிவங்களே போதுமானது என்று கூறுவோர், ஒருபுறம் இந்தப் படிமலர்ச்சியை உணராதிருத்தல் மாத்நிரமன்றி, மறுபுறம் எத்தகைய நவீன அறைகூவல்களையும் பழைய வடிவங்களாற் கூற முடியும் என்று வாதிட்டாலும் நடை

முறையிலே அவற்றைச் செயல் படுத்திக் காட்டாமை அனைவர்க்கும் தெரிந்த ஒரு நடைமுறை.

கடந்த ஓராண்டுக் காலத் தில் வெளிவந்த பாரம்பரியக் கவிதையாக்கங்களின் சருப் பொருள்களைத் தொகுத்துப் பார்த்தால், காதல், தெய்வீ கம், இறந்தார் கழிவிரக்கம், இளமை நயப்பு, இயற்கை நயப் புப் போன்றவற்றைத் தாண்ட முடியாத அவஸ்தையிலுள்ளமை யும் குறிப்பிடத்தக்கது. நையாண்டி, கிண்டல் போன்ற வற்றுக்கு அந்த வடிவங்கள் வாலாயப்பட்டு நிற்கின்றன. புதிய உள்ளடக்கமாக சமகாலத் தேசிய இனப் பிரச்சினைகளை உட்பொதித்து மறைந்த வித்து வான் சி. ஆறுமுகம் அவர்கள் மரபுக் கவிதைகளை யாத்தாலும் (சமுநாடு) அவற்றில் பாரதி, பாரதிதாசனது நிழல்களையும் காண முடிந்தது.

தேசிய இனப் பிரச்சினை களையோ, நவீன வாழ்க்கை நெருக்கிடைகளின் துயர் தோய்ந்த உறுத்தல்களையோ, நெகிழ்ச்சி ததும்பும் நவீன கவி தையாக்கத் தொழில் நுட்பங் கள் கருவாகத் தழுவிக்கொள் ளுகின்றன. உதாரணத்துக்கு சேரனது அண்மைக்கால கவிதை யாக்கங்களில் இந்தப் பண்பின் தனித்துவங்களைக் காணலாம்? புதிய சருப்பொருள்களைக் கைபா ளப் புதிய வடிவங்கள் நேர்த்தி யாக அமைந்துவிட்டன.

இந்தப் பணி பல்வேறு கவி ஞர்களால், அவரவர் சிறுஷ்டித் தனித்துவங்களுடன் ஒன்றித்த வகையிலே இன்று பரவலாக முனைப்புக் கொள்ளத் தொடங்கி யுள்ள வேளை பட்டியலிடுவோர் மிக நிதானமாக இருக்க வேண் டியுள்ளது.

கவிதையின் அலங்காரத் தோரண வாயில் உணர்ச்சி யென்றும் கவிதையின் மொழி உணர்ச்சிக்குரியதென்ற பொது வான கருத்தும் மறுபரிசீலனைக் குரியது. எங்கு தருக்க மொழி சறுக்குகின்றதோ அங்கு கவிதை உணர்ச்சி ஆரம்பிப்பதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. உணர்ச்சி பாவங்களில் உணர்ச்சி வேக வீச்சு ஆழ்ந்து நோக்கப்படுகின்றது. இரண்டாந்தரமாகக் கிடைத்த அனுபவம் என்றில்லாமல், நேரடியாக மூழ்கிய அனுபவம், அழகையென்றால் முற்றாகத் தோய்ந்த அழகை, மகிழ்ச்சியென்றால் சிறகடித்து வெடிக்கும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி என்ற செறிவு நிலைகளது அல்லது கட்டுப்படுத்தப்பட்ட உணர்ச்சியா கவிதைக்கு உரியது என்பதும் விவாதத்துக்குரியது.

எத்தகைய உணர்ச்சி பூர்வமான சொல்லாயிருப்பினும், எத்தகைய ஆன்மீக பூர்வமான சொல்லாயிருப்பினும், அவை பௌதீக நிலைப் பொருண்மை கொண்டவை என்பது நோக்கு தற்குரியது. உற்பத்தி உறவோடும், முறமையோடும், வாழ் நிலையோடும், சூழலோடும் உறவு கொள்ளாத சொல்லொன்றில்லை. அதனை மீறிய சொல் உச்சாடனமும் உணர்ச்சிக் கொப்பிப்பும் இல்லை என்பது தவறாகாது.

மாக்கிய அணுகுமுறைகள் வேர் கொண்டு வளரும்வரை, கவிதை அணுகு முறைகளிலே பெருமளவில் நேர்ப்பண்பு வாதமே தலைதூக்கி நின்றள்ளது. சொல் நயப்பு, ஒத்திசைவுகளின் நயப்பு; உவமை உருவகங்களின் சுவைப்பு என்பவற்றினடிப்படையான இன்பமூட்டல் நிறைவு, நேர்ப்பண்பு வாத அணுகு முறைகளால் விதத்துரைக்கப்

பெற்றன. கவிதைக்கு ஓர் உயரிய புனிதத்துவத்தை இந்த அணுகு முறை வரிந்து கொண்டது.

இந்த அணுகு முறையோடு முரண்பாடு கொள்வது எதிர்ப்பண்பு வாதம். கவிதைகளிலே காணப்படும் குறைகளைப் புட்டுக் கயட்டுவதிலும், வழக்களை விதந்துரைப்பதிலும். சொற்கற்றம் பொருட்கற்றம் ஆகியவற்றோடு மாறடிப்பதிலும், கண்டன கோடரிகளாவதிலும் மூழ்குதல் எதிர்ப்பண்பு வாதத்தின் குண வியல்புகள்.

கவிதையிலே புதிய வடிவங்களை ஏற்றுக் கொள்ளாமை எதிர்ப்பண்பு வாதத்தின் அண்மைக் கால வெளிப்பாடு எனலாம். எதிர்ப்பண்பு வாதமும், தனி மனித வாதமும் இணைந்த அவலங்களும் அண்மைக் காலக் கவிதை மதிப்பீடுகளிலே தலை தூக்கின. 'தாக்கி' எழுதிவதனால் ஒருவித உளவியற் சுகநிகாணலும் இதன் தொடர்ச்சியே. 'வசதிக்காக' நேர்ப்பண்பு வாதத்தையும் எதிர்ப்பண்பு வாதத்தையும் பயன்படுத்த முற்பட்டமையின் கொந்தளிப்பு அலைகள் சுழி சுழியாக வெளிவரத் தொடங்கின.

'கவிஞர்களைத் தரப்படுத்தல் செய்ய வேண்டாம்' என கு. பாலகுமாரன் என்பவர் எழுப்பிய சத்தியாபேசமும், அதற்கு கே. எஸ். சிவகுமாரன் அளித்த சாத்தமான பதிலும், கொந்தளிப்பு அலைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டுக்கள்.

இலக்கியில் இன்று நார்பதுக்கும் மேற்பட்ட கவிஞர்கள் ஆற்றலும் வேகமும் தாக்கமும் மிக்க கவிதைகளைத் தந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த நிலையில் 'வசதி' யைக் கருத்திற் கொண்டு ஆறு ஏழு கவிஞர்களை

மாத்திரம் தெரிந்தெடுத்தல், 'சந்தை நிலவரமும் தெரிவும்' என்பவற்றை உள்ளடக்கும் தனி முயற்சிப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு உட்பட்டது தான்.

கவிதையாற்றல் என்பது 'கூடப் பிறந்த கொடை' யல்ல; பயிற்சியாலும், சூழலாலும், வாழ்நிலை அறைகூவல்களினாலும், கவிதையை நிறை நிலா வாகவும், நெடும் புரட்சியின் சதங்கை ஒலிகளாகவும் வளர்த்தெடுக்க முடியும். அந்த மாறிகளிலே மாற்றங்கள் நிகழும் பொழுது, சிறந்த கவிஞனும் சோடைபோன ஆக்கத்தைத் தரலாம், புகழ் குடாத கவிஞனும், கிளர்மின் வலுப்போன்ற கவிதையைத் தரலாம்;

கவிதைகளை இரு வேறு பாகுபாட்டுக்குள் அடக்கும் செயல் உலகக் கவிதை விமர்சனத்தின் ஒரு பண்புக் கூறு என்றும் கூறலாம். 1950 ஆம் பதின் மத்தின் பிற்பகுதியில் ஐக்கிய அமெரிக்கக் கவிதை அரங்கு இரு எதிர் முகாங்களாகப் பிரிந்தமை திறனாய்வாளர்களினால் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ('அண்மைக் கால அமெரிக்கக் கவிதை அருவிகள்' கட்டுரை; ரிச்சர்ட் கொஸ்ரெ லென்ஸ் — 1964) துள்ளல் ஓசைக் கவிதை — துள்ளல் தவிர் கவிதை, முழு நிறைவுக் கவிதை, முழுமை நிறைவில் கவிதை, நூற்பலத்தார் கவிதை, எதிர் நூற்பலத்தார் கவிதை என்றவாறு எதிர் எதிர் முகாம்களாகப் பிரிந்தன.

எமது கவிதை வளர்ச்சியிலும் மரபு — புதுமை, சந்தக் கவிதை — சந்தையில் கவிதை, நூற்பலத்தார் கவிதை — எதிர் நூற்பலத்தார் கவிதை என்ற கூறுகளை அவதானிக்க முடியுமா

யானும், ஆழ்ந்து பார்க்கும் பொழுது இவை வெறும் உருவத்தோடு இணைந்த பகுப்பு ஆய்வு என்பது புலனாகும்.

பகுப்பாய்வில் உள்ளடக்கப் பொலிவைக் கூர்மைப் படுத்தியமை, இலங்கைக் கவிதை விமர்சனப் பாங்கின் வெற்றியும் சாதனையும் மட்டுமல்ல — அந்த நெறி மேலும் மேலும் செழுமையாக்கப்பட வேண்டிய இயங்கு நெறி அழுத்தம் பெற வலிமையாக்கப்பட வேண்டியமைக்கும் வேகம் தந்துள்ளது.

மீண்டும் கவிதையையும் விமர்சனத்தையும் வாமனாவதாரங்கள் பெறச் செய்ய வேண்டிய தேவை இன்றைய சூழலின் இன்றியமையாமையைப் புலப்படுத்துகின்றது. தனிமனிதனில் 'மூடிய' செயற்பாடும் நயப்பும் காணப்படுமென்ற பாசாங்கு கலைந்தது. அண்மை நிகழ்ச்சிகள் மாதிரமன்று — அகில நிகழ்ச்சிகள் ஒவ்வொன்றுமே தனி மனிதனைத் துரும்பாய் அலைக்கின்றன. இந்நிலையில் மீண்டும் மீண்டும் பழைய வண்டிகளில் பழைய பொதிகளுடன் அசைபோட்டுக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமா?

சென்னை

நர்மதா வெளியிட்டாளர்

சமீபத்தில் வெளியிட்ட

டொமினிக் ஜீவானின்

ஈழத்திலிருந்து

ஓர்

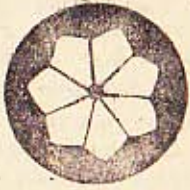
இலக்கியக்குரல்

இலக்கியப் பரப்பில்

ஒரு பரிணாம வடிவம்

தேவையானவர்கள் மல்லிகை யுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

மல்லிகை என்ற சாளரத்தின் வழியே....

— டி. எஸ். ரளிந்திரதாஸ்

இந்திய சிதையை இலங்கை ராவணன் கடத்திச் சென்றதாக இளம் வயதில் எனக்குச் சொல்லப்பட்ட போது இலங்கை மீது இனம் புரியாத வெறுப்பு இருந்தது, பள்ளிப் பருவத்தில்.

சிங்களத் தீவினுக்கோர்
பாலம் அமைப்போம்,
சேதுவை மேடுறுத்தி
வீதி சமைப்போம்

என்ற பாரதியின் பாடல் வரிகளைப் படித்த போது — அதே பாடலைக் கே. எஸ். கோபால கிருஷ்ணனின் 'கைகொடுத்த தெய்வம்' திரைப்படத்தில் கேட்ட போது என்காநிலத் தெனா பாயத் துவங்கியது. இம்மயத்தின் அடிவாரத்தில் நின்று கொண்டு தொலைதூர இலங்கையைப் பார்க்கத் துவங்கினேன்.

ஏழாண்டுகளுக்கு முன்பு கணேசலிங்கத்தின் நாவல் ஒன்றைப் படிக்கத் துவங்கியபோது இலங்கையைப் பற்றிய தேடல் எண்ணில் தீவிரமடைந்தது. ஈழத்து இலக்கியத் தூதராய் சென்னைக்கு தோழர் டொமினிக் ஜீவா வருகை தந்தபோது இலங்கையின் இலக்கிய அகந்தை என்னுல் காண முடிந்தது. என்னுள் இந் நாடு பரிச்சயமானது. உரு

வத்தில் இருதயத்தைப் போல் தோற்றமளித்ததால் என்னுள் ஒரு இலங்கை இருப்பதாகவே பாவிக்கத் துவங்கினேன்.

டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகை என்ற சாளரத்தின் வழியே குமரிமுனையில் ஆராதனைக்குரிய அமைதிச் சூழலில் விவேகானந்தர் பாரையிலிருந்து வெகு நெருக்கத்தில் நோக்கிய போது இச் சின்னஞ்சிறிய நிலை ஒரு புதிய ஸ்பரிசுத்தைத் தோற்றுவித்தது. டாக்டர் கைலாசபதி, டாக்டர் சிவத்தம்பி, யோகநாதன், டானியல், காலஜார் ஜெகநாதன் போன்றோரின் படைப்புகளில் ஆழ்ந்த போது, அவற்றின் செவ்வொளியின் மீது வாக இந்நாடு மேலும் பிரகாசித்து முழுமையாய் என்றேசிப்பைப் பெற்றது.

இலங்கைக்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையேயுள்ள மல்லிகை என்ற இலக்கியப் பாலத்திற்கு 20 வயது ஆரம்பிக்கிறது.

ஒரு மனிதனுக்கோ அல்லது இதர ஜீவராசிகளுக்கோ இருபது ஆண்டுகள் என்பது மிகச்சாதாரணமானதுதான். ஆனால், நிறுபத்திரிகைகளின் குறிப்பாக இலக்கியப் பத்திரிகைகளின் ஆயுள் காலத்தை கணக்கிடுகிற போது இந்த 20 ஆண்டுகள் என்பது அபாரமான சாதனையாக

மும், வர்த்தகத்திற்காக இல்லாமல் வெறும் பொழுது போக்கிற்காக மட்டுமே என்றில்லாமல் வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளை உணர்த்துகின்ற அமைதிப் பெறுவதற்காகப் போராடுகிற — அப்போராட்டத்தைத் துவக்குவதற்கான களத்தை அமைக்கத் துவக்கப்பட்ட இந்த மல்லிகை இதழ் தனது கடமையிலிருந்து கொஞ்சமும் பிசகாமல் குறிக்கோளை நோக்கி இடையறாப் பயணம் செய்கிறது. நேற்றைய இலக்கிய ஜாம்பவான்களின் அடியொற்றி, இன்றைய சிந்தனாவாதிகளின் கடுமையான உழைப்போடு வருங்கால லக்கியப் போராளிகளுக்கு வழிகாட்டவும் தீவிரமாக வளங்குகிறது. ஆரோக்கியமான படைப்புக்களுக்காக மட்டுமே நடத்தப்படுகிற பத்திரிகை தமிழ்நாட்டில் குறைவு. இளம் இலக்கியவாதிகளை — புதிய படைப்பாளிகளை வளம்பரமில்லாத கவிஞர்களைக் கருத்தாழத்திற்காக மட்டுமே ஊக்குவித்து வளர்க்கும் பத்திரிகைகளும் இங்கே குறைவு. தமிழ்நாட்டில் ஆயிரம் ஆராய்ச்சியாளர்கள் உண்டு. பல்லாயிரம் படைப்பாளிகள் உண்டு. ஆனால், தானும் படைத்து மற்றவர்களையும் படைக்க வைத்து அவைகளைத் சொந்தப் பத்திரிகையிலேயே பிரசுரிக்கக் கூடிய நல்லெண்ணக்காரர் எனக்குத் தெரிந்த முதல் நபர் டொமினிக் ஜீவாவே! எனவே, இவரே மல்லிகையாகவும், மல்லிகையே இவராகவும், அதுவே ஒரு இலக்கிய பாசனையாகவும், நடமாடும் நிறுவனமாகவும் விளங்குகிறது.

இலக்கியம், இலக்கியத்திற்காக மட்டுமே என்கிற காலாவதியாகிப் போன கண்ணோட்டம் இவருக்கோ இவரது பத்திரிகைக்கோ இல்லை. பத்திரிகைக்கு ஒரு கொள்கை — பத்திரிகை நடத்துகிற முதலாளிக்கு ஒரு கொள்கை — பத்திரிகையில் பணிபுரியும் ஆசிரியருக்கு ஒரு கொள்கை — அதில் எழுதுகிற எழுத்தாளனுக்கு ஒரு கொள்கை — பத்திரிகை படிக்கின்ற வாசகனுக்கு ஒரு கொள்கை என்கிற விசித்திரங்களுக்கு இடமில்லாமல் இவருக்கும், பத்திரிகைக்கும், ஆசிரியருக்கும், இறுதியாக வாசகனுக்கும் இடையே ஒருங்கிணைந்த உணர்வுப் போக்கு இவரது பெருமைக்கு சான்று பகரும் தனிச் சிறப்பு எனலாம்.

இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் வர்த்தக உறவுகள் இருந்திருக்கின்றன. மத உறவுகள் மலர்ந்திருக்கின்றன. கலாச்சார — பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகள் கலந்திருக்கின்றன. இப்போதைய சகாப்தத்தில் ஆறுமுக நாவலர் முதல் பாரதி உட்பட, ஜெயகாந்தன், ஜானகிராமன் வரையுள்ள இலக்கியப் பிரவேசங்களால் இருநாட்டு உறவுகள் மேலுக்கு பெற்றன. வர்க்கப் போராட்டப் பாதையின் இலக்கியப் பயணிகளை வரித்தெடுத்த அமரர் ஜீவானந்தம், பேராசிரியர் வானமாமலையைப் போலவும், இன்றைய ஆர். கே. கண்ணன், தி. க. சி. யைப் போலவும் இலக்கிய மழைகளின் தரம் வாய்ந்த தாய்களாக, இலங்கையில் டாக்டர் கைலாசபதி, டாக்டர் சிவத்தம்பி, தோழர் டொமினிக் ஜீவா ஆகியோர் பரிணமித்திருக்கிறார்கள் என்பது பெருமைக்குரியது. இலங்கை இலக்கிய மேம்பாடுகளும் அவற்றுக்குக் காரணமான சான்றோர்களும் அவைகளை ஊக்குவித்து வளர்க்கும்

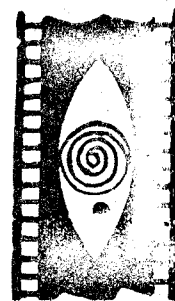
கும் மல்லிகை போன்றவைகளும் இன்றைய படைப்பாளிகளுக்கு எளிதில் கிடைத்துவிட முடியாத வரப்பிரசாதமாகும். என்னில் இது சில நேரங்களில் பொரு மையைக் கூட தோற்றுவித்து விடுவதுண்டு. தமிழ் மொழியின் தாயகம் தமிழகமே என்ற போதிலும் தமிழ் இலக்கியச் செழுமையில் ஈழமே தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது என்பது மறைக்க முடியாத உண்மை. தமிழகத்தின் பிரதிபலிப்புகளும் மறைமுகமான தலையீடுகளும் எவ்வளவோ இருந்த போதிலும் இலங்கை இலக்கியத்தின் அடிப்படையான போக்கு ஆரோக்கியமானது என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளத்தக்க நிர்ணயிப்பாகும். படைப்புகளின் போக்குகள் பல திசைகளில் இருந்த போதிலும் படைப்பாளிகளின் செயல்முறைகளும், கூட்டு முயற்சிகளும், பரஸ்பர நல்லிசைகளும், இலட்சியக் குறிக்கோளும் முற்போக்குத் தன்மை வாய்ந்தவை என்பதில் இருவேறு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. தற்போதைய தழ்நிலைகளின் விளைவாக, இத்திசைவழி மேலும் புதுமையானதாகவும் புரட்சிகரமானதாகவும் வலுவடைந்து வருகிறது என்பதை என் போன்றோரால் உணர முடிகிறது. இது நாள் வரை வர்த்தகம், பொருளாதாரம், மதம் போன்றவைகளில் மட்டுமின்றி இலக்கியத் துறையிலும் தற்போது அரசியல் ரீதியாகவும் இவ்வுறவுகள் பரஸ்பரமாக உறுதிப்பட்டு வருகின்றன. இலக்கியத் துறையில் மட்டுமின்றி அரசியல் துறையிலும் இவ்விரு நாடுகளின் நட்புறவு சில ஆதங்கங்கள் என்னில் எழாமல் இல்லை. எனக்குத் தெரிந்தவரை கதை, கவிதை, விமர்சனம், ஆய்வுகள் போன்ற இலக்கியத் துறையில் மட்டும்தான் இவ்வளவு நீடித்து

வருகிறதே தவிர இதர துறைகளில் குறைவு அல்லது இல்லை என்றே கூறலாம்.

நாடகத்திற்கொரு கோமல், திரைப்படத்திற்கொரு பாலச் சந்தர், நடனத்திற்கொரு பத்மா சுப்ரமணியம், இசைக்கொரு ஏ. எம். ராஜா, வீணைக்கொரு சிட்டிபாபு, கருத்துப் படத்திற்கொரு ராகி, இசையமைப்பிற்கொரு இளையராஜா..... இலங்கையிலும் தோன்றி வளர்ந்ததுண்டா? அங்கிருந்து ஒரு மல்லிகை, இலக்கிய ஆய்விற்கு டாக்டர் சிவத்தம்பி, இதர படைப்புகளுக்கு யோகநாதன், ஜெகன் நாதன் போல் புதிய இசைவாணர்கள், புதிய நாடகக் கலைஞர்கள், புதிய கலைஞர்கள் மல்லிகை போல் தமிழ் நாட்டில் வலம் வருவது எப்போது?

ஏராளமான இலக்கியவாதிகளையும், கவிஞர்களையும், விமர்சன அறிஞர்களையும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்துவதைப் போல இந்த யுகத்தின் தலைசிறந்த நாட்டிய மணிகளை—நாடகச் சிற்பிகளை—இசைமேதைகளை—ஓவியக் கலைஞர்களை உருவாக்கி, அவர்களையும் நமக்கு அறிமுகம் செய்விக்கும் பணியை மல்லிகை இதழ் ஆற்றத் துவங்க வேண்டும். மார்க்சியத்தோடு மல்லிகையையும் தன் முழு மூச்சாக வரித்துக் கொண்டுள்ள டொமினிக் ஜீவாவின் இவ்வரிய சேவை இரு நாட்டுத் தமிழர்களுக்கு மட்டுமின்றி உலகத் தமிழர் அனைவரும் மட்டுமின்றி மனித நேயத்தைப் போற்றும் மாநிலத்தார் அனைவரும் மனதார வாழ்த்துவார்கள்.

✱

தற்காலத் திரைப்படப் பாடல்கள்

சில குறிப்புகள்

— செ. யோகராசா

தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களைக் கூர்ந்து அவதானிக்கும் போது கடந்த சில ஆண்டுகளாக அவற்றின் போக்குகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வந்துள்ளமையைக் காண முடிகின்றது. இத்தகு மாற்றங்கள் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சில குறிப்புகள் கூறுவதே இங்கு தோக்கமாகிறது.

முதலில், இதற்கு அனுசரணையாக அண்மைக் காலங்களில் தமிழ்த் திரைப்பட உலகில் நிகழ்ந்து வந்துள்ள மாற்றங்கள் சில வற்றைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

தமிழ்த் திரைப்பட உலகினுள் புதியவர்களது வருகை நிகழ்கின்றது. நடிப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நீண்ட காலம் ஆதிக்கஞ் செலுத்திவந்த மதிர்ந்த தன்னிகரில்லாத தலைவர்களின் சகாப்தமொழிய அல்லது அருகிவர புதியவர்கள் அரங்கேறுகின்றனர். இவர்களுள் சிலர் திரைப்படத் துறைக்கு முற்றிலும் புதியவர்; சிலர், திரைப்படக் கல்லூரியில் பயின்றவர்; சிலர் நடிகர்களின் வாரிசுகள். மொத்தத்தில் சகலருமே இளம் வயதினர். இன்னொரு விதமாகக் கூறின் கதாபாத்திரங்களுக்கொத்த வயசினர்; ஒத்த தொழிலினர்; ஒத்த இயல்பினர் (உதாரணமாக: 'பாலைவனச் சோலை', 'ஒருகலை ராகம்' படங்களில் நடித்தவர்கள்) இத்தகு வருகை, நடிப்புத்துறையில் மட்டுமன்றி, இசையமைப்பு, நெறியாள்கை, பாட்டெழுதுதல், ஒலிப்பதிவு முதலிய துறைகளிலுமே.

தமிழ்த் திரைப்படக் கதைகளின் தன்மை வேறுபடுகின்றது. ஒருபுறம், கிராமியப் பின்னணியில் இடம் பெறும் கதைகள் முக்கியமடைகின்றன மறுபுறம், நடிகர்களை மனங்கொண்டு கதை எழுதும் நிலை தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றது. (சில திரைப்படங்களின் பெயர்கள் கூட நடிகர்களின் பெயரைக் கொண்டபைகின்றன. உ-ம்:- 'பிரியமுடன் பிரபு', 'சிலக் சிலக் சிலக்', 'அன்புள்ள ரஜனிகாந்த்') மொத்தத்தில், எத்தகு படமெனினும் நெருக்கமான காதற் காட்சிகளுக்கும், சண்டைக் காட்சிகளுக்கும் முதலிட

மளிக்கப்படுகின்றன. அண்மையில் இக் காரணங்களால் 'கொம் பேறி மூக்கன்' உட்பட மூன்று திரைப்படங்கள் ஒரே நேரத்தில் தணிக்கை செய்யப்படும் நிலையிலிருந்தன. சிறந்த குடும்பக் கதை களைப் படமாக எடுத்துவந்த 'ஏ. வி. எம்.' நிறுவனம் தன்போக்கை மாற்றிக் கொள்வதாக வெளியிட்ட பிரகடனமும், ஸ்ரீதர் திரைப் படத் துறையிலிருந்து விலகுவதற்காக அண்மையில் கூறிய விளக்க மும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதே. சிலக் கமிதாவின் வருகை யும், அவர் பெற்ற உயர்நிலையும் தட்டிக்கழித்தற்குரியனவல்ல.

பாடல்களில் இசை முக்கிய இடம் வகிக்கத் தொடங்குகிறது. இசைக்கருவிகளின் பயன்பாடு அதிகரித்தமையும். மேற்கத்தைய இசை பரவலானதும் கவனிக்க முடிகிறது. சற்று பிற்பட இனைய ராஜாவின் வருகையுடன் இம் மாற்றங்களும் இடம் பெறத் தொடங்கிவிட்டன.

மேற்கூறியவை தவிர, நீண்டகால, பொதுவான பின்னணியையும் நினைவுபடுத்த வேண்டும். ரசிகர்களைப் பொறுத்தவரையில் பொதுவான பொழுது போக்குத் துறைகள் அரிதாகவிருப்பதும், கர்நாடக சங்கீதம் தவிர்த்த வேறு இசைத் துறைகள் தமிழில் வளர்ந்திருக்கவில்லையென்பதும் நினைவு கூரத் தக்கனவே.

மேற்கூறிய தமிழ்த் திரைப்பட வளர்ச்சிப் பின்னணியை மனங் கொண்டு திரைப்படப் பாடல்களின் போக்குகளை இனி இனங் காண முயல்வது இலகுவாகின்றது.

இவற்றுள் தற்காலத் திரைப்படப் பாடல்களின் ஒருபகுதியினர் பாலுணர்ச்சிக்கு முதலிடமளிப்பதை முதற் கண் கூறத் தோன்று கின்றது. இவ்வாறான பாடல்களில் பாடலடிகள் மட்டுமன்றி, உணர்ச்சியைத் தூண்டும் பின்னணி, இசையமைப்பு முதலியனவும் சேர்ந்து பாடலுணர்ச்சியை மிகுவிக்கச் செய்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக, 'நேற்று ராத்திரி..... மமா' என்ற பாடலைக் குறிப்பிடலாம். (இதே சம யத்தில், 'மெல்ல மெல்ல அருகில் வந்து' என்ற கண்ணதாசன் பாடலையும் இதனுடன் ஒப்பிடும் போது பின்னையது கொச்சைத் தனமான உணர்ச்சியைத் தூண்டும் விதத்தில் அமைவதைக் காண லாம்). இது மட்டுமன்றி, இவ்வாறான பாடல்களில் இரட்டை அர்த்தம் தொனிக்கும் — அதுவும் ஆங்கிலப் பதங்களில் — பாடல டிகளும் அமைவதுண்டு. 'இது ராத்திரிநேரம்' என்ற பாடலில் வரும் 'லேற்றை அணைக்கட்டுமா? லேற்றாய் அணைக்கட்டுமா?' என்ற அடிகளை இங்கே குறிப்பிடலாம். (மேற்கூறிய கண்ணதாசனின் பாடலில் இதே கருத்து தமிழ்ச் சொல்லில், அடக்கமான உணர்ச் சித் தொனியோடு அமைகிறது).

இரண்டாவதாக, திரைப்படப் பாடல்களில் புதுக்கவிதையின் தாக்கம் இடம் பெறுவதைக் குறிப்பிடலாம். புதுக் கவிதைக்குரிய படிமங்கள், குறியீடுகள், புதிய உவமைத் தொடர்கள், புதுமை யான கற்பனைகள் அமைவதாகக் காணலாம். வைரமுத்துவின் வரு கையுடன் இது அதிகரிக்கின்றது. உதாரணங்கள்:

''குழந்தை பாடும் தாலாட்டு — இது
இரவுநேரப் பூபாளம் — இது

மேற்கில் தோன்றும் உதயம் — இது
நதியில்லாத ஓடம்''

என்பதையும்,

''நீ சிரிக்கும் போது பெளர்ணமி நிலவு
அத்தனை திசையிலும் உதிக்கும்
நீ மல்லிகைப் பூவைச் சூடிக் கொண்டால்
ரோஜாவுக்குக் காய்ச்சல்வரும்''

என்பதையும்,

''முகிலினங்கள் அலைகிறதே
முகவரிகள் தொலைந்தனவோ?
முகவரிகள் தவறியதால்
அழுதிடுமோ அது மழையோ''

என்பதையும்,

''கண்ணிமைகள் தாமசைய
நந்தவனக் காற்றடிக்கும்''

என்பதையும் குறிப்பிடலாம். பாமர மக்கள் இவற்றின் 'நயங்களை எவ்வளவு தூரம் ரசிக்கிறார்களென்பதும் சிந்திக்கத்தக்கதே.

மூன்றாவதாக, பாடல்களில் இசைக்களிக்கப்படும் முக்கியத்து வம் கருதத்தக்கது. இன்னொரு விதமாகக் கூறின், பாட்டுக்காக இசை என்பதைவிட இசைக்காகப் பாட்டு என்னும் நிலையே காணப்படுகிறது. இசை ஈரப்பினால் (தரமானதென்ற கருத்தில் அல்ல) பாடலடிகளில் கவனஞ் செலுத்தவும் தோன்றுவதில்லை (அதுவும் ஒருவிதத்தில் நன்மையே). சிறு பிள்ளைகள் கூட இன் றைய பாடல்களில் இடம்பெறும் இசை அடிகளை மெய்மறந்து ரசிப் பதைக் காண முடிகின்றது. இதற்குச் சிறந்த உதாரணங்களாக, 'தினந்தினம் உன் முகம்' என்ற பாடலையும் 'இது ராத்திரி நேரம்' என்ற பாடலையும் கூறலாம்.

நான்காவதாக, பெருமளவில் அமையும் காதற் பாடல்கள், ஒருபுறம் ஒலிச் சந்தங்களினாலும் எதுகைமோனைகளாலும் மனோ ரம்யமான கற்பனைகளாலும் வழிநடத்திச் செல்லப்படுவதை அவ் தானிக்கலாம்.

''இந்திர தோட்டத்து முந்திரியே
மனம்த நாட்டுக்கு மந்திரியே''

என்ற அடிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன. மறுபுறம், மேற்கூறிப் ப அம் சங்களுங் கூடக் காணப்படாத எதுவுமேயற்ற அடிகளும் பாடல் களில் இடம் பெறுகின்றன. உதாரணமாக,

''மாடிப் படியிலே ஏறியிறங்கினேன்
காலை வலிக்குது அழுத்துங்க, காலை அழுத்துங்க''

என்றவாறு அமைவதைக் கூறலாம். இவ்விதத்தில், மாறாக, பழந் தமிழ் இலக்கிய மனமும், ஆரவாரமற்ற தன்மையும், எளிமையும் கொண்டமைந்த கண்ணதாசனின் பாடல்கள் நினைவுக்கு வராம லில்லை. (அதே சமயத்தில் கண்ணதாசனின் பிற்காலப் பாடல்களின் தரம் பற்றிக் கூறவேண்டியதில்லை.

ஐந்தாவதாக, நாட்டுப் பாடல் மெட்டுக்களையும், இசையையும், பாடலடிகளையும் திரைப்படப் பாடல்கள் பெருமளவு கொண்டிருப்பதை குறிப்பிடத் தோன்றுகிறது. ஆயினும் இப்போக்கு சற்று முற்படவே — குறிப்பாக, 'அன்னக்கிளி'யின் வருகையுடன் தொடங்கிவிட்டது. அண்மைக் காலப் பாடல்களுள், 'ஏரிக்கரைப் பூங்காற்றே, நீ போறவழி தென்கிழக்கோ' என்ற பாடல் குறிப்பிடத்தக்கது.

இறுதியாக, திரைப்படப் பாடல்கள் முற்றிலும் புதுக்கவிதைகளான நிலையில் அமைவதையும் குறிப்பிட வேண்டும். இது தொடர்பாக, 'அக்னி சாட்சி', 'ஓர் இந்தியக் கனவு', 'கண்ணிவந்தால் மண்சிவக்கும்' முதலான திரைப்படங்களில் இடம் பெறுகின்ற சில பாடல்கள் சிறப்பிடம் பெறுவன. இச்சமயத்தில், 'புதுக்கவிதைகளை இசையோடு படிக்க முடியுமா?' என்பது பற்றிய கட்டுரைகளை சில வருடங்களுக்கு முன்னர் ஸ்ரீபதி, குப்பிளான் சண்முகம் முதலானோர் எழுதியமையும் நினைவுக்கு வருகின்றது.

மேற்கூறிய அவதானிப்புகள் விரித்து நோக்கத் தக்கவை என்பதுடன் குறிப்பிட வேறுபலவும் உள்ளனவென்பதும் முடிவுரையாகின்றது.

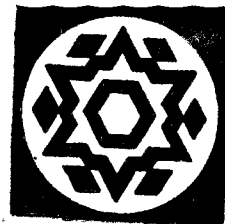
சகல சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

தாய் (மக்ஷிம் கார்க்கி) 11-50	ஒட்டம் சைபீரியா 14-50
புத்துயிர்ப்பு(தோல்ஸ்தோய்) 32/	அரசியல் பொருளாதாரம் 6-75
வீரம்விளைந்த இருபாகம் 37-50	அரசியல் பூகோளம் 17-50
உண்மை மனிதனின் கதை 24-50	மூலதனத்தின் பிறப்பு 2-50
ஸெர்யோஷா 12-50	லெனின் நூல் திரட்டு 10-00

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிடட் புத்தகசாலை

40, சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

124, குமரன் ரத்தினம் ரோட், கொழும்பு-2.

ஈடு இணையற்ற சாதனை

— தி. க. சி.

தமிழ் இலக்கியத்தின் தன்னிகரற்ற ஏடாகத் திகழும் 'மல்லிகை'யின் இருபதாவது ஆண்டு மலர் வெளிவருகின்றது என்னும் செய்தி, தமிழ் நெஞ்சங்களுக்கு மிகுந்த உவகை தருவதாகும்.

சுமார் 15 லட்சம் தமிழர்களைக் கொண்ட ஒரு நாட்டிலிருந்து, 20 ஆண்டுகளாக ஒரு முற்போக்கு மாத இதழ் மல்லிகை எவ்வாறு வர முடிகிறது? அதன் பின்னணி என்ன? அதற்கு அடித்தளமாக விளங்கும் சக்திகள் யாவை? இக் கேள்விகளுக்குச் சருக்கமாக விடை காண முயல்வோம்.

பிறக்கும் போதே (1964) தன்னை ஒரு 'முற்போக்கு மாத சஞ்சிகை' என்று துணிச்சலாகப் பிரகடனம் செய்து கொண்டது, மல்லிகை.

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி யா தியி னைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவர்' என்ற மகாகவி பாரதியின் வாக்கையும் தனது குறிக்கோள் வாசகமாகப் பொறித்துக் கொண்டது.

கவிதைக்கு மகாகவி பாரதி, சிறுகதைக்கு 'மணிக்கொடி' தந்த மாணிக்கம் புதுமைப்பித்தன் ஆகுமோரைத் தனது முன்னோடிகளாகக் கொண்ட மல்லிகை உலகளாவிய ரீதியில் தனக்கொரு லட்சியத் தலைவனைக் கொண்டுள்ளது; அவர் தாம் 'யுகப்புரட்சி'யின் சிற்பியான மாமேதை வெளிவந்து நெருங்கிய தோழர் சோஷலிச எதார்த்தவாதம் என்னும் படைப்பு முறையின் தந்தை மாக்கிம் கார்க்கி! இந்த 'மும்மூர்த்தி'களின் பாதையில், எத்தனையோ இன்னல்களைப் புறம் கண்டு, இருபது ஆண்டுகளாக வெற்றிநடை போடுகிறது, 'மல்லிகை'.

ஓர் இலக்கிய இதழின் வெற்றிக்குக் கொள்கை பலம் மட்டும் போதுமா? போதாது. பரந்து விரிந்த வாழ்க்கை அனுபவமும் வேண்டும்.

1954ல் வெளிவந்த ரகுநாதனின் 'சாந்தி' 1959 — 1962 காலதட்டத்தில் வெளியான விஜயபாஸ்கரனின் 'சரஸ்பதி' கிடந்த 25 ஆண்டுகளாக வெளிவரும் 'தாமரை' முதலிய தமிழக ஏடுகளின் அனுபவமும் மல்லிகைக்கு முன்னுதாரணமாகவும் படிப்பிணையாகவும் அமைந்

தன. வேறு விதமாகச் சொன்னால், 'சாந்தி', 'சரஸ்வதி', 'தாமரை' ஆகியவற்றின் மரபில் தோன்றியதே மல்லிகை! இந்த மரபை மேனமேலும் செழுமைப்படுத்தி வருவதே, மல்லிகையின் தனிச் சிறப்பு.

மல்லிகையின் வெற்றிக்கு மற்றொரு முக்கிய காரணம், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் குரலாக அது ஒலிப்பதுதான்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், தமிழக முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு, ஓர் வழிகாட்டியாக விளங்குகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. நச்சு இலக்கியத்தை எதிர்த்தல், நல்ல இலக்கியத்தை மக்களுக்கு நலம் பயக்கும் இலக்கியத்தை வளர்த்தல் என்னும் பணியில், இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை— அவர்களது அரசியல் சார்பு யாதாயினும் — ஓரணியில் திரட்டிய பெருமை இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு உரியது. இச் சங்கத்தின் கொள்கை, வேலைத்திட்டம், இது வெளியிட்டுள்ள மலர்கள், இவற்றை ஆராய்வோருக்கு இவ்வுண்மை புலனாகும். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைக் கட்டி வளர்த்ததில் பிரேம்ஜி, க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி மற்றும் எண்ணற்ற பலரின் உழைப்பும் ஒருமைப்பாடும் பாராட்டத் தக்கனாகும். இ. மு. எ. ச. உறுப்பினர்களின் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும், மல்லிகையின் வாழ்வுக்கும் வளத்திற்கும் ஒரு வலுவான அடிப்படை என்பது உறுதி.

தேசிய மரபுகளுக்கேற்ப முற்போக்கு இலக்கியத்தை எப்படி வழிநடத்திச் செல்ல வேண்டும், வளர்க்க வேண்டும் என்பதில், மல்லிகைக்கு ஒரு துருவ தார

கையாக இலங்கை மு. எ. ச. விளங்கி வருகிறது.

இச் சங்கத்தின் கொள்கை களைப் பட்டி தொட்டியெங்கும் பரப்பும் செயல் வீரனாக விளங்குகிறார், மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா.

மல்லிகை அவரது 'சொந்தப் பத்திரிகை' என்ற போதிலும்— அதனால் ஏற்படும் பொருளாத லாப நஷ்டங்களுக்கு அவரே பொறுப்பு என்ற போதிலும் — மல்லிகையை மக்கள் உடமை என்றே ஜீவா கருதுகிறார். இதற்குக் காரணம், மார்க்சியம் — லெனினியத்தில் அதன் செயல்பாட்டில் அவர் கொண்டுள்ள பற்றும் உறுதியும் ஆகும்.

சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்னும் பிரேஞ்சுப் புரட்சியின் லட்சியங்களை இளம் வயதிலேயே டொமினிக் ஜீவா தமது வாழ்க்கை அனுபவத்தால் படிப்படியாக மார்க்சிய மெய்ஞ்ஞானத்தின் பால் ஈர்க்கப் பெற்றார்; சோவியத் யூனியனின் தோற்றமும் அதன் 66 ஆண்டுக் கால முன்னேற்றமும், உலகெங்கும் சோஷலிச நாடுகள் மலர்ந்து வருவதும், தான் தேர்ந்து எடுத்த தத்துவம் சரியென்பதை அவருக்கு மெய்ப்பித்துள்ளன.

கலை — இலக்கியத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், சமூக நீதிக்காகவும், சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காகவும் பணியாற்றுவதே ஒரு படைப்பாளியின் கடமை என்பது அவரது கொள்கை. இதன்படி அவரும் எழுதுகிறார், பிற எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களையும் மல்லிகையில் வெளியிடுகிறார்.

முற்போக்கு இலக்கியம் என்றால், அழகுணர்ச்சியும், மனித நேயமும், சமூகப் பொறுப்பும்

கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அவர் கருதுகிறார். இக் கண்ணோட்டத்தில் இலக்கியம் சமைப்பவர்கள் தாம் இன்றைய தமிழ் இலக்கியத்தின் தரத்தை உலக இலக்கியத்தின் தரத்திற்கு உயர்த்த முடியும் என்பது அவரது திடமான கோட்பாடு. இதை மல்லிகையின் பக்கங்களில் நாம் தெளிவாகக் காண்கிறோம்.

* மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் கொள்கைப் பிடிப்பு, அசுர உழைப்பு, பொறுமை, விவேகம், பெருந்தன்மை, தோழமை உணர்ச்சி, நாட்டுப் பற்று, மொழிப்பற்று இவையும் மல்லிகையின் வெற்றிக்கு அடிப்படைக் காரணங்களாகும்.

தன்னை ஓர் 'இலக்கிய மாணவன்' என்றே அவர் எப்போதும் கருதுகிறார். தமிழ் நாட்டின் சலை — இலக்கியப் போக்குகளை ஊன்றிக் கவனிக்கிறார்; தமிழக மெங்குமுள்ள எழுத்தாளர்களை நேரில் சந்திக்கிறார், அவர்களுடன் மனம் திறந்து விவாதிக்கிறார்; கருத்துப் போராட்டம் நடத்தவும் அவர் தயங்குவதில்லை; அதே சமயம், மாற்றுக் கருத்தினருக்கு உரிய மரியாதையை வழங்க அவர் தவறுவதில்லை.

திறமைகளைக் கண்டு பிடிப்பதிலும், அவற்றை ஊக்குவித்தல் ஆதரிப்பதிலும், குறிப்பாக இளம் படைப்பாளிக்கு உதவுவதிலும் ஓர் சிறந்த ஆசானாக அவர் திகழுகிறார்.

பத்திரிகை ஆசிரியர் மற்றும் படைப்பாளி என்ற வகையில் டொமினிக் ஜீவாவின் ஆளுமையைப் பற்றி எவ்வளவோ சொல்லலாம்.

நான் சத்தியத்தைப் போல, உண்மையானவனாக இருக்க விரும்புகிறேன்..... சும்மா அமெரிக்காவைப் பார், இங்கிலாந்தைப் பார், ஜப்பானைப் பார் என்று இவர்களுக்கு உபதேசிப்பதில் அர்த்தமில்லை. 'மண் புழுவாக இருந்து மனிதனாக உருவாகியவன்; என்னைப் பார்' என்று இவர்களுக்குச் சொல்வதின் மூலம் இவர்களை (ஆற்றலுள்ள இளைஞர்களை) புது மனிதர்களாக உருவாக்க முடியும் என்பது என்று எண்ணம். எத்தனையோ அவதூறுகளையும், அவமானங்களையும், சமூக அநீதிகளையும் பொறுமையுடன் சீரணித்துக் கொண்டு, அவற்றையே பசுவாயாக்கி, என்னை நானே இந்த யாழ்ப்பாண மண்ணில் உருவாக்கினேன் என இளந்தலை முறைக்குச் சொல்வதினால் நான் தரழ்ந்து போவதானால், அந்தத் தாழ்வை நான் அவமானமாகக் கருதவில்லை என்று டொமினிக் ஜீவா முழங்குகிறார். (மல்லிகை ஏப்ரல் - 1984).

சத்திய வேட்கையும், கோட்பாட்டு உறுதியும் கொண்ட இத்தகைய மனிதன், ஈடு இணையற்ற சாதனை புரிவதை யாரால் தடுக்க இயலும்?

கடந்த 19 ஆண்டுகளாக வந்துள்ள மல்லிகை இதழ்களை ஒவ்வொன்றாகப் புரட்டி ஆராய்ந்தால், இன்றைய தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் மற்றும் திறனின் வளர்ச்சிக்கு மல்லிகை ஆற்றியுள்ள அருந் தொண்டு நன்கு விளங்கும். குறிப்பாக, திறனாய்வுத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு மல்லிகையின் வாயிலாகக் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, நுஸ்ரான் மற்றும் பல ஆய்வாளரது பங்களிப்பு சாலச் சிறந்ததாகும். இன்றைய தமிழ் இலக்கியத்தில் பிற்போக்குச் சக்திக

ளுக்கு எதிராக இவர்கள் நடத்திய கருத்துப் போராட்டமும், ஒப்பீட்டு முறையில் திறனாய்வை வளர்ப்பதில் இவர்கள் காட்டிய ஆர்வமும் போற்றத்தக்கன.

பேராசிரியர் நா. வானமா மலை மற்றும் பல எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை வெளியிட்டு, இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே நட்புறவை வளர்ப்பதில் மல்லிகையின் வீறுமிக்க பணி குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்திய இலக்கியத்தை மட்டுமின்றிச் சோவியத் யூனியன் மற்றும் பிற சோஷலிச நாடுகளின் இலக்கியத்தையும் வாழ்க்கை முறையையும் தனது வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதில் மல்லிகை எப்போதும் முன்னின்றுள்ளது.

மல்லிகையின் வளர்ச்சிக்கு மற்றொரு முக்கிய காரணம், அச்சுக் கோத்தல் முதல் விநியோகித்தல் வரை, விளம்பரம் சேகரித்தல் முதல் கடைகளில் விற்பனை செய்தல் வரை, ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா தனது உழைப்பை அர்ப்பணிப்பதாகும். அவர் தமது கரத்தாலும் கருத்தாலும் மல்லிகையைப் பேணி வளர்க்கிறார் என்றால் அது மிகையல்ல.

சுருங்கச் சொன்னால், 'மணிக்கொடியுகம்', 'சரஸ்வதியுகம்' என்று இன்றைய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் காலகட்டம் பேசப்படுவது போல, 'மல்லிகையுகம்' என்றும் வருங்காலத்தில் அது பேசப்படும் அதற்கான எல்லா நியாயங்களும் உள்ளன.

மல்லிகையின் ஈடு இணையற்ற சாதனைகள் வாழ்க! வளர்க! வெல்க!

மல்லிகையாய் மாறி

— கே. சி. எஸ். அருணாசலம்

நறியமண மல்லிகை
பச்சிளம் கொடியாக
நான்மாற முடியாமல்

நல்லபணி மலர்கொஞ்ச
உங்கள் திருச் சந்தியில்
நான் பூத்து நிற்பன்னரே

அருணகிரி அவன்கொண்ட
புலமையும் சந்தநய
ஆற்றலும் எனக்கிருந்தால்

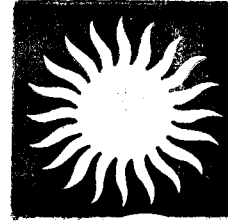
ஆயிரம் திருப்புகழ்
பாடிநான் உம்வீர
அணிவகுப்பிசைப்பனலவோ

உரிமையெனும் புதுஞான
ஒளிகண்ட உழவர்படை
ஒருபுதிய வாழ்வுகாண

ஓங்கார ஒலிசெய்து
பரதகண்டம் முழுவதும்
ஓகோ எனவியந்திட

சிறையுழலும் நிலமகளின்
தனைஒடிய மீட்சிதரச்
சிங்கமெனத் திரண்டகாலே

திறல்கொண்ட முன்னணிப்
படையாகி அறங்காத்த
செம்படைக் குலங்கள்வாழ்க

மலைநாட்டு நாட்டார் பாடல்கள்

— அந்தனி ஜீவா

நாட்டுப் பாடல்கள் கல்வி அறிவில்லாத நாட்டு மக்களிடையே எழுதாக் கவிகளாக வாய்மொழிப் பாடல்களாகத் தொன்று தொட்டு நிலவி வருகின்றன. இப்பாடல்கள் எல்லா நாடுகளிலும் எல்லா மொழிகளிலும் உள்ளன. அவற்றை அந்தந்த நாடுகள் தங்களின் தேசிய சொத்துக்களாகப் பேணி பாதுகாக்கின்றன.

நாட்டார் இலக்கியம் என்றழைக்கப்படும் இவ்வகை நாட்டுப் பாடல்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக வாய்மொழி மூலமாகவே வழங்கி வருகின்றன. பெரும்பாலும் இப்பாடல்கள் மாற்றத்துக்குள்ளாகாமல் பேணிப் பாதுகாக்கப் படுகின்றன. எழுத்தறிவில்லாத பாமர மக்களால் பாடப்படும் இப்பாடல்களில் இசை கலந்த ஒசை நயம் மிகுந்திருக்கும். அதனால் இவை விரும்பிப் பாடப்படும்.

உலகெங்கிலும் நாட்டார் இலக்கியத்திற்கு நல்ல மதிப்புண்டு. பண்டைய மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை, சிறப்பு இயல்புகளை ஆராய நாட்டுப் பாடல்கள் உதவியுள்ளன. அதனால் ஒரு சமூகத்தைப் பற்றியும் அதன் வரலாற்றை அறிந்து

கொள்ளவும் நாட்டுப் பாடல்கள் துணை திற்கின்றன.

மலைநாட்டு மக்கள் இந்நாட்டில் ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளாக இந்நாட்டின் பிரதான பொருளாதார உற்பத்தியின் மூலசக்தியாகவிளங்கினர் இவர்களிடையே ஏட்டில் எழுத்தாத இதய ராகங்களாக விளங்கி வரும் நாட்டார் பாடல்களைப் பற்றிய சரியான ஆய்வுகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படாதது குறைப்பாடாகும்.

மலையகம் என்ற சமூகத்தின் பாரம்பரிய கலை, இலக்கியங்கள் வெறும் வாய்மொழி மூலமாகவே இருந்து வந்துள்ளன. 'காமன் கூத்து' என்ற பாரம்பரியக் கூத்தை மலையக மக்கள் ஒரு விழாவாக நடத்துகின்றனர். இது 'கதக்களி' என்ற நாட்டிய அம்சத்தைக் கொண்டதாகும். 'காமன் கூத்து' ஆண்டுதோறும் மாசி மாதத்தில், அமாவாசை கழிந்த மூன்றாம் நாள் கொண்டாடப்படும். மற்றும் நாட்டுப் பாடல்கள் கும்மி, ஒப்பாரி, கோலாட்டம் போன்றவை இவர்களிடையே இன்றும் வழங்கி வருகின்றன.

இந்த மலையகச் சமூகத்தின் வாழ்வோடு இரண்டறக் கலந்து விட்ட நாட்டுப் பாடல்களை

நீண்ட காலமாக தேடிப்பிடித்து அவற்றை 'மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள்' என்ற தலைப்பில் தமிழ்நாடு கலைஞன் பதிப்பகம் மூலம் நூலாக, மலையக இலக்கிய முன்னோடியும், தொழிற்சங்க வாதியுமான சி. வி. வேலுப்பிள்ளை தந்துள்ளார்.

மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள் தொகுதியிலுள்ள பாடல்களைப் படிக்கும் போது மலையக சமூகத்தின் வரலாற்றை நிதர்சனமாகக் காணலாம். பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்காக தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்களை இங்கு கூட்டிவந்தது, அவர்களின் துன்பங்கள், துயரங்கள், சோக பெருமூச்சுகள் அவர்களின் தாலாட்டு. ஒப்பாரி, காதல் பாடல்கள் வரை இத் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

வாழ்க்கை வளம் மிக்கதாக அமையும் என்ற கனவுகளுடன் புதிய பூமியை நோக்கி வந்த இவர்களின் துயர நிலை இவ்வாறு வெளிப்படுகின்றது.

கண்டி கண்டி எங்கா திகங்க
கண்டிப் பேச்சு பேசாதிகங்க
கண்டி படும் சிரழிவு
கண்ட பேரு சொல்லுவாங்க.
அட்ட கடியும்
அரிய வழி நடையும்
கட்ட எடறுவதும்
காணலாம் கண்டியிலே.

கண்டிச் சீமைக்கு வந்த
பின்னர் கப்பலில் வந்ததை
நினைத்துப் பாடுகின்றனர்.

வாடையடிக்குதடி
வாட காத்து வீசுதடி
சென்னல் மணக்குதடி
சேர்ந்து வந்த கப்பலிலே.

புதிய கனவுகளுடன், புதிய
இடத்திற்கு வந்தவர்கள் அங்கு
கங்களுக்கு ஏற்பட்ட துயரங்

களை தய ராகங்களாக வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

ஊரான ஊரிழந்தேன்
ஒத்தப்பனை தோப்பிழந்தேன்
பேரான கண்டியிலே
பெத்ததாயை நாமறந்தேன்.

இத்தகைய பாடல்கள் மூலம்
மலைநாட்டு சமூகத்தின் வரலாறு
எவ்வாறு தொடங்கிற்று என்பதனை அறிய முடிகிறது.

இலங்கையின் மத்திய பிரதேசம் காடாக இருந்தது. நதி
ஓரங்களிலிருந்து கிராமங்களைத்
தவிர ஏனைய இடங்கள் மனித
நடமாட்டமில்லாத கானகமாகவே
காட்சியளித்தன.

இத்தகைய பிரதேசங்களை
பசுமை பூத்துக் குலுங்கும் சித்
திரச் சோலைகளாக்கிய பெருமை
தென்னிந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட
தொழிலாளர்களைச்
சார்ந்தது. அவர்களது உழைப்பின்
உன்னதங்களை இந்த மலைப்
பகுதிகள் காட்டுகின்றன. இலங்கை
பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாகவே இவர்கள்
விளங்கினார்கள். இவர்களின் வர
லாற்றையே 'மலைநாட்டு மக்கள்
பாடல்' என்ற தொகுதியின்
பாடல்கள் எமக்கு எடுத்துக்
காட்டுகின்றன.

இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின்
பிரிட்டிஷ் குடியேற்றவாதத்தின்
முதல் வெளிப்பாடு பெருந்தோட்டப்
பயிர்ச் செய்கையாகவே இருந்தது. நமது
நாட்டில் அந்நிய முதலாளித்துவம்
நிலை கொள்ளத் தொடங்கியமை
இப்பொருளாதார அமைப்பே முதன்
முதலாக முரசறைந்தது. முதலாளித்துவம்
மும், ஏகாதிபத்தியமும் தமது
வளர்ச்சித் தொடர்ச்சியின் போது
தேச வரம்புகளைக் கடந்து அந்நிய
குடியேற்ற ஊதிகள் பெருந்தோட்டச்
சொந்தக்காரர்கள்

தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்கள்
இங்கு கொணர்ந்தனர். தொழில் முறை ஒப்பந்தப்
பிணைப்புச் செய்து கொண்டு இங்கு
வந்த தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்கள்
ஏறத்தாழச் சொத்தடிமைகளாகவே புதிய
வாழ்க்கையைத் தொடங்கினர். கண்டிச்
சீமைக்கு கனவுகளுடன் வந்தனர்.
புலம் பெயர்தலுடன் அவர்கள் வாழ்க்கை
ஆரம்பமாயிற்று. இன்று வரை அவர்கள்
பல்வேறு பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கி
வந்துள்ளனர். இவையனைத்தும்
உயிர்த்துடிப்புடன் புலப்படுத்தும்
உருக்கமான சொல்லோவியங்களாக
இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

சென்ற நூற்றாண்டிலே முதற்காலிலே
கண்டிச் சீமைக்கு கூட்டி வந்தபோது
பிறந்தபாடல்கள் முதல் இலங்கைக்கு
வந்த தொழிலாளர்கள் தலைமுறைகளாக
இங்கேயே வாழ்ந்து இங்கேயே
இறந்தவர்களை எண்ணி இரங்கும்
ஒப்பாரிப் பாடல்கள் வரை வாழ்க்கையின்
பல்வேறு கட்டங்களையும் பிரதிபலிக்கும்
பாடல்கள், காதலிலிருந்து கடவுள்
வழிபாடு வரை பல் துறைகளைச்
சேர்ந்த பாடல்கள் இத்தொகுதியில்
இடம் பெறுகின்றன என இந்நூலின் முன்னுரையில்
பேராசிரியர் கைலாச பதி குறிப்பிடுகின்றார்.

மலைநாட்டு மக்களின் உயிர்
நாடியான நாட்டுப்பாடல்களில், அந்தச்
சமூகத்தின் யதார்த்த பூர்வமான
வாழ்வு கலை நயத்துடன் படப்பிடித்துக்
காட்டப்படுகின்றது.

கோப்பிப் பயிர் செய்கைக்
காலத்தைப் பற்றி படல் ஒன்று
இவ்வாறு உரைக்கின்றது.

கூனி அடிச்சமலை
கோப்பி கன்று போட்டமலை
அண்ணனை தோத்தமலை

அந்தா தெரியுதடி.
இடுப்பிலேயும் சாயச்சிலை
இருபுறமும் கோப்பிமரம்
அவசரமா புடுங்குறாளோ
அடுத்த வீட்டு ராமாயி.

தேயிலைப் பயிர்ச் செய்கை
காலத்தைப் பற்றிப் பாடல் இவ்வாறு
கூறுகின்றது.

கொழுந்து வளர்ந்திருச்சு
கூட போட நாளாச்சு
சேந்து நெரே புடிச்சு
சிட்டா பறக்குறளே.

தங்கள் கவலைகளை மறப்பதற்காக
உழைக்கும் போது உற்சாகமாகத்
தொழிலில் ஈடுபடுவதற்காக இத்தகைய
பாடல்கள் இதய ஓலங்களாக வெளிப்பட்டுள்ளன.
பெருந்தோட்ட வரலாற்றை ஆய்வு
செய்யப் போகும் ஆய்வாளனுக்கு மலை
நாட்டு நாட்டுப் பாடல்களை
கைகொடுக்கும் என்பது வரலாற்று
உண்மையாகும்.

புதிய சந்தா விவரம்

1983 ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து
புதிய சந்தா விவரம் பின்வருமாறு.

தனிப்பிரதி 2 - 50

ஆண்டுச் சந்தா 35 - 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

அரை ஆண்டுச் சந்தாக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டா.

மலல்கை

234 B, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

‘தொலைந்து போனவர்கள்’ திரும்பக் கிடைத்தபோது

— அசோகமித்திரன்

எங்கெல்லாமோ சுற்றி விட்டு ஒரு திருமண அழைப்பு பிதழ் அன்றைய தபாலில் என்னிடம் வந்து சேர்ந்தது. உறைமீது முகவரி எழுதியிருந்த கையொப்பத்தைப் பார்த்ததுமே அது யாரால் அனுப்பப்பட்டிருக்கும் என்று தெரிந்து விட்டது. இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்பு விட்டுப் போன என் நண்பன், அவனுடைய மகனின் திருமணத்திற்கு அழைப்பு அனுப்பியிருந்தான். ஒருவருக்கொருவர் தொலைந்து போன நாங்கள் இருவரும் அத்திருமணத்தில் மீண்டும் சந்தித்துக் கொண்டோம்.

இந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில்தான் உலகில் பெளதீக—பொருளாதார — பூகோள — மனத்தத்துவ ரீதியில் எவ்வளவு மாற்றங்கள் நேர்ந்து விட்டன! ஆனால் நான் என் நண்பனைப் பார்த்து. ‘நீ மாறவே இல்லை’ என்றேன். அவனும் என்னிடம், ‘நீ மாறவே இல்லை’ என்றான். என்னையறிந்த அவனுடைய உறவினர்கள் கூட அப்படியே சொன்னார்கள். நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொய் சொல்லிக் கொள்வதாக நினைக்கவில்லை. உண்மையில் அந்த நேரத்தில் எங்களுக்குத் தோன்றிய அந்த

உணர்வு உண்மையானது. எங்கள் இருவருக்கும் தலைமுடி உதிர்ந்து விட்டது. இருக்கும் சில முடிகள் நரைத்து விட்டன. கண்ணுக்குக் கண்ணாடி தேவைப்பட்டது. உடல் தளர்ந்து விட்டது. எங்கள் பக்கத்திலேயே எங்களையும் விட அதிக உடல் வளர்த்தி பெற்ற வயது வந்த பெண்கள், பிள்ளைகள் நிற்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும், ‘நீ மறவே இல்லை’ என்று மிகவும் அந்தரங்க பூர்வமாக கூறிக்கொண்டோம். எது எங்களில் மாறாமல் இருந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது? எங்கள் கண்ணுக்குப் பளிச்சென்று தெரிந்த எவ்வளவோ மாற்றங்களுக்கும் பொருட்படுத்துவது அவசியமற்றது என்ற உணர்வை எது உண்டுபண்ணியது?

இந்த அனுபவம் குறிப்பிட்ட சிலருக்குத்தான் ஏற்படக் கூடியது என்றில்லை. இது எல்லாப் பாலாருக்கும் நிகழக் கூடியது. நிகழ்ந்திருக்கக் கூடியது. அதே போல, ‘நீ மிகவும் மாறிவிட்டாய்’ என்று கூறி வியக்கும் சம்பவங்களும் எல்லாருக்கும் நேரக் கூடியதே. ஒரு நாள் ஒரு வரால் ‘நீ மாறவே இல்லை’ என்று கூறப்படும் அதே நேரத்தில் இன்னொருவருக்கு ‘நீதான் எவ்வளவு மாறிவிட்டாய்!’ என்று

அதிர்ச்சி ஏற்படுத்தக் கூடியவராகவும் இருக்க முடியும்.

இதற்கு விளக்கங்கள் பல் தளங்களில் பல அறிவியல் துறைகளின் அடிப்படையில் தர முடியும். இந்த விளக்கங்களும் எல்லாருக்கும் அப்பாற்பட்டவை அல்ல. அநேகரால் இந்த விளக்கங்களை வெகு எளிதில் சொற்களில் அடக்கி விட முடியும். ஆனால் விளக்கங்கள் அறிந்திருப்பது மட்டுமே அந்த அனுபவம் நேராமல் தடுக்கப் போதுமாதில்லை.

மாறாமல் இருப்பதைத் தேடிப் போவது ஆன்மீக சாதனை மட்டுமல்லாமல் கலைஞனுக்கும் மிகவும் தேவைப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் புலன்கள் மாறுதல்களை உணர்த்தத் தரும் செய்திகளை நிராகரிக்காமல் அல்லது அலட்சியப்படுத்தாமல் ஏற்றுக் கொள்வதும் மிகவும் அவசியம்.

அன்றாட வாழ்வில் மிகச் சிறிய செயல்களில் கூட இந்த விதத்தில் கற்பனையும், யதார்த்த உணர்வும் அந்தந்த தருணத்திற்கேற்ற விசித்திரத்தில் கலந்து வெளிப்படுகின்றன. அரை மணிகாத்து நின்றபிறகு ஒரு பஸ் ஸைக் கண்டு, ‘அதோ என்பஸ் வந்துவிட்டது’ என்று கூறும் போது, இதில் எவ்வளவு நுட்பமான இழைகள் இருக்கின்றன என்று யோசித்துப் பார்க்கும் போது மனித சுவால் விட்டு மிகுந்த பூரிப்புத் தரும் ஒரு சாதனமாக அமைந்திருப்பதை உணர முடிகிறது.

மனிதனுக்குப் பொருந்துவது நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்துகிறது. ‘மல்லிகை’ பத்திரிகையை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் இந்த ‘மாறிவிட்டது — மாறவில்லை’ என்னும் இடையோட்டத்திற்கு நிறை

யவே பொருள் கிடைக்கும்: ஆரம்பம் முதல் நான் பொறுப்பேற்றுள்ள ‘கணையாழி’ பத்திரிகையும் இன்று அதன் இருபதாவது ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கிறது. அது பற்றியும் ‘மாறிவிட்டது’ என்றும், ‘மாறவில்லை’ என்றும் இரு அபிப்பிராயங்களும் பாராட்டாகவும் கண்டனமாகவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் பத்திரிகைகளைப் பொறுத்த வரையில் ‘மாறிவிட்டது’ என்பது பெரும்பாலும் கண்டனமாகவே தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ஒரு பத்திரிகை இதழுக்கு இதழ் மாறாமல் இருக்க முடியுமா? இது அபிப்பிராயம் கூறும் அன்பர்கள் அறியாதது என்றில்லை. ஆதலால் உருவம், வடிவம், உட்பொருள் இவை எல்லாவற்றையும் மீறிய ஒரு குணம் அல்லது தன்மை மாறுதிருக்கவே அவர்கள் விரும்பத்தகுந்ததாகக் கருதுகிறார்கள்.

மாறுதல் இயற்கை என்றாலும் ஏதோவொன்று மாறாமலும் இருந்து மனித வாழ்வை சத்துள்ளதாக வைக்க வல்லதாகவும் இருக்கிறது. அறிவு பூர்வமாக இல்லாவிடினும் உள்ளுணர்வு பூர்வமாக மனித சமூகம் இத்தன்மையின் அவசியத்தை உணர்ந்து இதைத் தன்னுள் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இனம், நிறம், தத்துவம் எல்லாவற்றையும் மீறி இந்த மாறுதிருத்தல் அம்சம் எல்லாக் காலத்திலும் எல்லாப் பிரிவினரிடமும் காணக் கிடைத்திருக்கிறது.

நான்றிந்த எந்தவொரு சொல்லும் இந்த மாறுதிருத்தல் பண்பைச் சரியாகக் குறிப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. இதை மொழியின் குறைபாடு என்பதைக் காட்டிலும் மனித வாழ்

வின் வியக்கத்தக்க பரிாமணத்
தையே குறிப்பதாகக் கொள்ள
வேண்டும். 'மனிதன் எவ்வளவு
மகத்தானவன்!' என்ற பிரமிப்பு
இத்தகைய நுட்பமான சாத்தி
யக் கூறுகளால்தான் உண்டாகி
யிருக்க வேண்டும்.

மனித நாகரிகத்தின் வர
லாற்றில் தொடர்ந்து எல்லை
யற்ற கேள்விகள் எழுந்து அவற்
றுக்கு விடைகளும் கிடைத்திருக்
கின்றன. சில கேள்விகள் மட்டும்
இன்றும் சரியான விடை அறியப்
படாமல் நிரந்தரமாகச் சிந்தனை
யாளர்களுக்குப் புதிராக இருந்து
வருகின்றன. இந்தப் புதிர்கள்
முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்
டையாக இருந்ததில்லை. மாறாக
மனித சிந்தனையை மென்மேலும்
விரியும் எல்லைகளுக்கு எடுத்துச்
செல்லும் அயராத உந்துதலாக
இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.
பாமரனும், பண்டிதனும் அன்
ருட வாழ்க்கையில் மிக எளிய
கூறுகளில் கூட இப்புதிர்களைத்
தொடர்ந்து எதிர்கொள்ள வேண்
டியிருக்கிறது.

மனிதன் சதா சர்வ கால
மும் புதிர்களைத் தீர்க்கும் முயற்
சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறான்.
'தொலைந்து போனவர்கள்' திரும்
பக் கிடைக்கும்போது, அதிலும்
பல ஆண்டுகள் கழித்துத் திரும்
பக் கிடைக்கும்போது, மட்டற்ற
மகிழ்ச்சியுடன் மனிதப் படைப்
பின் ஓர் அடிப்படை அம்சத்து
டன் தொடர்பு கொள்ளும்
அனுபவமும் அவனுக்குக் கிடைக்
கிறது.

(சா. கந்தசாமியின் ஒரு புது
நாவலின் தலைப்பு 'தொலைந்து
போனவர்கள்'. இந்த மாறுதல்,
மாறுதிருத்தல் தன்மைதான்
அந்த நாவலின் அடிநாதமாக
உள்ளது)

நாய்கள்!

கோப்பாய் எஸ். சிவம்

நாயொன்று செத்து
நாறிக் கிடக்கிறது
நாலுபேர் செல்கின்ற
தெருவோர வெளியினிலே
நாயொன்று செத்து
நாறிக் கிடக்கிறது!

தெருவோடு செல்கின்ற
சீருடைச் சிறுமியர்
சிறுவர்கள் எல்லாம்
'ஓ' யென்று மூக்கைச்
சிறு கைகள் கொண்டு
மூடி நடக்கின்றார்.....

'மணி' யோட்டப் போட்டி
நடக்கின்ற வேளை
மிதிபட்டு வீசித்
தெருவோரம் வீழ்ந்து
துடிதுடித் தலறியே
உயிர்விட்ட பின்னர்
நாலு நாளாக
நாறிக் கிடக்கிறது.

நாலுயார் தொலைவில்
காவலர் கந்தோர்
நாள்தோறும் தெருவில்
படைகளின் பவனி,
நாலெட்டில் பார்த்தால்
நீதவான் மன்றம்
நாற்புறமும் உண்டு.
கடை, சந்தை,
ஹோட்டேல்!

நாயொன்று செத்து
நாலு நாளாக—
நாறிக் கிடக்கிறது!

மல்லிகைக்கு இருபது வயது.

இதை ஈழத்து ரசிகர்கள்

அத்தனை பேர்களும் மகிழ்ச்சி

புடன் நினைவு கூருகின்றனர்.

அந்தச் சந்தோஷத்தில் நாமும்

பங்கு கொள்ளுகின்றோம்.

ORIENTAL SALOON

182, முதலாம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு-11.

அச்சுக்கலை ஒரு அருமையான கலை
அதை அற்புதமாகச் செய்வதே எமது வேலை

கொழும்பில் அற்புதமான அச்சு வேலைகட்கு
எம்மை ஒரு தடவை அணுகுங்கள்

நியூ கணேசன் பிரிண்டர்ஸ்

22, அப்துல் ஜப்பார் மாவத்தை,
கொழும்பு - 12.

**இசை நாடகங்களும்
சலுகைகள் மறுக்கப்பட்ட
மக்களும்**

காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை

பண்டைய இந்திய நூல்களின் வருணப் பாகுபாடு காணப்படுகிறது. இதனை வருணச்சிரம தர்மம் என்பர். வருணச்சிரம தர்மம் ஆரியர்களால் இராவிடர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டதென்பதே பொதுவான கருத்தாகும். பிராமணர். சத்திரியர், வைதிகர், சூத்திரர் என்றழைக்கப்படும் நாலுவகையான சமூகப் பிரிவும், கடவுளால் விதிக்கப்பட்டது என்பதுவருணசூத்திரம்.

காலப் போக்கில் வருணங்களிடையே மயக்கம் ஏற்பட்டது. இந்த மயக்கத்தினின்றும் பற்பல சாதிகள் தோன்றின. சூத்திர வருணத்தாருக்குக் கீழே தீண்டத்தகாதார், புறச்சாதியார். தாழ்ந்த சாதியார், ஒதுக்கப்பட்ட சாதியார் என்றெல்லாம் பிற்காலத்தில் சொல்லப்பட்ட மக்களின் ஆதிப் பிரதிநிதிகள் இருந்தனர். பஞ்சமர் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இசை நாடகங்கள் அறிமுகமானபோது சாதிக் கட்டுப்பாடு மிகவும் வன்மையாக இருந்தது. தொன்று தொட்டு வந்த சாதிவரம்பை

மீறுவதற்கு எவரும் துணியவில்லை. உயர்சாதி மக்கள் அனுபவித்து வந்த எத்தனையோ சலுகைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் யாழ்ப்பாண மக்களும் ஒருசிலர் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களைப் பஞ்சமர் என்று அக்காலச் சமூகம் அழைத்து வந்தது.

சலுகைகள் மறுக்கப்பட்டு வந்த மக்களுக்குக் கல்வி போதிக் கவோ அல்லது அவர்களுடைய சமூக அந்தஸ்தை உயர்த்தவோ எவரும் முன்வரவில்லை.

மேனாட்டுக் கிறிஸ்தவ பாதிரி மாருடைய பார்வை இவர்கள் மீது விழுந்த பின்னர்தான் இந்த மக்கள் எழுத்து வாசனை பெறத் தொடங்கினர். அது வரைக்கும் அவர்கள் அறியாமை இருளில் மூழ்கியவர்களாக அடிமைப்பட்ட நிலையில் குற்றேவல்கள் புரிந்து வந்தனர்.

சலுகைகள் மறுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கோயில்களுக்குச் செல்லவோ அன்றி புராண படலங்களைக் கேட்டு அறிவு பெறவோ வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை.

தங்களுடைய எண்ணப்படி தாங்களே இயற்றிய கூத்துக்களை

யும் ஏனை கிராமியக் கலைகளை யும் இவர்கள் பேணிவந்தனர்.

இசை நாடகங்களின் (சங்க ரதாஸ் கவாமிகள் போன்றோரு டைய நாடக மரபு) வருகை இவர்களுடைய வாழ்க்கையிலும் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந் தது. உயர்சாதியினர் ஆடிய இசை நாடகங்களை ஒதுக்கப் பட்ட இடத்திலிருந்தே பார்த்து அனுபவித்த இம்மக்கள் இசை நாடகங்களைத் தாமும் கற்று ஆடத் தொடங்கிய வரலாறு மிகவும் சுவையுடையது. அது இனி ஆராயப்படும்.

இசை நாடகங்கள் இலங் கைக்கு வந்தபோது, இங்கே இருந்த கூத்துக்களில் முக்கியமா னவை நாட்டுக் கூத்துக்களே யாகும். நாட்டுக் கூத்துக்களே யும் காத்தவராயன் கூத்துப் போன்ற கூத்து வகைகளையும் ஆடிவந்த பெரும்பாலான மக்கள் சமயப் பாடுபாடு காரணமாகச் சலுகைகள் மறுக்கப்பட்டவர் களே என்பதை யாவரும் அறி வர். இன்னொரு வகையில் கூறு வதாயின், உயர் சாதியினக் கருதப்பட்டவர்களை விடக் கிரா மியக் கலைகளைப் பேணிப் பாது காத்து வந்தவர்கள் ஈழத்தில் சலுகைகள் மறுக்கப்பட்ட மக் கள் என்பதை யாவரும் ஏற்றுக் கொள்வர்.

இந்தியாவிலும், இலங்கை யிலும் கூத்து ஆடுகின்றவர்களை அக்காலத்தில் சமூகம் மதிக்க வில்லை. இதற்கொரு வரலாறு உண்டு: இவர்கள் கூத்தாடிகள் என்றும், பெண்களாயின் சின்ன மேளங்கள் என்றும் கேலி செய் யப்பட்டு வந்தனர். ஆகவே, மேல் சாதியினர் கூத்தாடுவது மட்டுமன்றி கூத்துப் பார்ப்பதை யும் அவ்வளவு மதிக்காத ஒரு காலமிருந்தது. ஆகவே, இசை யும் ஆட்டமும் சமூகத் தா ல்

ஒதுக்கப்பட்ட மக்களிடமே பரவி யிருந்ததை அறியக்கூடியதாக வுள்ளது.

இந்தியாவில் இசை நாடகங் கள் செல்வாக்குப் பெற்ற கார ணத்தினால், அவற்றினால் கவரப் பட்ட நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார், இலங்கைக்கு அவர் களை அழைத்து வந்து நாடகங் களை மேடையேற்றவும் தொடங் கினார். இசை நாடகங்களுக்கு செட்டிமார் போன்ற பணக் காரர்கள் ஆதரவு நல்க, இதைக் கண்டு ஈழத்து உயர்மட்ட வகுப் பினரும் தமது கவனத்தை நாட கத்தின் பால் செலுத்தத் தொடங்கினர். இந்தியாவிலி ருந்து வந்த கலைஞர்கள் என்ற காரணத்தினாலும், இந்தியாவில் மகாராசாக்களும், செட்டிமார் போன்றோர்களும் ஆதரவு நல்கி வருவதை அறிந்த காரணத்தினாலும் இசை நாடகக் கலைஞர்களை இங்கே இருந்தவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆயினும் இக்கலை ஞர்களைத் தம்முடன் சமமாக மதித்து நடத்தினார்களென்று கூறமுடியாது.

காலப் போக்கில் இசை நாடகக் கலைஞர்களது பாடல் களினாலும் மற்றும் புதிய காட்சி ஒப்பனை ஆகிய அரங்க முறை களினாலும் கவரப்பட்ட ஈழத்த வர்களும் இதைப் பின்பற்றி நடிக் கத் தொடங்கினார்கள். காத்தவராயன் கூத்து நாட்டுக் கூத்துப் போன்றவற்றை ஆடு வதை இழிவாகக் கருதிய இவர் கள் இறக்குமதிக் கலையாகிய இசை நாடகத்தைப் பார்ப்பதை யோ அல்லது ஆடுவதையோ அவ்வளவு இழிவாகக் கருத வில்லை. இத்தகைய சூழ்நிலையில் இலங்கையில், குறிப்பாக யாழ்ப் பாணத்தில் வாழ்ந்த சலுகைகள் மறுக்கப்பட்ட சமூகத்தினர் எவ் வாறு இசை நாடகங்களைக் கற்று ஆடத் தொடங்கினர் என்றும்

அந்த முயற்சி இன்று எவ்வாறு வளர்ந்திருக்கிறது என்றும் ஆராய்வது மிகவும் பொருத்த முடையதும் கவர்ச்சிகரமானது மாகும்.

இந்தியக் கலைஞர்கள் காங் கேசன்துறையில் நாடகங்கள் ஆடி வந்த காலத்தில் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமாரது அனு சரணயுடனேயே அவர்கள் காங் கேசன்துறையில் இருந்து வந் தார்கள். இக்கலைஞர்கள் பெரும் பாலும் மது அருந்தும் பழக்க முடையவர்கள். நாடகக் கலை ஞர்கள் அக்காலத்தில் மதிப்பிழந் தமைக்கு மதுவும் ஒரு காரண மாகும். மதுவருந்தும் பழக்க முடையவர்கள் கள்ளிறக்குவோர் வீடுகளுக்குச் சென்று கள்குடிப் பது வழக்கம்.

இசை நாடகங்களைக் கள் இறக்கும் சமூகத்தினரும் பார்த்து அனுபவித்து வந்த காலமிது. அக்காலத்தில் அவர்கள் சபையில் ஒதுங்கியிருந்தே பாக்கவேண்டும். பஞ்சமர்க்குப் பிரத்தியேகமான இடம் என்று குறிப்பிட்டே இருப் பார்கள். நாடகங்களால் கவரப் பட்ட கள்ளிற்கும் சமூகத்தவர் களை கள்ளருந்த வரும் கலைஞர் களிடம் இரகசியமாகப் பாடல் களையும் நாடக முறைகளையும் பயிலத் தொடங்கினர். இப் பயிற்சி இரகசியமாகவே நடந்த மைக்குக் காரணங்களுண்டு. இந்தியக் கலைஞர்கள் வெளிப் படையாகப் பயிற்றுவார்களேயா னால் அவர்களுடைய தொழிலுக் குப் பங்கமேற்பட்டுவிடும். அவ் வளவுக்குச் சமூகக் கட்டுப்பாடு இருந்தது. அவ்வாறு நாடகம் பயின்றவர்களுள் ஒருவர்தான் நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்து வின் பேரனாகிய வைரவி.

நாடகம் மட்டுமன்றி கர்னாடக இசையும், ஆர்மோனியம்,

மிரங்கம் ஆகிய இசைக் கருவி களை இசைக்கும் பயிற்சியும் இவர்கள் இவ்வாறே பயின்றனர். தவில், நாடஸ்வரம் என்பவைகளை வாசிக்கும் கலைகளையும் இச் சமூ கத்தினர் இந்த வகையிலேயே ஆரம்ப காலத்தில் பயின்றனர். அவர்கள் கலை பயில்வதற்கு ஒரு துணைக்கருவியாக இருந்தது கள் னுத்தான் என்பதைப் பெருமை யுடன் கூறிக் கொள்கின்றனர்.

இக் காலத்தில் பிற்பலமான அண்ணாவியாராக விளங்கிய வைரவியும், இவரது குழுவிலுள்ள பல நாடகங்களைத் தமது ஊரிலும், அடுத்த கிராமங்களிலும் மேடையேற்றி வந்தனர். அண்ணாவியார் வைரவி சிறந்த ஆர்மோனிய வித்துவானாகவும், இசைக் கருவிகளைச் செய்யும் கலைஞராகவும், பிற்காலத்தில் விளங்கினார். இந்தியக் கலைஞர் கள் ஆடிய எல்லா நாடகங்களை யுமே இவர்களும் ஆடி வந்தனர். இவர்களது நாடகத்தை அக் காலத்தில் எல்லாருமே சென்று பார்ப்பது வழக்கம். ஊரிலுள்ள பெரிய மனிதர்கள் பல உதவி களையும் செய்து இவர்களுக்கு ஊக்கமளித்து வந்ததுண்டெனத் தெரிகிறது. இரகசியமாகக் கள் ளருந்தும் ஊர்ப் பெரியோர்களும் நாட்டாண்மைக் காரர்களும் இவர்களுது நாடகங்களுக்கு ஆதரவு நல்கி வந்தனர்.

அண்ணாவி வைரவி அவர் கள் நாடகமாடிய காலத்தில் அரசபாத்திரம் உரலிலேயே இருப் பது வழக்கம். இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. நாட்டுக் கூத்துக்காரர்கள் உரலிலேயே அமர முடியும். கதிரையில் அமர அவர்களது கரப்பு உடுப்பு இடங் கொடாது. சமூகக் கட்டுப்பாடு காரணமாகவும் இவர்கள் கதிரை யில் அமர அனுமதிக்கப்பட வில்லை. அக்காலத்தில் பக்கவாத்த

தியக்காரர்களும் நின்றே வாசித் தனர். இதுவும் சமூகக் கட்டுப் பாட்டாலேயே ஏற்பட்டது. இன்னொரு காரணத்தையும் ஊக்க இடமிருக்கிறது. இக் காலத்தில் சுதிரைகள் பெரும் பாலும் வீடுகளில் இருக்கவில்லை. சலபமாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஆசனம் உரலேயாகும்.

அண்ணாவி வைரவிக்குப் பின்னர் இவரது மகனும், வி.வி. வைரமுத்துவின் தந்தை யாருமான வேலப்பா இசை நாடகங்களில் நடிக்கத் தொடங்கினார். வேலப்பர் காலத்திலே பிரபலமான நாடகக் கலைஞரை விளங்கியவர் இவரது மைத்துனர் புள்ளைநாயகம். புள்ளைநாயகமே யாழ்ப்பாணம் முழுவதிலுமுள்ள பெரும்பாலான சலுகைகள் மறுக்கப்பட்ட சமூகக் கலைஞர்களுக்குக் குருவாகவும், வழிகாட்டியாகவும் இருந்திருக்கிறார். இன்றைக்கு இவர்களிடையே யுள்ள முக்கியமான ஆர்மோனிய வாத்தியக்காரர்களுக்கெல்லாம் புள்ளைநாயகமே உபாத்தியாயராவார்.

1917 ஆம் ஆண்டளவில் இவர்களது குழுவில் யாழ்ப்பாணத்திலேயே பெயர் பெற்ற கலைஞர்கள் பலர் இருந்தனர். புள்ளைநாயகம், அண்ணாவியார் இ. நாகமுத்து, ஆரியகுளம் ஆறுமுகம், காங்கேசன்துறைச் செல்லர், கந்தப்பு என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள் எல்லோருக்கும் குருவாகவும், ஆர்மோனியப் பக்கப்பாட்டுக்காரராகவும் அண்ணாவியார் வைரவி விளங்கினார். இவர்கள் கோவலன், நல்லதங்கன், அரிச்சந்திரன், அல்வி அருச்சுன, வள்ளி திருமணம் ஆகிய நாடகங்களை அடிக்கடி மேடையேற்றினர். காங்கேசன்துறைச் செல்லர் ராஜபாரட்டாகவும், கந்தப்பு

ஸ்திரி பாரட்டாகவும் ஆரம்ப காலத்தில் நடித்தனர். ஆரியகுளம் ஆறுமுகம் குணசித் திர நடிக்கராக விளங்கினார். செல்வநாயகம் எல்லாப் பாசங்களை ஏற்று நடிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர் சிறிது காலத்தின் பின் புள்ளைநாயகம் முக்கிய ஸ்திரி பாரட்டாக நடிக்க ஆரம்பித்தார்.

இவர்கள் அடிக்கடி ஆரம்ப நாடகம் கோவலன், செல்லர் கோவலனாகவும், புள்ளைநாயகம் மாதவியாகவும், நாகமுத்து கண்ணகியாகவும், கந்தப்பு இடைச்சியாகவும், ஆறுமுகம் வஞ்சிப்பத்தனாகவும் மாமாவாகவும் நடிப்பார்கள்.

இவர்கள் காங்கேசன்துறையில் மட்டுமன்றி, தமது உறவினர்களும். நண்பர்களும் வாழ்ந்த வேறு கிராமங்களுக்கும் சென்று நாடகங்களை மேடையேற்றி வந்தனர்.

இவர்கள் ஆரம்பித்துவைத்த இசைநாடகக் கலை யாழ்ப்பாணத்தில் பல பகுதிகளிலும் இவர்களது சமூகத்தினரிடையே பரவி மேலும் வளரத் தொடங்கியது. இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் கரவெட்டி அண்ணாவியார் பெரியபொடியும், அவரது குழுவினருமாவர், அண்ணாவியார் பெரியபொடி இயற்கையாகவே பாடும் ஆற்றல் படைத்தவர். இவர் திரு. அண்ணாசாமி அவர்களுடைய தந்தையார் ஆவார்.

சீன், ஒப்பனைப் பொருட்கள், உடைகள் என்பவற்றை வழங்குவதற்கு உயர் சாதியினர் எனப்பட்டோர் முன்வரமாட்டார்கள் என்பதை உணர்ந்து தாங்களே இவற்றைத் தயாரித்து வைத்திருந்தனர். அண்ணாவியார் வைரவியும் சிறிது காலத்தில் பின்னர் அண்ணாவியார் பெரிய

பொடியும் சீன், உடுப்பு, ஒப்பனைப் பொருட்கள் முதலியவற்றைத் தயாரித்து தமது சமூகத் தவர்க்கு வாடகைக்குக் கொடுத்தனர். யாழ்ப்பாணம் பிவிப்பு என்பவரும் பிற்காலத்தில் சீன், உடுப்பு என்பவற்றை வாடகைக்குக் கொடுத்துவரத் தொடங்கினார்.

1935 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இசைநாடக உலகில் பெரிய விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. இவர்களது நாடகங்களையும் ஒப்புலோகம் பார்க்கத் தொடங்கினர். அதுமட்டுமன்றி மற்றவர்களுடைய நாடகங்களுடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தொடங்கினர். இவ்வாறு ஒப்பிடுகையில் இவர்கள் எந்த வகையிலும் குறைவில்லாமல் நடிப்பதைக் கண்டு பாராட்டவும் ஆரம்பித்தனர். ஆயினும் இவர்களை அழைத்து நாடகங்களை மேடையேற்ற மட்டும் எவரும் முன்வரவில்லை. இதற்கு உயர்சாதி நாடகக் கலைஞர்களும் தடையாக இருந்தனர்.

உயர்சாதி மக்களுடைய கோயில்கள் சிலவற்றில் சலுகைகள் மறுக்கப்பட்ட மக்களது திருவிழாக்கள் நடப்பதுண்டு. இத்திருவிழாக்களிலுங் கூட இவர்கள் தமது நாடகங்களை மேடையேற்ற முடியவில்லை. இத்தகைய கட்டுப்பாடுகளுக்கிடையில் கூட அவ்வப்போது தமது நாடகங்களை மேடையேற்ற இவர்கள் தவறவில்லை.

1940 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இவர்களது நாடகங்கள் எல்லா இடங்களிலும் பரவலாக மேடையேறத் தொடங்கின. பெரும்பாலும் இவர்களது சமூக மக்கள் அதிகமாக வாழ்ந்த இடங்களிலேயே அவை மேடையேறின

1944 ஆம் ஆண்டளவில் இந்த நிலையில் சிறிது மாற்றமேற்படத் தொடங்கிற்று. இந்த மாற்றம் உடனடியாக ஏற்படவில்லை. முதற் கிழமை ஓரிடத்தில் உயர் சாதியினர் நாடகமாடினால் அதே இடத்தில் அடுத்த கிழமை அதே நாடகத்தை இவர்கள் மேடையேற்றத் தொடங்கினர். இவர்களது நாடகக் கலையில் ஆசீவமும் அபிமானமுமுள்ள சில பெரியவர்கள் இதற்கு உதவி செய்தனர். இதனால் இருபாலாருடைய நாடகங்களையும் ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கும் நிலை முதலில் வடமராட்சியிலேயே ஏற்பட்டது. நெல்லண்டை பத்திரகாரியம்மன் கோயில் போன்ற இடங்களில் நேரத்திக் கடனுக்காக நாடகமாடும் வழக்கம் இருந்தது. இவர்களுடைய சமூகத்தினர் இவர்களைக் கொண்டே நாடகங்களை அக்கோயிலில் மேடையேற்ற ஆரம்பித்தனர்.

இவங்கை சுதந்திரமடைந்த பின்னர் சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. இதற்குத் தேர்தல்களும் இடதுசாரி இயக்கங்களும் காரணமெனலாம். குறிப்பாக வடமராட்சிப் பகுதியில் இடதுசாரித் தலைவராகத் திகழ்ந்த திரு. செ. தர்மகுலசிங்கம் (ஜெயம்) இந்த முற்போக்கு இயக்கத்திற்குத் தலைமை வகித்தார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் பொன். கந்தையாவினது சேவையும் இப்பகுதியில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. ஆகவே இவர்களது நாடகங்கள் பல இடங்களில் மேடையேறின.

அக்காலத்தில் பிரபலமான நடிக்காளாக வடமராட்சிப் பகுதியில் விளங்கியவர்கள் எஸ். தம்பியையா, எம். பி. அண்ணாசாமி, ரி. கே. இரத்தினம், வி. நற்குணம் ஆகியோர். அதே காலப்பகுதியில் பிரபலமாக

விளங்கிய இவர்களது சமூகத் தைச் சேர்ந்த வேறு நபிகள் அச்சவேலி எஸ். ஆர். மார்க் கண்டு, வசாவிலான் வி. மார்க் கண்டு, மயிலங்காடு பூ. வைர முத்து, ஆரியகுளம் ஆறுமுகம், மயிலங்காடு குழந்தைவேலு, அரியாலை வே. ஐயாத்துரை ஆகியோராவர். வி. வி. வைரமுத்து இப்பொழுதுதான் பெண்பாத்திரம் ஏற்று நடிக்கத் தொடங்கிய காலம். பின்னர் இவர் பல நபிகர்களுடன் ஸ்திரீப்பார்ட்டாகவே ஆரம்பத்தில் நடித்து வந்தார்.

ஆரியகுளம் ஆறுமுகம் குறிப்பிடத்தக்க நெந்த குணச் சித்திர நபிகள். இவர் பெரும்பாலும் பழுதுகே வே நடிப்பார். எஸ். கே. செல்லையாபிள்ளையுடன் ஒப்பிடக் கூடிய தனித்துவம் மிக்க நபிகள் இவர். இவரும், இவருடைய குழுவினரும் நடித்த சத்தியவான் சாவித்திரி நாடகம் பிரபலமானது. எம். பி. அண்ணாசாமி சத்தியவானாகவும், பி. கே. இரத்தினம் சாவித்திரியாகவும், அச்சவேலி மார்க்கண்டு யமனாகவும் வே. ஐயாத்துரை நாரதராகவும், ஆரியகுளம் ஆறுமுகம் சித்திரபுத்திரனாகவும் பெரும்பாலும் நடிப்பார்.

வைரமுத்து அரிச்சந்திரனாக நடிப்பதை இலங்கையர்களே ஒரு சமயம்பார்க்க நேரிட்டது. அவரது நடிப்பாலும் இசையாலும் கவரப்பட்ட இலங்கையர்களே இவரை மற்றவர்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்ய விருப்பினர். 1953 ஆம் ஆண்டு வைரமுத்து இலங்கை வானொலியிற் பணியாற்றிய 'சாளு' சண்முகநாதனுக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தார். அவர் இவரது மயானகாண்ட நாடகத்தினை வானொலியில் முதன் முதலில் ஒலிபரப்பினர்.

இதற்குப் பிறகு காங்கேசன் துறை வசந்தகான சபா வை வைரமுத்து, இலங்கையர்களின் உதவியுடன் நிறுவினர். யாழ். பல்கலைச் சமூகத் துணை வேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் இவரது மயானகாண்ட நாடகத்தை முதன் முறையாகச் சுருக்கி நெறிப்படுத்திப் பல இடங்களிலும் மேடையேற்ற உதவினர். இவரை அழைத்து பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பக்த நந்தனார், கோவலன், அரிச்சந்திரா ஆகிய நாடகங்களை மேடையேற்ற வைத்தார்.

இவ்வாறு வைரமுத்து பல இடங்களிலும் நடித்து பெரும் புகழ்மீட்டினார். பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி ஆகியோரது கூட்டுத் தயாரிப்பான அரிச்சந்திரா, கண்டி புஷ்பகானமண்டபத்தில் மேடையேறிய போது, வி. வி. வைரமுத்து புகழின் உச்சிக்கே சென்றுவிட்டார். இதைத் தொடர்ந்து இசை நாடக உலகிலுள்ள உயர் சாதியினரும் இவரின் நடிப்பாற்றலை மதிக்கத் தொடங்கினர். வைரமுத்துவுடன் இணைந்து நாடகம் நடிக்கப் பலரும் முன்வந்தனர்.

இதுவரை காலமும் இருந்த இரும்புத் திரையைக் கிழித்து, முதன் முறையாக வைரமுத்துவுடன் ஸ்திரீப்பார்ட்டாக நடிக்க முன்வந்த உயர்சாதிப் பெண்திரும்தி மல்லிகா என்பவர். இவரை அனுமதித்தவர் இவரது கணவர் எஸ். வேணுகோபால். வேணுகோபால், புத்தவாட்டி குடுப்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் மிகவும் துணிவுடன் செய்த இச்செயல் சமுதாயத்திற் பெரும் மாறுதலையே ஏற்படுத்தியது. மல்லிகாவும் சேர்ந்து நடிக்கத்

தொடங்கியவுடன் எல்லோரும் படிப்படியாக கோவில் திருவிழாக்களுக்கும், வேறு வைபவங்களுக்கும் வைரமுத்து குழுவினரை நாடகமாட அழைக்கத் தொடங்கினர். திரு. எஸ். வேணுகோபால் தொடர்ந்து, திரு. வே. சரவணமுத்துவும் தனது மனைவியார் சந்திராவை வைரமுத்துவுடன் ஸ்திரீப்பார்ட்டாக நடிக்க வைத்தார். இதன் பின்னர் எஸ். எம். சோமசுந்தரம் எல்லாக் கலைஞர்களையும் இணைத்து வைரமுத்துவுடன் நடிக்க வைத்து ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கெல்லாம் முற்றுப்புள்ளியிட்டார். இதில் கலைமணி எஸ். வடிவேலுவுக்கும் பெரும் பங்குண்டு.

வி. வி. வைரமுத்து இசை நாடக உலகில் இன்றோர் திருப்பு முனையென்றே கருத வேண்டும். பழைய முறையிலேயே நடிக்கப்பட்டு வந்த பழைய நாடக உத்திகளை மாற்றி நவீனப்படுத்தினர். நேரத்தையும் இடத்துக்கு ஏற்றவண்ணம் மாற்றியமைக்கும் ஆற்றலும் இவருக்குண்டு. இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலான ஓர் அரும்பணியையும் இவர் செய்து வருகின்றார். கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்களுடைய கருத்துப் படி மந்தநிலை அடைந்து வந்த இசை நாடகத்துக்கு அண்மைக் காலத்தில் புத்துயிரளித்தவர் வைரமுத்துவே. இன்றைக்கு இவருடைய வசந்தகான சபாவே அடிக்கடி இசை நாடகங்களை மேடையேற்றி வருவதைக் காணலாம். இத்தகைய சிறப்பமிக்க வி. வி. வைரமுத்து இசைநாடக உலகில் பிரபலமாக இருப்பதற்கு இவரது ஆற்றலும் இரசிகர்களுடைய அபிமானமுமே காரணங்களாகும்.

இப்பொழுது வைரமுத்துவின் குழுவினரே இளம் நபிகர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் வைரமுத்துவின் பணியைத் தொடர்ந்து செய்வார்களென எதிர்பார்க்கலாம்.

சலுகைகள் மறுக்கப்பட்ட மக்களிடையே ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே நாடகங்கள் தான் அறிவுப் பசியைத் தீர்த்து வந்தன. இவர்களுக்கு அப்பொழுதெல்லாம் கல்வி கற்கும் வசதிகள் மறுக்கப்பட்டன. எழுத்து வாசிப்பு என்பனவற்றை பெரும்பாலும் இவர்கள் அறியமாட்டார்கள். ஆகவே இவர்களுடைய அறிவு வளர்ச்சியில் முக்கிய இடம் பெற்ற இசை நாடகங்கள் போற்றுவதற்குரியனவாகும். அவற்றை மேலும் வளர்த்து ஊக்குவிக்கச் சகலரும் முன்வர வேண்டுமென்பதே கலையுலகில் உள்ள அனைவரது பெரு விருப்பாகும்.

ஏழை

நாங்கள் வெற்றுச் சாக்குகள் நெல்மணி தேடும் நெரிசல்கள்.

ஓட்டை வீட்டுள் சாக்குப் போர்வையால் கூதலுக்கு டாட்டா காட்டும் சின்னஞ் சிறுசுகள்.

யார் சொன்னது எங்களை ஏழைகள் என்று?

— எம்லீயே. பரீத்

யார் அது?

— துறவி

யார் அது.....
தெரியவில்லை.....
அவன்தான்
நமது நாட்டின்
நடுத்தர வர்க்கம்.

ஏதோவோர்
அரசாங்க அலுவலகத்துக்
காகித வீதிகளில்
கனவுகளோடு செல்பவன்.

கிழிந்து உதிரும்
காலண்டர் தாள்களில்தான்
இவன்
கனவுகள் யர்வும்
ஆடைகள் தைத்து
அலங்கரித்துக் கொள்கின்றன!

இந்தச்
சிங்காரிப்போடுதான்
அவன்
சம்பள நாளைச்
சந்திக்கக் காத்திருக்கிறான்.

அந்த
ஒருநாள் புதையலுக்காய்
அவன்
கோப்புச் சுரங்கங்களில்
குதூகலமாகவே தோண்டுகிறான்

ஆனால்.....
இவன்
சந்தோஷங்கள் என்னவோ
சம்பள நாளில்தான்
பறிமுதல் செய்யப்படுகின்றன.

வாழ்க்கையில்
திணிக்கப்படும் பிரச்னைகள்

இவன்
கைகளில் திணிக்கப்படும்
சம்பளப் பணத்தால்
சற்றும் கரைவதில்லை.

இந்தச்
செருப்புகளால்
இவன்
கால்கள்தான்
காயப் படுகின்றன!

சம்பள நாளில்
சுவமாகி அடுத்த நாளே
உயிர்த்தெழுந்து விடுகிறான்
ஏனெனில்
இவன்
கனவுகளின் காதலன்!

சுவாரி செய்யும்
பழைய சைக்கிளைப் போலவே
இவன்
வாழ்க்கையிலும் வேகமில்லை.

எப்படியும்
வேலை கிடைத்துவிடும்
என்ற
எதிர்பார்ப்போடு
இந்து பேப்பர்
விளம்பரங்களுக்கு
மனுக்கள் போடும்
மூத்த குமாரன்.

கல்யாணக் கனவுகளோடு
கல்லூரி போய்வரும்
இளைய மகள்
புத்தகங்களைப் போலவே

ஆசைகளைச்
சுமந்து கொண்டு
ஆரம்பப் பள்ளி போகும்
அடுத்த பையன்.

கட்டை விரலை
வாயில் திணித்தபடி
தொட்டிலிலே தூங்கும்
ஓர்
இரண்டுவயதுப் பாலகன்.

நதலான் கற்பனைகளோடு
கைத்தறியில் காட்சிதரும்
வீட்டுக்காரியின்
வயிற்றில் இன்னொன்று.....

இத்தனைப் பிரச்னையிலும்
இதுமட்டும்
எப்படிச் சாத்தியம்?.....
ஓ.....
பிரச்னைகளை மறக்க
பள்ளியில் படித்த
பாடத்திற்கு
மனைவியின் வயிற்றில்
மார்க்குக் கிடைத்ததோ!

ஒவ்வொரு
விடியலிலும்
இவன்
அஸ்தமித்தே போகிறான்.

தன்
பையிலிருக்கும் பர்ஸ்
அமுத சுரபியாய்
ஆகாதா என்ற
ஆசைக் கோலங்கள்
வரைகிறான்
அது
பிச்சைப் பாத்திரமாய்த்தான்
அமைந்து போகிறது.

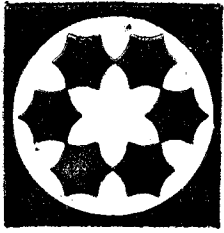
இவனுக்கு
வாழ்க்கையும், னைதியமும்
கிழிந்து போன
கனவுகளாகவும்
தைக்க முடியாத
ஊசியாகவும் போய்விட்டதே!

உண்ணாவிரதம்

— மாணமுதிரை மாசி

காலையில் விழித்ததும்
காப்பி மறுத்து
ஆப்பிள் ரசம்
அரைப்படி.....
வைட்டமின் மாத்திரைகள்
வகைக்கு ஒவ்வொன்றாக...
எட்டு மணிக்கு
இட்லி வெறுத்து
கோழிப் புரியாணி
வயிறு
கொள்ளுமட்டும்.....

அடிக்கடி
தொண்டர்கள் வரவும்
நெரிசலில்
பழவகைகள்
பாதி குறைந்தன.
பத்து மணிக்கு
பல்லக்கு மேடை
பரிசோதித்த டாக்டர்
வெளியேறினார்
நெஞ்சு நிமிர்ந்த
கம்பீரக் காட்சி.
ஆரம்பமாயின—
உண்ணாவிரதம்
சொற்பொழிவுகள்
கோஷங்கள்!...
கொள்கை விளக்கங்கள்...
பன்னிரண்டு மணிக்கு
மசால் வடை
ஏலக்காய் டியும்
ஆவி பறக்க.....
காலியாயின,
இருந்த தட்டுக்கள்!
குட்டித் தூக்கம்—
விழிக்க
ஐந்துமணி
உண்ணாவிரதம்
முடிவுற்றது.
காரில் ஏறி
வீட்டிற்குக் கிளம்பினார்
எங்கள் தலைவர்.

அங்கும் இங்கும்

— மேமன்களி

விரசல காடாய் வரனமும்,
ஒற்றை ஒளிவட்டமாய் நிலவும்,
மேகப் புதர்களிடையே
ஒளித்து விளையாடும்
நட்சத்திர முயல்களும்
காற்றின் ஸ்பரிசங்களோடு
கை குலுக்கும்
தென்னைமரச் சலசலப்பும்,

அவைகளே—
அங்கும் இங்கும்
ஆனால், அங்கோ
நாசியோ—

நெல் அவியும் மணத்தையும்
குளம்பாகி வடிந்து
கால்கள் புதையும்
சேற்றின் சுகத்தையும்
நாசிக்கும்!

நஞ்சுப் பூவாய் வளைந்து
மும் பெட்டோல் புகையால்
மனம் ஞவியும்
இங்கு,

இங்கோ—
இருள் வேலி உடைத்து
தெருப் புழுதி வாரி ஓடும்
லொறியின் ஹோரன் ஓசையோ
செவியை அழிக்க
அங்கோ—
மெயின் ரோட்டில் பிறக்கும்
ரயில் ஓசையோ

தெருவுக்குள் புகும்முன்னே
செத்துப் போகும்.

அங்கோ—
இண்ணைத் தரைக் குளிர்ச்சி
இருதயத்திற்குள் வியாபித்து
சுகாதாரம் செரிக்கும்
ஏஸிக்குள் இருந்து
இருந்து மரத்துப் போகும்
இங்கைய இதயம்,

இராப் பட்சி கூக் கூவென
இருள் குரல் எழுப்பி
இரவை நிச்சயப்படுத்தும்
அங்கு,
இங்கோ—
ராத்திரி சைரன் எழுந்து
நித்திரையை அறுக்கும்
பக்கத்து வீட்டு ரேடியோவும்
சேர்ந்து,

மிருது மொத்தையில் புரண்டும்
புழுக்கத்தில் புழுங்கி
அங்கும், இங்குமாய்
ஆயிரம் நினைவுகளால்
அலையும் மனங்களோ
சாக்குக் கட்டில் தந்த
சுகத்தை எண்ணிவிடும்
பெருமூச்சுகள்,
காற்றோடு கலந்து
ஊர் போகும்
இங்கிருந்து அங்கு!

வென்றெடுப்போம்
நில்லாதே விரைவில் வா!

- அன்பு முகையதின்

நான் எழுதும் பாடல்களை நயத்துப் படியாமல்
தப்பாய் நினைத்து தடுக்க முயல்வதேன்?

எப்போதும் பாடல்
எழுதியா குவிக்கின்றேன்,
இருந்துவிட்டு ஒருபாடல்
எழுதுவேன் அதைப்படித்து
தப்பாய் விளங்கி தலையை உடைப்பானேன்?

கற்பனையில் படைத்த காவியத்தை, கவிதைகளை
இப்போது யார்தான் எடுத்துப் படிக்கின்றார்?
மக்கள் படுத்தியுரை மாநிலத்தில் உள்ளோரை
எக்காலும் ஒருகூட்டம் ஏப்பமிட்டு வருவதனை
கண்முன்னே நடக்கும் காட்சிகளை, கொடுமைகளை
இன்னும் எமக்குள்ளே இருக்கின்ற இழிவுகளை
சொன்னால்தான் இன்று சுவைத்துப் படிக்கின்றார்.

இல்லாமல் என்ன
இதுகூடத் தெரியாதா?

கற்பனையில் இன்று கவிதை படைப்பதற்கு
சங்கப் புலவர்களின் சந்ததியா இங்குள்ளோர்?
புரட்சிக்கவி பாரதியின்
புத்திரராய் பிறந்தவர்கள்
என்பதால் எங்கள்கவி இதயத்தைத் தாக்காதா?

பாட்டைப் படித்து
பயந்தேன் போகின்றாய்?
ஏட்டில் வெளிவந்தால்
எழும் சண்டை என்பானேன்?

பக்கத்து வீட்டார் படுகின்ற தொல்லைகளை
பாட்டில் வடித்தால்
பயமேன் வரவேண்டும்?.

அலியார் மகளுக்கு அமின்மச்சான் செய்த னை
மறைத்து அவரை மாப்பிள்ளையாய் உயர்த்தியதை
ஏழைக்குப் பங்கிட எங்கிருந்தோ வந்தவற்றை
கோழை சிலபேர்கள் கொண்டுபோய்ப் பதுக்கியதை
சொந்தச் சகோதரர்கள்
சுரண்டலில் ஈடுபட்டு
மண்டை உடைந்து
மாண்ட கதைகளினை
சங்கக் கடைக்குவரும் சரக்குகளை, மாசிகளை

எங்களுக்குத் தராமல் எங்கெங்கோ அனுப்பியதை
பள்ளிக் காணிகளை
பங்கிட்டு தங்களது
பெண்களுக்குச் சீதனமாய் பெருமையாய் வழங்கியதை
சொன்னால் இவருக்கேன் சுட வேண்டும்?

இன்னும் இவர்களை
இப்படியே விட்டுவைத்தால்
என்ன நடக்கும்
ஏழைக்கு விடிவுண்டா?

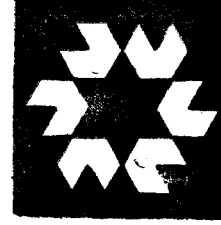
உண்மைகளைச் சொல்ல ஒருபோதும் இவ்வுலகில்
பின்நிற்கக் கூடாது பெருக்கெடுக்கும் எதிர்ப்புகளை
என்னாலே தாங்க இயலும் ஆகையினால்
கண்ணே! நீசற்றும்
கலங்காதே! எந்நாளும்
உண்மைகளைச் சொன்ன உத்தமரை இங்குள்ளோர்
என்னபடி செய்தார்கள் என்பதை நானறிவேன்.

என்னையும் இவர்கள்
இழுத்து நிதம் அடிக்கட்டும்
குடியிருக்கும் என்விட்டை
கொளுத்தியிவர் எரிக்கட்டும்!
என்னை இவர்கள் இழுத்துச் சிறையிட்டும்!
சந்தியிலே வைத்து சாகும்வரை தாக்கட்டும்!
என்றாலும் என்னுடைய இலட்சியத்தை விடுவேனா?

உண்மைகளைச் சொல்லாது
உறங்கிக் கிடப்பேனா?

என்னைவிடு என்னுடைய இலட்சியப் பாதையிலே
செல்லவிடு அதுஒன்றே செய்கின்ற பேருதவி.
பாட்டால் புதியோர்
படையொன்றைத் திரட்டுதற்கும்
நாட்டில் புதியோர் நவயுகத்தைக் காண்பதற்கும்
பாட்டையே ஆயுதமாய் பயன்படுத்த விழைகின்றேன்
ஈட்டியாய்ச் லெளரின் இதயத்தைத் தாக்கும்வரை
பாட்டை மறத்தவா? பயனேதும் காணாமல்
வீட்டுள் தூங்குவதால் விடிவொன்று தோன்றிடுமா?

பாட்டைத் தடுக்காதே பாய்ந்தெழும் அவ்வொளிகள்
பேடிகளைத் தாக்கி மேதினியில் மேடுபள்ளம்
இல்லாது செய்து எல்லோரும் இவ்வுலகில்
உண்டு மகிழ்ந்து உறவாடும் பெருநாள்
வந்துவிடு மட்டும் வா அன்பே! நாம்ஒன்றி
செந்தமிழில் புதுப்பாடல் செய்தெடுத்து இவ்வுலகை
வென்றெடுப்போம் நில்லாதே!
விரைவில்வா! பாஇசைப்போம்.

ஆங்கில நவீனத்துவக்
கவிதைகள் சில—

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

இந் நூற்றாண்டு ஆரம்பகாலத்திலே மேற்குத் திசைக் கலை
இலக்கிய உலகில் 'மொடர்னிஸம்' என்ற பதம் பிரபலமாகியது.
அந்த 'நவீனத்துவவாதப்' பகைப்புலத்தின் எஸ்ட்ரா பவுண்ட்
என்ற கவிஞன் (அமெரிக்காவில் பிறந்து இங்கிலாந்தில் குடிபுகுந்த
இரு கவிஞர்களில் ஒருவன். மற்றையவன் டி. எஸ். எலியட்) 'மேக்
இட் நியூ' என்ற கவிதைத் தொகுதியை (புதுமை செய்) வெளி
யிட்டான். இதுவே முதலாவது நவீனத்துவ ஆங்கிலக் கவிதைத்
தொகுப்பு. 'புதுக்கவிதை' என்ற பிரயோகத்தைத் 'த வி ர் க் க
விரும்புகிறேன்.

இந்த நவீனத்துவத்தின் அம்சங்கள் எவை?

பரிசோதனை முயற்சி (அதாவது மரபை நன்றாக அறிந்துணர்ந்த
பின்னரே) அதன் மீதான நாட்டம், நடைமுறையில் உள்ள முறை
களும், போக்குகளும் கைவிடப்படல், மரபை முற்றாகப் புறக்
கணிக்காமல் காலத்துக்கு ஒவ்வக் கூடிய புதுவகையான, வித்தியா
சமான வழி முறைகளிலே புதுமாதிரியாகப் புனைதல்.

மொழி, மொழியின் தன்மை, அதன் விகற்பங்கள், அதனை
ஆக்க ரீதியாகப் பயன்படுத்தல் போன்றவையும் இவைகளில் அடங்
கும். மொழியின் மந்திரம் போன்ற சொல்லின் சக்தியை, மகி
மையை அறிந்திருத்தல், நவீனத்துவ கவிஞர்களுக்கு அத்தியாவசி
யமாய் இருந்து.

உதாரணமாகப் பின்வரும் தொடர்புகளைப் பாருங்கள்:

கூட்டத்தின் இப்பொய் முகங்கள்
நனைந்த கொப்பின் பூவிதழ்கள்.

(டபிள்யூ. பி, யேட்ஸ்)

புராதனப் பெண்டிர்
வெற்றிடத் துண்டுகளில்
எரிபொருள் பொறுக்குவதுபோல
சராசரங்கள் சுழல்கின்றன.

(டி. எஸ். எலியட்)

பழக்கமற்ற வற்றிலேயே
குனித்திடுவேன்

என்மீது
குவிக்கப்பட்ட
இச் சொகுசுகள்
திக்கு முக்காட்ச்
செய்கின்றன.

(டபிள்யூ. பி. யேட்ஸ்)

எரியும் சரங்களில் அவன் சதை
காமுற்றிருந்ததனால்
இறைவனின் நர்த்தகனானவன்
அம்புகள் வரும்வரை
கொதிமணலில்
அவன் நாட்டியமாடினான்
அவற்றை
அவன் அரவணைத்த பொழுது
அவன்
வெள்ளைத் தோல்
செங்குருதிக்குச்
சரணடைந்து
அவனைத் திருப்திப்படுத்தியது
இப்பொழுது
அவன்
பச்சையாக
உலர்ந்தவனாக
கறைபட்டவனாக
அவன்
இலக்கின்
நிழலானான்.

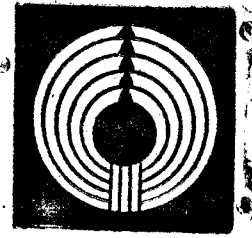
(டி. எச். லோரன்ஸ்)

முடிந்தவரை கருத்தைக் குழப்பாமல் தமிழில் தர முயன்
றுள்ளேன்.

நமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்

மல்லிகையின் மிக நெருக்கமான நண்பரும் ஈழத்து இலக்கிய
வாதிகள் மீது பாசமும் பரிவும் கொண்டவரும், எழுத்தாளருமான
திரு. கோ. ச. பலராமன் ராஜபாளையத்தில் 5-8-84 அன்று மாநா
டைப்பால் காலமானார். அன்றாது இழப்பை எண்ணி மல்லிகை
ஆழ்ந்த துயரமடைகின்றது. அன்றாது குடும்பத்தினரும் ராஜ
பாளையம் இலக்கிய நண்பர்களும் படும் துயரத்தில் ஈழத்து எழுத்
தாளர்களும் பங்கு கொள்கின்றனர்.

— ஆசிரியர்

தேடல்

ராஜம் கிருஷ்ணன்

ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளி
விமரிசனக் கோலைத் தன் கையில்
தூக்குவதோ, அல்லது அதை
ஆழமாகத் தன்னுள் சுமப்பதோ
சரியில்லை என்பது என் கருத்து.
ஒரு படைப்பாளர் தாம் என்ற
உணர்வை அடியோடு கழற்றி
விட்டு, நடுநிலையில் தராத
ஏந்த முடியுமா என்று எனது
ஐயம். ஆனால் அதே சமயம்
படைப்பாளர் தமது படைப்
புணர்வில் தம்மை முழுதுமாகக்
கரைத்து ஒன்றிவிடலாம். ஒன்று
தல் வேறு; விடுபட்டு நடுநிலை
மைக்குப் பொறுப்பேற்பது
வேறு.

இலக்கியப் படைப்புக்
கென்று தெளிவான விதிகள்
ஏதும் இருப்பதாகத் தெரிய
வில்லை. புராதன இந்தியக் கலை
கள் — அறுபத்து நான்கு; அவற்
றில் ஒன்றாகக் கதை சொல்லும்
கலையும் இடம் பெற்றிருப்பதாக
அறிகிறேன். கலை என்ற வரிசை
யில் அது இடம் பெறுகையில்,
அதற்கு அறிவுத்திறனோ ஆன்
மிக ஒளியோ தேவையென்ற
தொடர்பே இல்லை. கலையின்
நோக்கம், மனமகிழ்ச்சி, நிறைவு,
இன்பம்..... திருமென்று முகிழ்க்
கும் ஓர் உந்துதலால் மனசைக்
கிளர்த்திக் கொண்டு கலை மல
ருகிறது. இவ்வாறு படைப்பின்
பத்துடன் பிறரையும் கவர்ந்து

இழுக்கக் கூடிய கலையே கதை
சொல்லும் கலை.

படிப்பறிவில்லாத பாட்டியும்
பேரக்குழந்தைகளின் மனங்களை
மயங்கவைக்கும் கதைகளைச்
சொல்வாள். கதை என்ற கருவி
யின் வகைகரத் தன்மையின்
பொருட்டே, நீதி நெறிகளை
வலியுறுத்துவதற்கு அது அன்று
பயன்படுத்தப் பட்டதாக
ஆயிற்று.

ஆனால் புத்திலக்கியத்தின்
ஒரு கூறான நவீனங்கள், நீதி
நெறிகளை வலியுறுத்தப்படுவதற்
காக அன்றி, மனங்களை மகிழ்ச்
செய்யும் புதுமைகளை நுகருவதற்
காகவே படைக்கப்படுவதாகக்
கருதப்படுகிறது, அத்துடன்
மொழி வளர்ச்சி, புதிய உரு
வம், புதிய உத்திகள் என்ற பல்
வேறு கூறுகளைத் தழுவின இலக்
கியப் பரிமாணங்களைப் பெறுவ
தும் நோக்கமாயிற்று எனலாம்.
என்றாலும் இந்த வடிவுக்கு
ஆழ்ந்த நோக்கமோ, பொருளோ
தேவையில்லை என்பதும் தெளி
வாக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

தமிழில் தொடக்ககால
நாவல்களெல்லாம் சமுதாயம்
சார்ந்து, அரசியல் விடுதலை மற்
றும் சமுதாய இலக்கிய மறு
மலர்ச்சியைக் குறிக்கோளாகக்
கொண்டிருந்தன என்றால் துவ

நிலை. நடப்பியல் பாங்கும், ஓதசியப் பிரக்ஞையும், தமிழி லக்கியத் துறையில் நாவல் வர ளாற்றை ஆரோக்கியமாகவே தொடங்கி வைத்திருந்தன.

அரசியல் விடுதலையும், பத்தி ரிகைகளின் ஆதிக்கமும், பெரு வாரியான வாசகர்களைப் பெருக் கின. தொடர்ந்து வாரணியிப் போக்கு முதன்மை பெற்றவா யிற்று. இந்நாளில் இந்த வாரணியிப் முதன்மை, நாவல்க ளில் புனைவில் தரமான வளர்ச் சிக்கும், பெருமளவு சமுதாயம் சார்ந்த அறநெறிகளின் வீழ்ச் சிக்கும் இடம் அளித்திருக்கி னது. 'வாசகர்கள் தேன் கொப் பறை ஈக்களாக மொய்க்கும்படி எழுதுபவர்கள் பெருகட்டும்!' என்று பத்திரிகை அதிபர்கள் புதிய மந்திரம் ஒதுகிறார்கள்.

வாசகர்கள் என்பவர்கள் யார்?

வாழ்க்கை வசதிகளின் பெருக்கங்களிலும், அவை துண்டும் புலனென்பங்களின் மோகத்தினாலும், அடங்காக் கிளர்க்கிகளாலும் வேகம் ஒரு புறமும், மறுபுறம் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கான இயல்பான ஆவல்களை நிறைவேற்ற இயலாத பொருளாதார நெருக்கடிகளிலு மாக நிர்ப்பந்தமாக அலைக்கழிக் கப்படும் மக்கள். இவர்கள் ஆழ்ந்து படிக்க வேண்டும், அமைதி காண வேண்டும் என்றே, அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்றே க டைக்குச் சென்று தேடிப் பார்த்து நாவல் வாங்கிப் படிக்கிறார்களா? அதற்கெல்லாம் நேரமும் பொறுமையும் ஏது? அன்றாட காலைக் காப்பிபோல், அன்றாடறையில், பஸ் பயணங் களில் கொறிக்கும் வறுகடலை பத்திரிகை உருவில் இந்த இலக்

கியங்கள் அவரிடம் தினிக்கப் படுகின்றன. அந்தச் சமயத்து நெருக்கடியை மறக்க, குணகுணப் பாக. இன்பமாக ஒரு சாமராஜி யத்தில் சிறிது நேரம் தன்னை மறந்திருக்கிறார்கள். படிக்க வேண்டும் என்ற தேவைகட இல்லாமல் டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு சென்று கொட்டகைக் குள் அமர்ந்ததும் திரையில் சொர்க்க லோகமாக அவிழ்ந்த மனங்களை எங்கோ வாழ்க்கை யில் எட்ட இயலாத இலக்கு களில் உலவவிடும் இன்பத்துக்குச் சமமாக இந்தப் பத்திரிகைக் கதையும் வாசகருக்குச் சரக்கு அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இந்தக் குறிக்கோளுடன் பத்திரிகை அதிபர்கள் விரிக்கும் வாரணிய வலையில் இந்நாளில் கிக் காத இலக்கிய ஆசிரியர்களே இல்லை எனலாம். திறமைசாலிக ளான, அறிவாளரான இலக்கியப் படைப்பாளிகளும் இந்த வாரணிய மந்திரங்களிலே மனப்பக்குவம் பெற்று, புதிய புதிய படைப்புக் களை வரங்குகிறார்கள். அவர்களு டைய படைப்புக்களின் புதுமை களெல்லாம் வாரணியச் சரக்கு களின் புதிய வடிவங்களாகவே கவர்ந்திழுக்க வண்ணங்கள் பெற்றிருக்கின்றன. இதிலும் மேலை நாடுகளின் முன்னேற்றம், நாகரிகம் தழுவிய கலாசாரமாக இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றது. நீதி நெறி மரபுகளைச் சார்ந்திருந்த பாபுலுணர்வு தொடர்பான உறவுகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டு இனி அதில் எந்தப் போதையும் இல்லை என்ற வகையில் அளி யாயிற்று. வன்முறை அதனால் ஏற்படும் திகில் 'திரில்' இரத்தம், இவையும் அநேகமாகப் பழக்கி் கொண்டிருக்கிறது. அடுத்து பேஸ் பிசாக, மந்திர தந்திரங்கள், அறிவியல் விநோதமான கற்பனை கள் என்று நுட்பமான திறிவும் வாரணியப் போதைக்கு உதவும்

படியாகின்றன. ஒரு பீடிக்கும் இரண்டு புகைக்கும் நானெல் லாம் பஸ் நிழற்குமிடக் கூட்டத் தில் தொண்டை கிழியச் சிறு நீவி விற்கும் கிறுவன் பணம் சேர்த்து அன்றாடம் திரை அரங் குக்குச் சென்று மனமயக்கும் சொர்க்கலோக மோகிகளின் ஆடையில்லா ஆட்டத்தைப் பார்த்து மகிழ்வதுபோல' வெள் ளைக்காலர் என்ற பிரிவின்பட்ட ஒரு சமூகம், இந்தப் பத்திரிகை களில் அதே மாதிரியான சரக்கை ஏறக்குறைய அதே மாதிரி அநுப விக்கிறது. வீட்டுப் பெண்கள் அநுபவிக்கின்றனர். இவருக்கு ஏற்றப்போல, நவ நவமான வடிவங்களில் வாரணியச் சரக்கு பத்திரிகையில் கிடைக்கின்றது. தெய்விகம், ஆன்மீகம், சமூகப் பிரக்ஞை வாய்ந்த இலக்கியம் எல்லாமும் இந்தக் கவர்ச்சியினால் நெட்டப்பட்டுப் புது மையாக வடிவங்கப் பெறுகிறது.

நீதி நெறிகளை அறிவுறுத்து வது இலக்கிய கேட்கமல்ல: கலை மனிதர் இன்பம் பெறுவ தற்காகவே என்ற கோட்பாடு இவர்களுக்கு சாதகமாக இருக் கிறது.

இப்படி, இலக்கியம் 'மத்தா ப்பு' என்று ஒப்புக் கொண்டா லும், இது சிறுசச் சிறுச மக்க லின் இரசனை உணர்வுகளை மழுங் கச் செய்யும் போதையில் வீழ்த்தி ஆக்க ரீதியான நியாய உணர்வு களையும் கொன்று வரும் பாதிப்பு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னொரு புறம் வளரும் தலை முறை, நியாய உணர்வென்றால் என்னவென்றே அறியாதநிலையில் பரவலான இந்த நாச வெறிகளி னால் கிளர்த்தப்படும் அவலமும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்நிலையில் வாரணிய இலக் கியங்களை ஒட்டு மொத்தமாகத் தரமான இலக்கியமில்லை என்று

விமரிசனத்துக்கு உட்படுத்தாமல் ஒதுக்குவதனால், அதன் ஆதிக்கத்தை மறுக்க முடியாது: அதே சமயம், இந்த வாரணிய நோக் குக்கு அப்பால், மக்கள் வாழ்வை ஒட்டி, சமுதாயம் சார்ந்து புதிய முயற்சிகளைச் செய்பவரின் படைப்புக்களைப் கடுமையாக விமரிசனம் செய்வதன் வாயிலாக மட்டும் அத்தகைய படைப்புக் களை மக்களிடம் கொண்டு செல் லவும் இயலவில்லை.

புதிய முயற்சிகளில் ஈடுபடு பவர்கள் கண்களை மூடிக் கொண்டு உணர்வு உந்துதல், கலை என்ற கற்பனையில் எழுதிக் குவிக்க இயலாது. ஏறக்குறைய தகவல் அறியும் பத்திரிகையாள ரின் நிலையில் களத்தில் சென்று நிலைமை உணர வேண்டியிருக் கிறது. அறிவுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பத்திரிகை யாளர் பரிட்சைக்குப் படிக்கும் மாணவரைப் போன்று குறிப்பில் எழுதிக் கொண்டு தாளில் கக்கி விட்டு அதைப் பற்றிய சிந்த னையை விட்டுவிடலாம், ஆனால், கதைபுனைபவர் ஆழ்ந்து, தம்மை பழகிய களத்தோடு, வாழ்வோடு உணர்வுகளை ஒருமைப்படுத்தி வெண்ணெய் கடைந்தெடுப்ப தைப் போன்று தமது படைப் பைக் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு முழுவாழ்வு வாழ்பவர், அதே களத்தில் ஊறியவர். அந்த வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் நாவலை எழுதலாம், சில மாதங் களே பரிசியப்படுவர் எழுதலாமா? அது வேறும் செய்திப் பதிவு தான்; கலையாகாது' என்று விம ரிசனக்காரரின் குரல் ஓரளவு ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதுதான்? என்றாலும், இத்தகைய இடை யூறுகளை மனதில் எண்ணியே, அதற்கேற்ற முன்னுணர்வுடன் முயற்சியில் இறங்குவதையே

தடை செய்யும் கோட்பாடாக அந்தக் குரல் வலியுறுத்தப்படலாமா? அவ்வாறு ஒரு கோட்பாடாகப் படைப்பிலக்கியக்காரருக்கு எல்லைகள் விதிக்கப்படுமாயின், இன்றைய வாணிகச் சூழலில், மக்கள் வாழ்வைச் சார்ந்து இலக்கியம் படைக்கும் முயற்சிகளும் ஊக்கமின்றி மடிந்து போகும் என்பதில் ஐயமில்லை. இலக்கியப் படைப்பும், அதை நுகர்வோரும் தனிமனித எல்லைகளுக்குள் இன்றைய நிலையில் செம்மையுறுவது சாத்தியமில்லை.

எல்லைகளை விரிவாக்கிக் கொள்வதுதான் உணர்ச்சிகரமான இலக்கிய வளர்ச்சி என்பதை ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டாலும், அறிவு சார்ந்த இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எல்லைகள் விரிய வேண்டும். அதுவும் புதுமையான நாவல் இலக்கியப் படைப்புக்கு குறுகிய எல்லைகளின் தகர்வு இன்றியமையாதது. முழுதும் உணர்ச்சிமயமான கற்பனை என்ற நிலையிலிருந்து நடப்பியல் சார்ந்த அறிவார்ந்த சிந்தனை. வாழ்க்கையின் மேன்மைகளைத் தொடும் நம்பிக்கை, சமுதாய இலட்சியம் என்ற புதிய கோணங்களில் ஆக்க பூர்வமான சிந்தனைகளை உருவாக்க ஏற்றம் பெறுவதையே வளர்ச்சிப் பரிணாமம் எனலாம். புதிய களங்களில் சோதனைகளை மேற்கொள்வது புதிய அநுபவங்களைக் கொண்டு வருகின்றன. அநுபவங்களின் விளைவாகக் கருத்தோட்டமுள்ள கதைப் பொருள் எளிதாக இயல்பாகக் கையாள முடிகிறது. மேலும் மேலும் தேடிக்கொண்டே செல்வது போன்ற உள்ளார்ந்த அநுபவமாகவே நாவல் ஏழுதும் கலை இசைக்கிறது. புத்தம் புதிதாகப் பிறப்பெடுக்கும் எந்தக் கலையிலும் குறைகள், பிழைகள் இல்லாவிருக்காது. அதெல்லாம் இல்லா

மல் அச்சில் வார்த்தாற்போல அமைகிறது என்றால், அங்கே புதுமைக்கான கூறுகளைக் கலைக்கான உயிரோட்டமோ இல்லாமல் போகும் எனலாம். எனவே காலத்தின் தேவைக்கேற்ப மனித சிந்தனையைச் செம்மையுற் செய்யும் வகையில் இந்தத் தேடல் முயற்சி நிகழ்ந்து தானாக வேண்டும். அப்போதுதான் சமுதாய முழுமைகளின் பிரதிபலிப்பைப் படைப்பில் ஒருமைப்படுத்த முடியும்.

நன்கொடைகள்

மேகக் கூட்டங்கள்
குளத்து நீரை
உறுஞ்சிய போது
பார்த்து நின்றோர்
மழையின்
துளிகள் குளத்தில்
விழுந்தபோது
வாழ்த்தி வணங்கினர்;

— ரஜனி

உறவு முறை

பொருளாதாரமென்ற
உக்கி
நெந்து போன
கயிற்றிலை
பின்னப்பட்ட
மாயவலைதான்
உறவு முறை.

சு- கருணாநிதி

With Compliments From

ARTHE GROUP OF COMPANIES

1. Arthe Jewellers (Private) Ltd.
2. Arthe Travels & Tours (Private) Ltd.
3. Gowrie Textiles (Private) Ltd.

Telephone: 23628

111, Kasthuriar Road
Jaffna.

இதமான புகையின்பத்திற்கு
என்றும்

ஆர். வி. ஜி பீடிகளையே
பாவியுங்கள்

ஆர். வி. ஜி நிர்வாகம்
275, பீச் றோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி:-22064
தந்தி:- ஆர். வி.ஜி

சோழராட்சியில் மக்கள் போராட்டம்

சூ. யோ, பற்றிமாகரன்

‘வரலாறு மக்களனைவராலும் அவர்கள் செயல்கள் முழுமையாலும் உருவாக்கப்படுகிறது என்பதை உணர்ந்தால்தான் நமது பழமையை ஸ்தூலமான உண்மைப் படிவமாக நமது மனதில் உருவாக்க இயலும்’ என ரொலோ தர்ப்பர் ‘வரலாறும் வக்கிரங்களும்’ என்ற நூலில் கூறும் கருத்தின் அடிப்படையில் சோழர் காலத்தையும் வெறும் அரசர்களின் சாதனை நிழற்படமாக நாம் பார்க்காமல் ‘சோழர் காலமென்பது அக்கால மக்களனைவராலும் அவர்கள் செயல்கள் முழுமையினாலும் எவ்வாறு உருவாக்கப் பட்டது என்பதை உணர்ந்தால்தான் நமது பழமையையும் அப்பழமையின் தொடர்ச்சியாக நம்மிடையே நிலை பெற்று விட்ட எச்சங்களையும் நாம் இனங்காண முடியும்.

மார்க்ஸ் ‘இதுநாள் வரையிலுமான சமுதாயங்களின் வரலாறு அனைத்தும் வர்க்கப்போராட்டங்களது வரலாறே ஆகும்’ எனக் கூறுவர். எனவே சமுதாய வரலாறு என்பது காலவரிசைப்படி ஆட்சித் தலைமைகளிலும் ஆட்சிப் பரம்பரைகளிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை எடுத்துக் கூறும் விவரண இயல் என்ற கருத்து இன்று மாறுபட்டு

விட்டது. ‘வரலாறு என்பது உற்பத்தி சக்திகளிலும் உற்பத்தி உறவு முறைகளிலும் ஏற்படும் வளர்ச்சியினைக் கால வரிசைப்படி கூறுவதாகும்’ என வரலாற்றியல் ஆசிரியர் டி.டி. கோசாம்பி கூறுவார்.

இவ்வகையில் சோழர் காலத்து உற்பத்திச் சக்திகளினையும் உற்பத்தி உறவு முறைகளையும் முதலில் பார்ப்போம்.

தமிழ் மண்ணின் வரலாற்றைத் திரும்பிப் பார்க்கையில் தமிழ் மண்ணின் வரலாறு மதத்துடன் இறுகப் பிணைக்கப்பட்ட ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது.

இதற்குக் காரணம் மதங்கள் உற்பத்தி சக்திகளையும் உற்பத்தி உறவுகளையும் பேணுங்கருவிகளாகத் திகழ்ந்தமையே. களப்பிரார் காலத்தே சங்க காலத்திறுதியில் வேத நாகரீகத்தின் எச்சங்களாக அமைந்த வைதீக நெறிகளுக்கும் களப்பிரார் போற்றிய பௌத்த சமண நெறிகளுக்குமிடையில் முதல் முரண்பாட்டைக் காண்கிறோம். பௌத்தம் ஏர் உழவு தோற்றம் பெற்ற காலத்தே தோன்றியது. இதற்கு முன்னர் நிலவிவந்த வேத நாகரீகத்தில் யாகங்கள்

என்ற பெயரில் கால்நடைகள் பெருமளவில் கொல்லப்பட்டன. ஆனால் உழவுத் தொழிலை உற்பத்தி சக்தியாகக் கொண்ட ஏர் பழவுத் தோற்றம் பெற்றதும் கால்நடைகளின் அழிவு தடுக்கப் பட வேண்டியதாயிற்று. எனவே 'கொல்லாமை' பேசும் பெளத்த சமண நெறிகளின் தோற்றம் ஒரு பொருளாதாரத் தேவையாக அமைகிறது. இதனாலேயே இவர்களை ஆதரித்த களப்பிரார் காலத்தை இருளின் காலமாக வைதீக நெறிக்குட்பட்ட ஆசிரியர்கள் வர்ணித்துச் சொல்கின்றனர்.

அடுத்ததாக, வணிகரான சமணர்க்கும், சைவரான நிலக்கிழாருக்குமிடையான முரண்பாட்டை பக்தி இலக்கிய நெறி எனும்வடிவில் பல்லவர் காலத்தே காண்கிறோம். இவ் வர்க்கப் போராட்டத்தில் நிலவுடைமையாளராகிய வைதீக நெறியினர் வெற்றி பெற்று எண்ணியிரம் சமணர் ஆதிக்க வெறியினரால் சுழுவேற்றப்பட்டதும், இலக்கிய வரலாறு. இதனை அடுத்து தத்துவங்களுக்குப் பின்னால் வர்க்கங்கள் மறைந்திருக்கின்றன என்ற லெனினியத்திற்கியைய சைவ சித்தாந்தம் எனும் தத்துவத்திற்குப் பின்னால் நிலவுடைமை வர்க்கம் சோழர் காலத்தே மறைந்து கொண்டது. இதனைப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி 'பல்லவர் காலத்தில் மேல்நிலைக்கு வந்த நிலவுடைமை வர்க்கத்தின் உறுதியும் நிலைபெறுமுள்ள அரசியல் நிறுவனமாகச் சோழப் பேரரசு அமைந்தது.

இந்நிறுவனத்தின் தத்துவார்த்த வடிவமாக உருப் பெற்றது 'சைவசித்தாந்தம்' எனத் தனது 'பேரரசும் பெருந் தத்துவமும்' என்ற சுட்டுரையில் தெளிவுபடுத்துகிறார். எனவே,

வைதீக நெறியாளர்கள் சோழர் காலத்தைப் பொற்காலமெனப் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். இதனால் சோழர் காலம் பொற்காலம் என்ற மாயாவாதம் ஆரம்பமாகி அக்கால வரலாற்றின் ஒரு கூறியே தெளிவாக்கியது. தேசிய விடுதலையை இந்தியாவின் ஒரு கூறு என்ற வகையில் தமிழ்நாடு நாடி நின்றமையால் பண்பாட்டு மீட்டுணர்வு தேசியத்தின் விழிப்புணர்வுக்கு அவசியமான நிலையில் சோழர் காலத்தை தமிழக—தமிழர் வரலாற்றின் ஒளிமயமான காலம் எனும் அரசியல் சுலோகமும் தோற்றம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாதது ஆயிற்று. ஆயினும் மக்களாட்சி மலர்ந்த பின் மேல் வகுப்பாருக்கு வரலாற்றில் எல்லாக் காலமும் பொற்காலமாகவே இருந்துள்ளது. ஆனால் பொதுமக்களுக்கோ ஒன்றுமில்லை.

உண்மையான பொற்காலமென்பது கடந்த காலத்தில் புதையுண்டிருக்கவில்லை, அது எதிர்காலத்தில்தான் தங்கி உள்ளது எனும் வரலாற்றறிஞர் டி. என். ஜா. வின் கூற்றினடிப்படையில் சோழர் காலம் பற்றிய அறிவியல் ஆய்வுகள் நடைபெறுகின்றன. இவ்வகையில் பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் நா. வானமாமலை, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, கலாநிதி மே. து. ராசுகுமார், ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் போன்றோரின் ஆய்வுகள் சோழர் காலத்தின் கோலங்களை தெளிவாக்கியுள்ளன.

சோழர் காலத்தின் உற்பத்தி சக்திகளாக நிலமும், வணிகக் குழுக்களும் காணப்படுகின்றன. இந்த உற்பத்தி சக்திகளின் ஆளுமை நிலவுடைமையாளான வேளாளர் கைகளிலேயே இருந்தது. சோழ மன்னன் இந்த

வேளாளரின் திருப்திக்கேற்ற அரசு முறைமையையே நடாத்தினான். அதேவேளை சமூக வரலாற்றில் சமயம் தனிமனித நடவடிக்கைகளை நெறிப்படுத்தியும் இந்த நடவடிக்கைகளால் நெறிப்படுத்தப்படும் வந்தது. இச் சமயத்தின் இயக்கியாகப் பிராதணர்கள் காணப்படுகின்றனர். சோழப் பேரரசு வெள்ளாளர், பிராமணர் என்ற எருதுகளால் இழுத்துச் செல்லப்படும் வண்டியாகவே காணப்படுகிறது.

கோவில் என்பது சமூக பொருளாதார அசைவுகளை முடுக்கித் தருகின்ற இயக்குகிற கட்டுப்பாட்டு நிலையமாகக் காணப்படுகிறது. ஆண்டவனின் உறைவிடமும் அரசனின் உறைவிடமும் கோவில் எனப் பெயர் பெற்று அரசனும் ஆண்டவனும் ஒன்று. அடங்கிக் கிடப்பது மக்கள் ஆண்டவனுக்கு அளிக்கும் மரியாதை எனத் தெய்வீக அரசரிமைக் கோட்பாடு எழுச்சியுற்றது. இதனால் தஞ்சைக் கோபுரம் வாடுகை எழுந்தது. கங்கை கொண்ட சோழபுரம், கலை உலகமானது. ஆனால் இவற்றுக்கான செலவுகள் எல்லாம் மக்கள் மேல் விழுந்தன.

ஆயர்களிடம் இடைப்பட்டம். மரமேறுபவரிடம் 'ஈழப் பூச்சி', ஓடம் செலுத்துபவரிடம் ஓடக் கூலி, ஆடை துவைப்பவரிடம் 'வண்ணாரப்பாறை', குயவரிடம் 'குசக்காணம்', மீன்பிடிப்பவரிடம் 'மீன்பாட்டம்' ஏன் திருமணம் செய்பவரிடம் கூட 'கண்ணாலக் காணம்' எனப் பல வரிகள் — சுமார் நாநூற்றுக்கு மேற்பட்ட வரிகள் விதிக் கப்பட்டன. மக்கள் அரசனுக்கும் ஆண்டவனுக்கும் (கோவிலுக்கும்) என இரட்டை வரி விதிப்புக்கும் உள்ளானார்கள். வரி வசூலித்தவர்கள் செய்த

கொடுமைகள் 'வெண்கலம் எடுத்து', 'மண்கலம் உடைத்து' போன்ற சொற்றொடர்களைக் கூட தமிழில் தோற்றம் பெற வைத்தன.

அடிமை முறையிலும் அரண்மனை, ஆண்டவன், அடிமைகள் உருவாக்கப்பட்டனர். இராஜ இராஜ சோழனின் 3ம் ஆட்சி ஆண்டிலும், 24 வது ஆட்சி ஆண்டிலும் எதிரிவி சோழ கங்கை நாடாழ்வான் என்ற காவலதிகாரி திருமறைக காடு டையார் கோவிலுக்கு அடிமைகளை 10,000 காசுக்கு விற்பனை செய்துள்ளான். இதில் 'சுழனி', 'குடியான்' என்ற பெண்களும் அடங்குவர். 2ம் இராஜ இராஜ சோழன் காலத்தில் 700 காசுக்கு திருவாலங்காட்டு கோவிலுக்கு நான்கு பெண்கள் தேவரடியார்கள் விற்கப்பட்டுள்ளனர். பெரிய நாச்சி, மாலி, கவுத்தாழ்வி, திருவாண்டி, வடுகாழ்வி ஆகிய 5 பெண்களை நெற்குத்து வதற்கு திருவெற்றியூரிலுள்ள ஆதிபுரீஸ்வரர் கோவிலுக்கு வயிராதராயன் என்பவன் விற்பதாக மற்றொரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. இவ்வாறுகப் பெண்ணடிமை சோழர் காலத்தே அரச அங்கீகாரம் உடையதாக இருந்தது. மக்களும் வறுமையால் ஆலய அடிமைகளாகத் தாமதமாக வேதம்மை விற்பனா கொண்டுமுள்ளனர். மக்களை மறந்த மன்னரும் தேவியரும் மக்களுக்கல்ல ஆலயங்களுக்கே காணிகளையும் காசுகளையும் சொத்துக்களையும் அள்ளி வழங்கினர். நீதி முறையில் கூட மன்னர் வர்க்க உணர்வுடனேயே செயற்பட்டனர்.

1ம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் திருப்பனந்தாள் கோவில் நகைகளையும், பொன் பரிகலங்களையும் அபகரித்ததற்காக அந்த

ணர்கள் அரசர்முன் நிறுத்தப் பட்டனர். எல்லோருக்கும் 540 காசு தண்டமே விதிக்கப்பட்டது. அதைக்கூட ஓர் அந்தணர் கட்டாது தன் அர்ச்சனைப் பங்கில் நாலைந்து நாட்களை விட்டுக் கொடுத்துச் சமாளித்துக் கொண்டான். மற்றொரு கட்டத்தில் கொலைக் குற்றம் புரிந்த வேளாளனுக்கு மரணதண்டனை விதிக்கக் கூடாதென்பது கோவிலுப் பட்டர்கள் சோழ அதிகாரிகளுக்கு கூறிய ஆலோசனையாக உள்ளது. இதேவேளை பிராமணர் வேளாளரை எதிர்த்து கலகம் செய்த கிழையூரைச் சேர்ந்த இருவருக்கு 1000 காசு அபராதமும் விதிக்கப்பட்டு, அவர்கள் அதைக் கட்டாமல் விடவே அவர்களது நிலத்தை 1060 காசுக்கு கோவிலுக்கு விற்று தண்டத்தையும் வசூலித்து 60 காலையும் தண்டம் கட்டாமைக்கு குற்றக் காசாக அறவிட்டுக் கொண்டனர். இதுதான் சோழர் காலத்து வர்க்க நலன். பேணும் நீதி அமைப்பின் காட்சிகள், சாட்சிகள்.

அக்காலச் சமுதாய சூழல் எவ்வாறு இருந்தது என்பதற்கு மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் விக்கிரமன் கல்வெட்டுக்கள் சான்றுபகர்கின்றன. 3ம் குலோத்துங்கன் கல்வெட்டு ஒன்று கல்தச்சர் பொற்கொல்லுக்கு அளித்த உரிமையைக் கூறுகிறது. வீட்டில் நடைபெறும் நல்ல காரியங்களுக்கும் அல்லவற்றிற்கும் அவரவர் விருப்பப்படி இரண்டு சங்குகளை ஊதுதல், பறையடித்தல் அல்லது வாத்தியம் வாசித்தல் வீட்டை விட்டு வெளிச் செல்கையில் மிதியடி அணிதல் தம் வீட்டுச் சுவர்களுக்கு சுண்ணாம்பு பூசுதல் இரட்டைச் சன்னல்களை வைத்த இரண்டடுக்கு மாடி வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்ளுதல் வீட்டின் முன்புறத்தை அல்லி

மலர் மாலைகளால் அழகு செய்தல் என்பதாகும்' என்கிறது. அல்வாராயின் இதற்கு முன் (ராஜ ராஜ சோழன் ஆட்சியில் கூட) இவ்வுரிமைகள் இவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டிருந்ததைத் தரனே காட்டுகிறது.

இவ்வாறாக வரிக் கொடுமை பிளவுபட்ட வர்க்கங்கள் என்பவற்றுல் சோழர் காலத்து சாமான்ய மனிதன் நசுக்கப்பட்ட போதிலும் எல்லாம் தெய்வச் செயல் எல்லாம் இறைவனுக்கே என்ற கோஷங்களால் அவனை 'தப்பியோடும் மனப்பான்மைக்கு ஆளாக்கியது. இரும்பினும் சில சில நேரங்களில் மக்கள் போராட்டங்கள் கிளர்ந்தெழவும் தவறவில்லை.

எவ்வாறு விதிப்பை எதிர்த்து 1ம் குலோத்துங்க சோழன் ஆட்சியில் மக்கள் கலகம் செய்துள்ளனர். இக்காலத்தே இராசமகேந்திர சதுர்வேதி மங்கலத்திலுள்ள கோயில் இடிக்கப்பட்டு சிலைகளும் கருவறையும் திருடப்பட்டுள்ளது. பின்னர் சோழன் சங்கவரியை நீக்கி 'சங்கம் தவிர்த்த சோழன்' என்ற புகழையும் பெறுகிறான். ஆனால் பெரும்பாலும் அரசர்கள் நிலவுடைமையாளருக்குச் சார்பாக நின்று மக்கள் போராட்டங்களை நசுக்கியே வந்துள்ளனர். இராஜ சோழன் காலத்தில் அதிகாரிகள் வரி வசூலித்தவருக்கு எதிராக மக்கள் முறையிட்ட பொழுது மாமன்னன் மக்களுக்கு எதிராக அதிகாரிகளுக்குச் சார்பாகவே தீர்ப்பளித்துள்ளான். 3ம் குலோத்துங்க சோழன் பிராமணரையும் வேளாளரையும் எதிர்த்து கலகம் செய்தவர்க்கு 20,000 காசு தண்டம் விதிக்கப்படுமென கட்டளை பிறப்பித்தான்.

பிப்பதைக் காணலாம். எனவே சோழப் பேரரசு நிலவுடைமை வர்க்கத்தினராகிய சைவ, வேளாள, பிராமணரின் வர்க்க நலன் பேணுமமைப்பாகவே இயங்கியுள்ளது என்ற உண்மையை நாம் மறத்தலாகாது சோழப் பேரரசின் ஸ்தாபகர் மாமன்னன் இராஜ சோழன் கி.பி. 985ல் மகுடம் சூடினான். 1985ல் மாமன்னனின் 1000 மாவது மகுடம் சூட்டு விழாவைத் தமிழகம்

காணப் போகிறது, இவ்வளவு நீண்ட காலத்தை நாம் தாண்டி விட்ட போதிலும் இன்னும் சோழர் காலத்து ஜீவிகள்போல் நிலவுடைமைச் சிந்தனையாளர்களாகவே நிற்பது ஒன்றே நாம் தாழ்வுற்றுத் தவிப்பதன் காரணம் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்த்துச் செயற்பட வேண்டிய அவசியத்தை நமது 1000 ஆண்டு கால வரலாறு நமக்குப் படிப்பிக்கிறது.

✽

என்றென்றும் மக்களைக் கவரும் திரைப்படம்

ரஷ்ய இலக்கிய மேதை டாஸ்டாயெல்ஸ்கியின் 'பக்குவப் படாத இளைஞன்' என்ற நாவல் ஆறு பாகங்களைக் கொண்ட திரைப்படமாகத் தயாரிக்கப்பட்டு, சோவியத் டெலிவிஷனில் காட்டப்பட்டது.

24 கோடி பேர் இதைக் கண்டு களித்தனர்.

இந்தப் படத்தைத் தயாரித்தவர், எல்கெனி தாஷ்கேர்வ்.

நாவலின் வாசகத்தையும், கருத்தையும் படத் தயாரிப்பாளர் மிக்க கவனத்துடன் கையாண்டிருப்பதாக விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.

டாஸ்டாயெல்ஸ்கியின் மற்ற நாவல்களைப் போல் அவ்வளவு பிரபலம் அடையாமல் இருந்த இந்த நாவலை மக்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும் நல்ல பணியையும் டெலிவிஷன் ஆற்றி உள்ளது.

டாஸ்டாயெல்ஸ்கியின் புகழ் பெற்ற மற்ற நாவல்களாகிய 'முட்டான்', 'குற்றமும் தண்டனையும்', 'குதாடி' முதலியவை ஏற்கெனவே திரைப்படங்களாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சோவியத் நாடக அரங்குகளில் டாஸ்டாயெல்ஸ்கியின் கதைகள் அடிக்கடி நாடகங்களாக நடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த இலக்கிய மேதையின் புகழைப் போற்றுவதில் சோவியத் அரசு மிகுந்த கவன செலுத்துகிறது.

டாஸ்டாயெல்ஸ்கியும் உலக இலக்கியமும் என்ற ஆராய்ச்சி நூல் எழுதியதற்காக டாக்டர் ஜியோர்ஜி ஸ்பிரிடலாண்டருக்கு 1983ம் ஆண்டுக்கான அரசுப் பரிசு அளிக்கப்பட்டது.

அனைத்து யூனியன் ஷேக்ஸ்பியர் இலக்கிய ஆராய்ச்சி நிபுணர் களின் மாநாடு மாஸ்கோவில் நடந்தது: பிரபல கலை விமர்சகர் கள், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், நடிகர்கள், திரைப்படம் மற்றும் நரடக டைரக்டர்கள் மற்றும் ஷேக்ஸ்பியர் இலக்கிய ரசி கர்கள், மாணவர்கள் முதலியோர். நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளி லிருந்தும் வந்து மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். 'இந்த மாநாட் டில் இவ்வளவு பேர் கலந்து கொண்டதானது நவீன சோவியத் கலாசாரத்தின் மீது ஷேக்ஸ்பியர் இலக்கியத்திற்கு உள்ள செல் வாக்கிற்குப் புதிய அத்தாட்சியாகும்' என்று பிரபல இலக்கிய விமரிசகரான அலெக்ஸாந்தர் அனிக்ஸ்த் கூறினார். அவர் சோவி யத் விஞ்ஞானப் பேரவையில் ஷேக்ஸ்பியர் இலக்கியம் பற்றிய கமிஷனில் தலைவராவார்.

ஷேக்ஸ்பியர் பற்றிய பல புத்தகங்களை அனிக்ஸ்த் எழுதியுள் ளார். இவருடைய நூல்கள் வெளிநாடுகளில் பெரிதும் பாராட் டப்படுகின்றன. 'ஷேக்ஸ்பியரின் பணி': 'ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம்' முதலியவை அவருடைய பிரபல நூல்களாகும். நாடகத் தில் ஷேக்ஸ்பியரின் நிபுணத்துவம் பற்றியும், அவருடைய நாடக விதி கள் பற்றியும் அனிக்ஸ்த் இப்பொழுது ஒரு நூல் எழுதிக் கொண்டு இருக்கிறார். பர்மிங்ஹாம் பல்கலைக் கழகம் இவருக்கு கௌரவ 'டாக்டர்' பட்டம் அளித்துள்ளது.

சோவியத் யூனியனில் ஷேக்ஸ்பியர் இலக்கியங்களில் லட்சக் கணக்கான பிரதிகள் வெளியிடப்படுவதாக அனிக்ஸ்த் கூறினார். சோவியத் யூனியனில் பேசப்படும் மொழிகளில். 1.3 கோடிப் பிரதிகளைக் கொண்ட பதிப்புக்களாக 411 முறை ஷேக்ஸ்பியர் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

ஷேக்ஸ்பியரின் சோக நாடகங்களையோ, அல்லது நகைச்சுவை நாடகங்களையோ நடித்துக் காட்டாத தியேட்டர் சோவியத் யூனி யனில் இல்லை என்றே கூறலாம். அர்மீனிய, பைலோரஷிய. அஜர்பாய்ஜானிய நாடக டைரக்டர்கள் தயாரித்த ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் பெரிதும் பாராட்டப்படுகின்றன. சிறிது காலமாக ஷேக்ஸ்பியரின் மற்ற நாடகங்களிலும் சோவியத் டைரக்டர்களின் கவனம் திரும்பியுள்ளது.

பல்வேறு சோவியத் குடியரசுகளிலும், நகரங்களிலும் இலக்கிய நிபுணர்கள் ஷேக்ஸ்பியரின் இலக்கிய மரபை ஆராய்ந்து கட்டுரை கள் எழுதுகின்றனர். அவ்வப்பொழுது வெளியிடப்படும் 'ஷேக்ஸ் பியர் ரீடர்' என்ற தொகுப்பு வரிசையில் அவை வெளியாகிறது.

ஜன்னல் பக்கம் நின்று விலகு விலகு என்று ஆர்ப்பரிக்கும் அறிவு அதை சட்டை செய் யாது மீண்டும் மீண்டும் எதிர் வீட்டு வாசலுக்குச் செல்லும்— இருளில் துழாவும் விழிகள் நெஞ் சுக்குள் நிரம்பி நிற்கும் பயம் இருந்தும், ஜன்னல் பக்கம் நின்று விலக மறுக்கும் கால்கள்.

பின்னிரவின் மோன மயக் கத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் தெரு. ஆள் நடமாட்டம் இல்லை. மங் கிய நிலவில் நனைந்து நிற்கும் அந்த வீடு திரிகோணமான தலையைக் கொண்ட ஒரு விசித்திர விலங்காய் உள்ளத்தை துணுக் குற வைத்தது.

அது வீடா, இல்லை குடிசையா? புறம்போக்கில் அந்த அம்மாக் கிழவி. அவள் நல்ல இளமைக் காலத்தில் கட்டியது என்று ஊரார் சொல்லிக் கொண்டார்கள். இப்போது, அதிலும் பாகப்பிரிவினைகள் நடுபோர்ஷனில் அம்மாக் கிழவி, இரு பக்கங்களில் தனித்தனி போர்ஷனில் மூன்று புத்திரிகள், ஒரு புத்திரன் — இப்படி மொத்தம் ஐந்து குடித்தனங்கள்.

நடு போர்ஷனில் அம்மாவின் கூட, மூத்த மகன் வேலப் பன் மட்டும் சில நாட்கள் முன்

வந்து இருந்தான், பக்கவாட்டு அறையில்.

கல்யாணம் கட்டிக்கொடுத்த முன்று பெண்களும் புருஷன் வீடு போனதாகத் தெரியவில்லை. மூத்தவளும், இளையவளும் வாழா வெட்டிகளாய் இங்கேயே இருக்கிறார்கள். நடுவில் உள்ள மகன் பொன்னியின் புருஷன் — அவனுக்கு சாராய வியாபாரம். அவன் மட்டும் சில நாட்களில் இங்கே வந்து பெண்டாட்டி பிள்ளைகளைப் பார்த்து எடிக்கா வது சண்டை போட்டு தன் உரிமையை நிலைநாட்டிவிட்டுப் போவதுண்டு. துறைமுகப் பக்கம் அவனுக்கு ஒரு கீப் உண்டாம்.

இதையெல்லாம் இப்போ நனைத்துப் பார்த்தவாறு அறைக்குள் இருளில் நின்று கொண்டு இந்த வேளைகெட்ட வேளையில் அந்த வீட்டில் எதைத் தேடுகிறோம் 'சீ!' என்று இவன் வியந்தான். சென்ற சில நாட்களாக நிசிப்பொழுதில் தூக்கம் கலைந்து விட்டால் பயத்தால் பரிதவிக்கும் மனமுடன் இப்படி இங்கே நின்று கொண்டு பொருத்தமற்ற பொருமல்கள்.

ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை காலைப் பொழுது.

முன்னறையில் உட்கார்ந்த வாறு தினத்தாளில் முழுகியிருந்தான். மணி ஏழரை இருக்கும்.

திடீரென்று எதிர் வீட்டில் அழுகையொலி. இவன் பாராட்டவில்லை, சாதாரணமாக. குளிர் விலகாத இம்மாதிரி காலை நேரங்களில் காரசாரமான சண்டைகள் அங்கே அரங்கேறுவது வழக்கம். கோபாவேசமான கூக்குரல்கள், கெட்ட வார்த்தைகள் அடிதடிகள் — இதெல்லாம் சர்வ சாதாரணம். இதில் குழந்தை குட்டிகள், ஆண் பெண்கள் யாரும் சோடை போவதில்லை. ஆம்மாக்காரி மட்டும் இப்போ கொஞ்ச நாட்களாக, நல்ல சித்த சுவாதீனம் இல்லாததால் மெளனமாகி விட்டிருந்தான்.

‘தம்பி வேலப்பா, என்ன காரியமடா செஞ்சிட்டே.....’ என்று சுதறி அழுதவாறு, நடு போர்ஷனின் பக்கவாட்டு அறையின் உள்ளிருந்து அடைத்துத் தாளிட்டிருந்த கதவைக் கடப்பாரையால் உடைத்துத் திறக்கும் பொன்னி, தெருவாசிகள், வழிப்போக்கர்கள் எல்லோரும் அங்கே வந்து கூடிவிட்டிருந்தார்கள்.

அந்த அறைக்குள் உத்தரத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் வேலப்பனின் உடல்.

தெரு அமனி துமளிப்பட்டது. உள்ளே சென்று பார்க்க விரைகிறவர்கள். எட்டிப் பார்த்துவிட்டு பேயறைந்த முசங்களுடன் வெளியே வருகிறவர்கள்...

‘கொஞ்சம் முந்தி தெருக்கோடிக் டிக்கடையில் நான் பால் ஊத்திகிட்டிருந்தப்போ டி குடிச்சுகிட்டிருந்தான், அரை மணி நேரம் கூட இருக்காதே, அதுக்குள்ளே அறைக்குள் வந்து கதவை அடைச்சுக்கிட்டு கதையை யே முடிச்சுட்டானே, சண்டாளப் பாவி’

— பால்காரி செல்வி செம்பும் கையுமாய், கால் தரையில் படாமல் ஓடிக் கொண்டிருந்தான்.

அறைக்குள் குபீரென்று பாய்ந்து வரும் வாடைக்காற்று... என்னவோ ஒரு நெடி. இது தான் இரவின் மணமா?

அன்று, இங்கு இப்படி நின்று பார்த்தபோது தெரிந்த வேலப்பனின் உடம்பின் நடுப்பாகம் இப்போதும் தனக்குத் தெரிகிறதா?

ஒரு உதறல்.....

ஜன்னல் கம்பியைக் கெட்டியாய் இவன் பிடித்துக் கொண்டான்.

வேலப்பனுக்குக் கல்யாணமாகி ஐந்து வருஷமிருக்காதா? பெண்டாட்டி மாதவி பக்கத்து கிராமம் பனைவிளையைச் சேர்ந்தவள். யாரையும் கிறுங்கவைக்கும் அழகி. வேலப்பனுக்கு முன்னிப்பாலிட்டி ஆபீஸில் பியூன் வேலையில் மாசா மாசம் சுளையாய்க் கிடைக்கும் சம்பளப் பணத்தை நம்பித்தான் மாதவியை அன்னுக்குக் கட்டிக் கொடுக்க அலாபப் பெற்றவங்க சம்மதிச்சாங்களாம். இங்கே வந்த நாளிலிருந்து மாதவிக்கும் வேலப்பனின் அக்கா தங்கைமார்களுக்கும் ஓயாத சண்டை, சச்சரவு. சண்டை போட்ட குட்டோடு பனைவிளைக்குப் போய்விடுவாள் மாதவி. பிறகு வேலப்பனையும் இங்கே காணக்கிடைக்காது. பொன்னி சத்தம் போடுவாள்.

‘இப்படியும் உண்டா ஆம் புளைங்க’ புருஷன் வீட்டுக்காரங்கிட்டே சண்டை போட்டுக் கிட்டு, பொண்டாட்டி அவ வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போயிட்டானனு அவவாலையும் புடிச்சுக் கிட்டு அங்கே போய்க்கிடக்காச் சொறனை கெட்டவன்’

இரண்டாவது குழந்தையின் பிரசவத்திற்கு மாதவி பனைவிளையில் அவள் தாய் வீட்டுக்குப் போயிருந்த போது ஒரு நாள் பொன்னி வாயிலும் வயிற்றிலும் அடித்து குய்யோ முறையோன்னு அழுதவாறு அங்கே போவது தெரிகிறது. அப்புறம் செய்தி வந்தது.

மாதவிக்கு அவன் மாமன் கூட கல்யாணத்திற்கு முன்பே நெருக்கம் கொஞ்சம் கூடுதலாம். இப்போ வேலப்பன் அங்கே இருக்கும் போதும் காணக்கூடாத சில காட்சிகள் அவன் கண்ணில் விழுந்ததாம். ஈதிர்க்கவோ, சகிக்கவோ திராணியற்ற வேலப்பன் மாமியார் வீட்டுக் கிணற்றில் குதிக்க, யாரோ பார்த்ததால், பெரிய அனர்த்தமின்றி காலொடிந்து ஆஸ்பத்திரியில் கிடக்கிறதும்.

அப்போது மூன்று மாசம் அவன் ஆஸ்பத்திரியில் கிடந்த போது கூட இருந்து பணிவிடை செய்தது இந்தப் பொன்னிதான். பிறகு இங்கே வீட்டுக்குக் கூட்டி எந்து மருந்து, எண்ணையின்னு விடாமல் ஆறு மாசம் கூடவே இருந்து சிகிச்சை..... அப்புறம் தான் அவனால் எழுந்து நடமாடவே முடிந்தது. இதற்கெல்லாம் மாதவி ரெண்டோ, மூன்று தடவை வந்து பார்த்து விட்டுப் போனதோடு சரி. மற்றப்படி அலட்டிக் கொள்ளவே இல்லை. அப்போதுதான் வேலப்பனின் வைத்தியச் செலவுக்கு அடமானம் வைக்கப் போவதாய் சொல்லி மாதவியின் தங்கச் சங்கிலியை வாங்கிச் சென்றான் பொன்னியின் புருஷன் சாத்தையன்.

ஒருவாறு நடக்கத் தொடங்கியதும் மாதவி வீட்டுக்குப் போயிருந்த வேலப்பனை ‘தங்கச்

செயின் இல்லாமல் இங்கே வரக் கூடாது’ என்று சொல்லி அவளும் அவள் பெற்றோர்களும் விரட்டியடித்து விட்டார்களாம்.

அன்றிலிருந்து சாத்தையன் ரிட்டுருந்து தங்கச் சங்கிலியைத் திரும்ப வாங்க எப்படியெல்லாமோ முயன்றுவிட்டான் வேலப்பன். பொன்னியின் முயற்சிகளும் பயனளிக்கவில்லை. சாத்தையன் ஒன்றுக்கும் மசியவில்லை. சங்கிலியை அவன் விற்றுவிட்டதாகக் கேள்வி.

பெண்டாட்டி திரும்பக் கிடைக்கணுமுன்னு தங்கச் சங்கிலி வேணும்; வேலப்பன் பித்துப் பிடித்தவன் போலாகி விட்டிருந்தான். அதோடு, மாசா மாசம் சம்பளநாளில் மாதவி ஆபீஸில் வந்து அவனிடமிருந்து சம்பளத்தையும் வாங்கிக் கொண்டு போய்க்கிட்டிருந்தாளாம்.

எல்லாம் முடிந்தபிறகு டாக்ஸியில் வந்திறங்கிய மாதவியை வாயில் வந்ததெல்லாம் சொல்லி ஏசி விரட்டினான் பொன்னி. சில நாட்களுக்குப் பிறகு வேலப்பனின் ஆபீஸில் போய் கிராட்டு வெட்டி, ப்ரொவிடண்ட் பண்ட் ரூபாய் எல்லாம் மாதவி வாங்கிச் சென்றதாகத் தெரிய வந்தது.

அந்த வீட்டு வாசலில் மேய்ந்து கொண்டிருந்த இவன் விழிகளில் என்னவோ ஒரு நிழலுருவம் தட்டுப்பட்டது போல...

தெரு நாய்களின் ஊளை.

அந்த வீட்டு நடையில் யாரோ உட்கார்ந்தவாறு இங்கேயே பார்க்கிறார்களா?

பயத்தால் இவன் ரத்தம் உறைந்தது.

பாத்திரம்

— சரந்தன்

புடலை திறந்த சத்தங் கேட்டு நிமிர்ந்தான். ஒரு பெண் — யாரென்று தெரியவில்லை — திண்ணையை நோக்கி விழுவிறென்று வருவது தெரிந்தது. தோளில் ஒரு பிள்ளை. நெருங்கி வரவர, மனுஷியின் முகத்தை எங்காவது பார்த்த தில்லை என்பது தெளிவாயிற்று.

கிட்ட வந்தவுடன், கையிலிருந்த பேப்பரை மடித்துக் கொண்டு,

‘ஆரைப் பாக்கிறீர்கள்?’ என்றான்.

அவள் இன்னும் நெருங்கி வந்தாள். படியில் பிள்ளையை இறக்கி விட்டு,

‘அம்மன் கோவிலடியிலே இருந்து வாறன்.....’ என்று போது, கண்கள் கலங்குவன போற் தெரிந்தன.

‘கலவரத்துக்குள்ளே நாங்கள் தெமட்டக் கொடையிலே இருந்தம்.....’ — சொல்லி விட்டு லேசாக விம்மத் தொடங்கினாள்.

இவன், உள்ளே திரும்பி, ‘அம்மா.....’ என்றான்.

‘எங்கட அவர் அப்ப செத்துப் போனார்.....’

‘ஆர்?’

‘தகப்பன்.....’ — அவள் குழந்தையைச் சுட்டிக் கண்களைத் துடைத்தாள்.

பெடியன் இவனை வடிவாகப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றது. ஐந்து வயதிருக்கும். உருண்டைக் கண்கள், உருண்டைத் தலை. அதைப் பார்த்து மெல்லச் சிரித்தான்.

தாயின் பின்னால் ஒளித்துக் கொண்டது.

‘என்னவாம்?.....’ என்று, அம்மா. சொன்ன முழுவதையும் மனுஷி திரும்பச் சொன்னது.

‘ஐயோ பாவம்.....’

இங்கே, ஊரில் வீடில்ல. காணி மட்டுந்தான் — அம்மன் கோவிலுக்குக் கிட்ட, அம்பல வாத்தியார் வீட்டடியில் இருக்கிறது. வாத்தியார் சொந்த மில்லை, தெரிந்தவர். ஊரை விட்டுப் போய்க் கன காலமென்றாலும், அவரை விசாரித்தால் இவர்களைப் பற்றித் தெரியும். உள்ள காணியில் ஒரு கொட்டிலாவது போடக் காசு தேவை. அதுதான்.

அம்மா உள்ளே திரும்பினாள். பேப்பரைப் பிரித்து, பிறகு மடித்தாள்.

‘தெமட்டக் கொடையிலே எங்கே இருந்த நீங்கள்?’

‘வெள்ளவத்தைக்குப் போற ரோட்டிலே.....’

‘என்னது?.....’

‘..... முகாமிலே இருந்த நீங்களோ?’

‘ஓம்.....’ தலையாட்டினாள்.

‘எந்த முகாம்?’

‘வியாங்கொடையிலே.....’

‘இதென்ன சொல்லுறீங்கள்?’

குழந்தை முன்னால் ஓடிவந்து சிரித்தது.

உள்ளேயிருந்து வந்த அம்மா ‘இந்தா.....’ என்று கொடுத்தா. ஐந்து ரூபாய்த் தாள். கும்பிட்டு வாங்கினாள். பிள்ளையைத் தூக்கி ஒக்களையில் வைத்தாள். போகப் போக அது இவனைப் பாத்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தது.

‘ஏன் குடுத்த நீங்கள்?..... சொன்னதெல்லாம் பொய்.....’ சொல்லிய எரிச்சலுடன் கேட்டதைச் சொன்னாள்.

‘ஓ, பாவம்.....’ அவள் வீட்டை விட்டு அதிகம் வெளிக் கிடாமலிருந்திருக்கலாம்’ என்று அம்மா.

அப்படித்தானிருக்கும்.

கடிதம்

ஆண்டு மலர். அமுதோனின் அட்டைப் படத்துடன் மலரும் என்ற அறிவிப்பைப் பார்த்தேன். ஆவலுடன் மலரின் வரவை எதிர்பார்க்கின்றேன்.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்து மல்லிகையை நான் தொடர்ந்து படித்து வந்தவளல்ல. ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே படித்து வருபவள். உங்களினுடைய உழைப்பையும், விடாமுயற்சியையும், தன்னம்பிக்கையையும் என்னளவில் வியந்து எனக்குள்ளேயே அதிசயித்து வருபவள்.

நீங்கள் உங்களினுடைய தனி முன்னேற்றத்திற்கும் பிரபல்யத்திற்குமாக உழைக்காமல் சகல சகோதர எழுத்தாளர்களின் திறமைகளையும் வெளிக் கொண்டு வர அயராது பாடுபடுவதைப் பார்த்துப் பிரமிக்கின்றேன்.

ஒவ்வொரு இதழும் கையில் கிடைத்த போது ஒரு புது உற்சாகம் என்னுள் பரவி வருவதை நான் உணர்வதுண்டு. நமது மண்ணில் இப்படி ஒரு சஞ்சிகை தொடர்ந்து மலர்வதே மனதிற்குச் சுகந்தம் தரும் சங்கதியாகும்.

சும்மா சும்மா ரசனைக்காகத் தமிழகத்துச் சஞ்சிகைகளைக் காசு கொடுத்துப் படித்து வந்தபோது மனம் அதில் சலித்துப் போய் விட்டது. என்ன இருந்தாலும் அவைகள் நமது அனுபவங்களல்ல. நம்மைப் பொறுத்த வரையில் அவைகள் யாவும் கற்பனை உணர்வுகளே. நமது சஞ்சிகைகளில்தான் நமது ஆத்மாவைத் தரிசிக்க முடிகிறது.

மாதகல்.

த. கலாராணி

தோழமைமிக்க ஒரு தொண்டர்

ரி. பி. சுபசிங்கா

பரம் ஆனந்தன் இறந்து விட்டார் என்ற செய்தியைக் கேட்டதும் தென்னிலங்கையிலுள்ள, அவரை நினைவெடுக்கக் காலமாக அறிந்திருந்த எமக்கு அது ஓர் அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது.

1940ல் பிங்கிரியா தொகுதியிலுள்ள தென்னத் தோட்ட மொன்றில் துரையாக வசிக்கத் தொடங்கிய காலம் முதல் அவரை நன்கறிவேன் என்களுக்குடம்பங்கள் இரண்டும் விரைவில் தெருங்கிய நட்பால் பிணைந்தன.

கஷ்டப்படுவோர் பால் இரக்கம் கொள்ளும் அவரது ஆழ்ந்த மனிதாபிமானப் பண்பு முதலில் என்னைக் கவர்ந்தது விரைவில் உள்ளூர் மக்களின் உள்ளம் கவர்ந்த உதவியாளனாகி விட்டார். கஷ்டப்பட்டுவருக்கும் ஏழைகளுக்கும் அவர் உதவினார். ஆனால் அவர் பெரும் பணக்கார

ராகவோ அல்லது பணம் தேடி அலைந்தவராகவோ இருக்கவில்லை.

இந்தப் பண்புதான் முதலில் இடதுசாரி இயக்கத்தின் அனுதாபியாகவும் பின்னர் சமசமாசக் கட்சியிலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும் செயல்பட வைத்தது. இப்பணிகளில் நேரம் உணவு போன்றவற்றைக் கவலியாது உழைத்தார்; இதனால் புகழ்.

பெடுத்த, கத்தோலிக்க, சிங்கள மக்கள் மத்தியிலே வாழ்ந்தார். சிங்களத்தை நன்றாகப் பேசினார். சிங்கள மக்கள் அவரை வேற்று இனத்தவராகக் கருதியதாக நான் அறிந்ததில்லை. பரமும் அப்படியான எல்லைகளை வகுக்கவில்லை.

இந்தாட்டின் வெவ்வேறு இனங்களிடையிலும் நல்லுறையும், தோழமையையும் வளர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை அவர் உணர்ந்திருந்தார். உழைக்கும் மக்கள் எவ்விதத்தவராக இருந்தாலும் அவர்கள் நலன்கள் ஒன்றே என அவர் அறிந்திருந்தார். தமக்கே உரிய சிங்களச் சொற் தொடர்கள் மூலம் இந்த உண்மைகளைக் கூட்டங்களிலும் கருத்தரங்குகளிலும் வலியுறுத்தினார்.

சமசமாசக்கட்சியில் 193ல் ஏற்பட்ட பிளவினை பின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் இணைந்து செயல்பட்டார். அவரைப் புரிந்து கொண்டு அவர் வாழ்வில் துணை நின்ற மனைவியைப் பெற்ற அதிர்ஷ்டம் பரத்திற்கு இருந்தது.

நீண்ட கால நண்பனும் தோழனும் என்ற முறையில் எழுது இரங்கலை அவரது சக தோழர்களுக்கும், குடும்பத்தவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒதுக்கம்

க- சட்டநாதன்

இரண்டு நாட்டினாக அவனால் எதுவுமே செய்ய முடியவில்லை. நிதானத் திட்டம் எதுவுமே கவனம் கொள்ளாத பதட்டம். உள்ளிருந்த முழுமை சரிந்து நழுவினதான பிரமை வேலைக்கு இன்று போய்விந்தா விட்டது. நாளை போக முடியுமா? அவனுக்குப் பயமாக இருந்தது.

இன்று, வேலை முடிந்து வந்தவன், முகங்கூடக் கழுவிக்கொள்ளாது வீட்டுக்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடந்தான். ஒரு வகையில் அவனுக்குப் பாகாப் பாக இருந்தது.

திடீரென இப்படி ஒதுக்கமானது அவனுக்கு வியப்பாக இருந்தது. கூச்சமாகவும் இருந்தது.

நேற்று முன்தினந்தான் அந்தத் தீர்மானத்தை தீர்மானித்தார்கள் சங்கத்தின் தீர்ப்பாக எடுத்துக்கொண்டார். தாய்ச் சங்கம் கூட இவர்களைப் பொது வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொள்ள மாறு பணித்திருந்தது.

ரெயில்வே ஊழியர்களில் ஒரு பகுதியினர் ஏற்கனவே

வேலை நிறுத்தத்தில் குதித்து விட்டார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து அரசு எழுதுவினைஞர்களும் ஏனைய தொழிற்சங்கங்களும் காத்தில் இறங்கிய செய்தி, இவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

இதற்குப் பின்புகூட, சுமமா இருப்பதா? என்று இவர்கள் 'கொமிட்டியைக்' கூட்டி ஆலோசித்தார்கள். கொமிட்டிக் கூட்டத்திற்கு எட்டுப் பேர்தான் வந்திருந்தார்கள். அதில் இவளும் அமைப்புச் செயலாளர் என்ற ரீதியில் கலந்து கொண்டான்.

கூட்டத்தில் எதையுமே அதிகம வெளிக்காட்டாது, தொடர்ந்து கோய்த்துக் கொள்ளாது, எவ்வாறும் கவனமாக நடந்து கொண்டார்கள். இருந்தும், அவர்களும் இவர்களுமே கப்பலவினமான உடைபட்ட சில குரல்கள் ஒலிக்கவே செய்தன.

'இந்த மாதச் சம்பளத்தை எடுத்துப் போட்டு 'ஸ்ரைக்' பண்ணினால் என்ன?'

'நான் எக்ஸ் ரென்ஸனிலே இருக்கிறேன், என்னலை ஏலாத!'

'இதை இந்த யோசனையைக் கொள் தள்ளிப் போட்டாலென்ன?'

'வேலை போனால் போனதுதான். உவங்கள் திருப்பித் தரவா போருங்கள்'

'சிவா, தேவா, தியாகு, குணம், டயஸ் இவைதான் ஸ்ரைக் பண்ணுவினை'

'கூட்ட முடிவில் லலா குமே ஒரு முடிவுக்கு வந்தது போலவும் வராதது போலவும் கூடிக் கூடிக் பேசிவிட்டுப் பிரிந்து போனார்கள்.

ஐலை இருபத்திரண்டு வசதியான நாள் என்பது மட்டும் அவர்களது நினைவில் தங்கி விட்டது.

அவன் விழிப்புக் கண்ட பொழுது, மாலை ஐந்து மணிக்கு மேலாகி இருந்தது. முடிந்தவரை அவன் வீட்டிலேயே இருக்க விரும்பினான். வெளியே போவது கூட ஆபத்தாக இருக்கலாமென நினைத்தான்.

வெளியே போனாலும் முதலில் சந்திப்பவனே இவனை இழுத்து வைத்து 'ஸ்ரைக்' பற்றித்தான் கதைப்பான் என்பது இவனுக்குத் தெரியும்.

இவனிடம் இதை விட்டால் வேறு வேறு பேச்சே இல்லை என்பது போல அவர்கள் பேசுவது, இவனுக்கு மிகுந்த எரிச்சலையும் சலிப்பையும் தருகிறது.

கிணற்றடிவரை சென்று முகம் அலம்பி வந்தவன், தங்கை தந்த தேநீரை வாங்கிப் பருகிய படி அவளைப் பார்த்துக் கேட்டான்:

'அண்ணை ஸ்ரைக் பண்ணி ரது இந்துவுக்கு விருப்பமே'

'என்னண்ணை இது. இதுக்குப்போய் இப்பிடி அழுவார் மாதிரி.....'

அவள் காலியான பேணியை எடுத்துக் கொண்டு உள்ளே போய்விட்டாள்.

அவனுடன் இதுபற்றி மனசைத் தொட்டுப் பேச ஒருவருமே இல்லாதது போலிருந்தது.

காலையில் அப்பா பார்வையிலேயே கேலியைத் தொற்ற வைத்துக் கொண்டு வருந்தியது மாதிரி இருந்தது. இப்பொழுது தங்கை ஒரு வார்த்தையிலேயே அவனை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டுப் போய்விட்டாள்.

அம்மாதான் ஏதோ சற்றுப் பரிதவித்தது மாதிரி இருந்தது. ஆனால், அதுவும் விளக்கமேதுமில்லாத பரிதவிப்பு.

அவனுக்கு அப்பொழுது ஏனோ சந்திராவின் ஞாபகம் வந்தது. அவளைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருந்தது.

சந்திராவை அவன் சந்தித்தது ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு தான். கச்சேரியில், காணிக் கந்தோரில் ஏதோ பதிவு விஷயமாகப் போனவன்; அலுவல் முடியாமலேயே திரும்பிய பொழுது சந்திராதான் உதவிக்கு வந்தான்.

பத்து நிமிடத்தில் அவன் அலுவலை முடித்துத் தந்தது இவனுக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது.

'இதற்குத்தானா நாலு நாட்கள் அலைந்தது' அந்த நினைப்பே அவனுக்கு வெட்கமாய் இருந்தது.

எதற்குமே முனைப்பேதுமில்லாமல் ஒதுங்கி ஒதுங்கிப் பழகி விட்ட சுபாவம் அவனது. அப்படிப்பட்டவனுக்கு அவளது சுறுசுறுப்பு நிரம்பப் பிடித்தது.

கூச்சத்துடன் சந்திராவைப் பார்த்தான்.

அவன் இவனைப் பார்த்துக் கேட்டான்:

'இந்து எப்படி இருக்கிறான்?'

'இந்துவைத் தெரியுமா?'

'இந்துவையும் தெரியும், இந்துவின்றை அண்ணரையும் தெரியும்'

அவன் சிரித்தான்.

அவளும் சிரித்தாள்.

அந்தச் சிரிப்புக்கு வஞ்சகம் செய்யாமல் அவர்கள் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொண்டார்கள். பிரி

யமாகச் சிரித்துக் கொண்டார்கள். பேசிக் கொண்டார்கள்.

ஒரு சமயம் அவள் இவனைத் தனது வீட்டுக்கு வருமாறு அழைத்தாள். முதலில் சிறிது தயக்கம் கொண்ட பொழுதும் அவளது அழைப்பை ஏற்று ஒரு மாலைப் பொழுதை அவளுடனேயே இவன் கழித்தான்.

இவன் அவளைத் தேடிப் போன பொழுது, அவன் மட்டும்தான் வீட்டில் இருந்தான். ஏதோ எழுதியபடி இருந்தவன், வெளியே வந்து இவனைத் தனது அறைக்கு அழைத்துச் சென்றான்.

அறை அடக்கமாக இருந்தது. அது அவளது 'ஸ்ரடி' மட்டும்தான் என்பது இவனுக்குத் தெரிந்தது. சுவர்களுக்கு மிக மெலிதான நீல வண்ணமே பயன் படுத்தப்பட்டிருந்தது. ஜன்னலுக்கு அருகாமையில் ஒரு ஸோபா. ஓய்வாகப் படுத்தபடி படித்துக் கொள்வதற்காக இருக்கலாம்.

கிழக்குச் சுவரோரமாக அவளது மேசை. அதில் அழகிய 'ரேபில் லாம்', மேலாக சுவரில் முண்டாசு பாரதி. அறையின் இடது புறமாக இரண்டு அலுமாரி நிறைந்த புத்தகங்கள்.

அவள் வாசிப்பது இவனுக்குச் சந்தோஷமாயிருந்தது. இவனே, அதிக அளவு வாசிப்புப் பழக்கமுடையவன்தான்.

இவள் வாசிப்பதோடு எழுதவும் செய்கிறாள் என்பதை அவளது மேசையில் பரத்திக் கிடந்த எழுத்துப் பிரதிகள் அவனுக்கு உணர்த்தின.

'இதென்ன ரேட் யூனியன் விஷயமெல்லாம் எழுதப்படுகுது! இந்த ஈடுபாடுமிருக்கே...?'

'ஏன் இருக்கமாட்டாதோ?' எனச் சிரித்தவள், இவனிடம் மேசையில் கிடந்த புத்தகமொன்றைத் தந்து, 'படியுங்கள்—இதோ ஒரு நிமிஷத்திலே வாறன்' என்று உள்ளே சென்றாள்.

அவள் கோப்பியும் கையுமாக வந்து, அவனை உபசரித்த பொழுது, அவன் புத்தகத்தில் ஆழ்ந்து போயிருப்பதை அவதானித்தாள்.

'லாற்றின் அமெரிக்கன் ரைட்டிங்ஸ் கிடைப்பதேயில்லை. இந்தப் புத்தகத்தைப் பார்த்து விட்டுத் தரலாமா?'

'புத்தகம் இரவல் தாற தில்லை'

'எனக்குமா?'

'எனக்குமா என்றால்..... உங்களுக்கு மட்டும் அப்படி என்ன 'ஸ்பெஸல்?'

'.....'

முகம் கருமை கொள்ள, மௌனமாக அவன் புத்தகத்தை மேசை மீது மூடி வைத்தான்.

'இதென்ன தொட்டாற் சுருங்கித்தனம்?' என நினைத்த அவன் புத்தகத்தை எடுத்து அவளது கைகளில் தந்து 'படித்துவிட்டுத் தாருங்கள்' என்றான்.

அவளது உதடுகளில் தேங்கி நின்ற சிரிப்பு அவனைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். அவன் நிமிர்ந்து அவளைத் தீர்க்கமாய்ப் பார்த்தான்.

'பட்டுப் போன்ற பார்வையால் தொட்டழையும் இந்தப் பெண் கொஞ்சம் கறுப்புத்தான். ஒற்றை நாடி உடம்பு. வதவத வென்று குழைவான வளத்தியும் செழுமையும்! நாசி, கண், புருவம், மார்பு எல்லாமே பிடித்துப் பிடித்து வைத்தது போல

ஒரு வார்ப்பு. இவனைப் போல யாரையோ எங்கோ பார்த்த ஞாபகம்'

ஆரென்று நினைவு கொண் டதும் அவனுக்குப் புல்லரித்தது. ஊர்க் கோயில் அம்மனின் சாய லில் அவள்! இல்லை அவளது சாயலில் அம்மன்!

'போதுமா.....?'

'என்ன.....?'

'இல்லை, பார்த்தது போதுமா ஏன்றேன்'

'எதை'

'இந்தப் பொட்டையைத் தான், இந்த மைக் கறுப்பிலே அப்படி என்ன மண்டிக் கிடக் குது சொக்கிப்போக? பார்த்தது போதும் ஏதன் கொஞ்சமாவது பேசுங்களேன்'

'பார்ப்பதே போதும் பேச் செதற்கு'

'இதென்ன எல்லியா..... ஸென்ரிமென்ரலா'

'அங்கை மட்டும் என்ன வாழுதாம். கண்கலங்கி, மனசே கரைஞ்சு போற மாதிரி'

'மனசுமட்டுமா?' அவளது உதடுகள் துடித்தன. அவன் அவளது உதடுகளை தனது விரல் களால் அழுத்தமாகவே ஸ்பரி சித்தான்.

உணர்ச்சி வசப்பட்ட அந்த நிலையிலும் எல்லைகளை மீறு த அவனது நிதானம் அவளுக்குப் பிடித்திருந்தது.

அன்றைய சந்திப்பு உணர்ச்சி வசப்படுவதற்கு மட்டுமல்ல நிதானமாய்ப் பல விஷயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும், ஒருவரை ஒருவர் நன்றாகப் புரிந்து கொள் ளவும் அவர்களுக்கு உதவியது. ஒரே மாதிரியான ரசனையும் சுடு பாகும் அவர்களை மேலும் நெருக் கம் கொள்ள வைத்தன. இருந்

தும், உடன் புரிகிற மாதிரியான ஒரு ஒதுக்கம், உள்வாங்கல் அவனுடனேயே சுகியிருப்பதை இவள் கவனம் கொண்டாள். காதல் வசப்பட்டிருந்த அவளுக்கு இது அவ்வளவு பெரிதாகத் தோன்றவில்லை. அவனுடன் வாழும் வாழ்க்கையில், பழக்கத் தில் எல்லாமே சரியாகிவிடும் என நினைத்தாள்.

வெகு நேரம்வரை பேசிக் கொண்டிருந்தவர்கள் பிரிய மன மில்லாமலே அன்று விடை பெற் றுக் கொண்டனர்.

சேட்டை மாட்டிக் கொண்டு சந்திராவைப் பார்த்து வரப் புறப் பட்டான்.

தெருவில் இறங்கியதும் சிவராசாதான் சின்னச் சிரிப்பு டன் எதிர்ப்பட்டான்.

'மச்சான் இருபத்தி ரெண்டை மறந்திடாதே..... கருங்காலி எண்ட பேர் வந்தி டும்.....'

சிவராசா சிரிக்கும் பொழுது தெரிந்த தெத்திப்பல்கைத் தட்டி அவனது கையில் தரவேண்டும் போலிருந்தது இவனுக்கு.

'சிவராசா எங்கையோ அவ கரமாய்ப் போரூன் போலை'

இழை இழையாய்ப் பிரிந்து, உள்ளே இன்னும் உள்ளே இவனை அவன் பார்க்காமல் போனது இவனுக்கு நிம்மதியாயிருந்தது.

'ஹும்..... இவ்வளவு பல வீனங்களோடே என்ன தொழிற் சங்கம் வேண்டிக் கிடக்குது? இந்த விசர் வேலையை விட்டிட்டுப் பேசாமை இருக்கிறதுதான் நல்லது'

'வழியிலே எவனைக் கண்டா லும் இழுத்து வைத்து சோஷலி

சம் பேசினது இப்படி ஒரு பொறியிலே லசமாய்ச் சிக்கிறதுக் குத்தானு?'

கனத்த மனசுடன், மில்லடி ஒழுங்கையில் இறங்கி நடந்தான். ஒழுங்கையின் கிழக்குச் சாய்வில் வயிரவகோயில் தெரிந்தது. கோயிலை நெருங்கி சூலத்தைத் தொட்டுக் கும்பிட்டான்.

நா உலர்ந்து தொண்டைக் குழியினுள் ஏதோ திரட்சி கொள்ள இவனது கண்கள் பனித்து விடுகின்றன.

பட்ட வேம்பையும் சூலத் தையும் மும்முறை சுற்றி வந்த வன், சித்திரைக்குப் பொங்கல் வைப்பதாக நேர்த்தி வைத்துக் கொண்டான்.

இந்த வயிரவரிடம் இவன் எத்தனை தரம் நேத்தி வைத்தி ருக்கின்றான். பிஞ்சு விரலால் அரிச்சுவடியைத் தொட்டுப் 'படிப்புத்தா' என்று கேட்ட போது அம்மா சன்னி வந்து உயிரோடு மன்றடியு போது, பரீட்சையில் தேறிய பொழுது, உத்தியோகம் வந்த போது சந்திராவை மோகித்தபோது...

எதுக்கு இந்த நேர்த்தி— பொங்கள் எல்லாம் என்று ஞாபகம் வந்ததும் அவனுக்கு வெட்கமாய்ப் போய்விட்டது.

நிதானமாய் நடந்து, அவன் மதவடியில் திரும்பிய பொழுது சந்திராவின் வீடு தெரிந்தது.

விட்டில் சந்திரா இருந்தாள். அவன் மிகுந்த பரிவுடன் வர வேற்றது இவனுக்குத் தெம்பாக இருந்தது. சரியான இடத்தில் வந்து நின்றது போலிருந்தது. மனசு முட்ட முட்டக் கிடப் பதையெல்லாம் அவளிடம் ஒரே கொட்டாகக் கொட்டிவிடத் துடித்தவன், எதை எப்படித் தொடங்குவது எனத் தக்கம் கொண்டான்.

சந்திராதான் முதலில் பேசினான்,

'என்ன நாளைக்கு 'ஸ்ரைக்' தானே?'

அவளது வாத்தைகளை நேரா கவே வாங்கிக் கொள்ள விரும் பாதவனாய், அவளை நெருங்கி வந்து, அவளது கரங்களைத் தனது கரங்களில் வாங்கியபடி,

'இதை..... இந்த விசர் வேலையை விட்டிட்டுப் பேசாமை வேலைக்குப் போறதுதான் நல்லது'

'பட்டென்' உள்ளிருந்து ஏதோ ஒன்று இரத்தம் பொசி யப் பொய் அறுபட்டது போலிருந்தது அவளுக்கு.

'இப்படி ஒரு முரணு!' என நினைத்தவளது முகம் கருமை படர இறுக்கம் கொண்டது.

'இப்படிப் பேச உங்களுக்கு வெக்கமில்லை?'

கூர்மையாகவே அவளது வார்த்தைகள் வெளிவந்தன.

'தீர்க்கமாகவே எதையும் செய்யும் இவளிடம் எனது இய லாமையை, கையாலாகாததன் தைப் பறை கொட்டுவதா?'

மெனமமாகவே அவளைப் பார்த்தான்.

'இந்தச் சின்ன விஷயத் துக்கே உதறல் எடுக்கும் உங்க ளுடன் இனியும் ஒரு உறவா... ஒட்டுகலா?' என்பது போலிருந் தது அவளது பார்வை.

'இது சின்ன விஷயமா?'

'பெட்டைத் தனமானவர்க ளுக்கு இது பெரிய விஷயந்தான். நாளைக்கு வேளைக்கே பள்ளிக் கூடத்துக்குப் போங்க. போய்க் கையெழுத்துப் போடுங்க'

அவளது வார்த்தைகள் அவனை நிலைகுலைய வைத்தன.

மிக நெருக்கமாயிருந்த சந்திரா, மிக மிகத் தொலைவுபட்டது போலவும், தான் ஒரு பக்கமாக அடித்து ஒதுக்கப்பட்டது போலவும் அவனுக்குத் தோன்றியது, கிரகிலிருந்து நுணிக்கால் வரை வியர்வை கொள்ள — அவளைப் பார்த்து விடை பெறுவற்கே அச்சம் கொண்டவனாய் வெளியே வந்தான். வீடு திரும்ப மனமில்லாமல் கால்போன போக்கில் நடந்தான். நடப்பது அவனுக்குச் சிரமமாக இருக்கவில்லை. சுகமாக இருந்தது, எதையுமே கவனம் கொள்ளாது, வெகு தூரம் நடந்தவன், ஒரு கணம் திகைத்தான். பக்கத்தில் கடலோசை. 'செட்டிபுலப்பக்கமோ' என நினைத்தான். தொலைவில் பள்ளிவாசல் தெரிந்தது. மிக நெருக்கமாக அடங்கி எரியுமே தீ நாக்குகள். மனித நிணம் நெருப்பில் கருகும் வாடை. கடலை மடத்தடியில் நிற்பதை உணர்ந்தவன் பயம் ஏதுமில்லாமல் பிணம் 'எரியும் சிதையை வெறித்துப் பார்த்தான். சிதையின் தீநாக்குகளின் நடுவில் சந்திரா! இவளைப் பார்த்து ஏளனமாகச் சிரித்தபடி எரிந்து உருகுவது போல இருந்தது. திடுக்குற்றவனாய் கடலையை விட்டு வெளியே வந்தான். மாதாங்கோயில் வரை வேகமாக வந்தவன், குறுக்குப் பாதையில் சாட்டியால் நடப்பதற்குத் தயங்கி வீதி வழி நடந்தான்.

சந்திராவிடமிருந்து விலகி வந்த பொழுது புலன் ஒடுங்கிய நிலையிலேயே வந்திருக்க வேண்டுமென நினைத்துக் கொண்டான்.

வீடு வந்து சேர்ந்த பொழுது இரவு பத்து மணிக்கு மேலாகியிருந்தது.

அம்மாவுக்காக ஏதோ சாப் பிட்டதாகப் பேர் பண்ணியவன்

தனது அறையினுள் சென்று மீண்டும் முடங்கிக் கொண்டான்.

எதையுமே சுலபமாகப் பார்ப்பது செய்வது சந்திராவின் இயல்பாகி விட்டிருக்கிறது. அவளை நம்பி..... அவளது உழைப்பை நம்பித்தான் அவளது பெற்றோர்கள் இருக்கிறார்கள். இருந்தும், அவளால் முடிவது, என்னுடைய ஏன் முடியாமலிருக்கிறது! அப்பாவின் வியாபாரம்— அரிசி மொத்த வியாபாரம் என்ற அரண் கூட எனக்குத் துணியைத் தரவில்லையே. இந்தத் துணியின்மையெல்லாம் சந்திரா கூறுவது போல் எனது தற்பாதுகாப்பு உணர்வின் பல வீனமான வெளிப்பாடுதானா? இந்த நடுத்தரவர்க்க மனோபரவத்தை உதறினால்தான் உங்களுக்கு இந்தச் சந்திரா கிடைப்பாள் என்று அவள் அடிக்கடி கூறுவது பவிதமாகி விடுமா?

அவனுக்குப் பயமாக இருந்தது. தலையைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும் போலிருந்தது. கண் கலங்கி அழுகை வந்தது. உதடுகளைக் கடித்தபடி எழுந்தவன், ஜன்னலைத் திறந்து வெளியேபார்த்தான். நிலலொளி நிர்மலமாயிருந்தது.

'சந்திரா இப்ப தூங்கியிருப்பாளா? இருக்காது. ஏதாவது படித்துக் கொண்டிருப்பாள்.

அழுத்தமாகவே அவனோடு ஆகியிருந்த ஏதோ ஒன்று கரைந்து நீங்கியதான உணர்வு அவளை வருத்தியது.

அறையை விட்டு வெளியே வந்து பார்த்தான். ஹோலில் வெறும் சீமெந்துத் தரையில் அம்மா அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். 'அம்மா பாவம்' என நினைத்தவன் மீண்டும் வந்து படுத்துக் கொண்டான்.

காலையில் பாடசாலைக்குப் போன பொழுது, அவனுக்கு முன்னதாக அதிபர் வந்திருந்தார். கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு கெமிஸ்ட் லாப்பில் போய் அடைந்து கொண்டான். இயன்றவரை பாடங்களை லாப்பிலேயே வைத்துக் கொள்ளத் தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

பண்டிதர், தங்கராசா, சம்பு, எஸ். கே., வி. எஸ். சண் எல்லாருமே இவனை எட்டிப் பார்த்து கீழ் உதட்டில் தேக்கிய சிரிப்பை ஏளனமாக உதிர்த்து விட்டுப் போனது போல இவனுக்குத் தோன்றியது.

வனிதா ரீச்சர் மட்டும் மிகுந்த பரிவுடன் லாப்பினுள் வந்து மனசையே தொட்டுப் பார்த்து, 'ஸ்ரைக் பண்ணைல் லைப் போலே..... அதுதான் நல்வது' என்று கூறி விட்டுப் போனார்.

'இந்த வனிதா மாதிரி ஏன் சந்திரா இருக்கக் கூடாது?' என்று ஒரு கணம் மனம் அடித்துக் கொண்டது.

காலையில் பாடசாலைக்கு வருவதற்கு முன்பாக சந்திராவைப் பார்க்கத்தான் விரும்பினான். ஆனால் அதை — அந்த எண்ணத்தை அவன் மாற்றிக் கொண்டான். சந்திராவிடம் இது பற்றித் தொடர்ந்து பேசுவதே அவனுக்கு அபத்தமாகப் பட்டது. அவளிடம் எதைப் பற்றிப் பேசினாலும் அவளது நாளை காயப்படுத்துவதிலேயே அவள் முனைப்பாக இருப்பதாகவே அவனுக்குத் தோன்றியது.

'புத்தியும், சாதுரியமும் மிகுந்த இந்தப் பெண்ணை, காதல் அது இதென்று பிசக்கியதே தனது தவறுதானோ?' என ஒரோர் சமயம் அவன் நினைத்துக் குழம்பவும் செய்தான்.

அவளது நினைவுகளிலேயே மனசு கரைவது அவனுக்கு வியப்பாக இருந்தது.

பாடசாலை முடிந்த கையுடன் சக ஆசிரியர்களைக் கூடச் சந்திக்க விரும்பாதவனாய் பஸ் பிடித்துக் கொண்டான்.

பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கி நாலடி வைக்கவில்லை. எதிரே சந்திரா. இவன் அவளை எதிர்பார்க்கவில்லை. சட்டென உறைந்து போனான். இவனையோ இவனது உணர்வுகளையோ கண்டு கொண்டதாக அவள் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. வேகமாகவே நடந்து இவனைக் கடந்து, அப்பால் அவள் போனாள். இவன் அவள் போனதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு அப்பொழுது வனிதா ரீச்சரின் நினைவு ஏனோ வந்தது. அந்த அகன்ற கண்களில் இருந்த பரிவு இவனுக்கு இதமாயிருந்தது.

அவன் வீடு சேர்ந்த பொழுது இந்துதான் ஓடிவந்து 'சந்திரா வந்தவ அண்ணை' என்றாள்.

இவனால் எதுவுமே பேச முடியவில்லை.

தங்கையை நிமிர்ந்து பார்த்தான். அவள் கண்கள் கலங்கி இருந்தன.

'சந்திரா ஸ்ரைக்கலை நீக்கிறா. நாளைக்காவன் நீ ஸ்ரைக் பண்ணன்'

'ஸ்ரைக் பண்ணிறதா? ஆருக் காக வனிதாவுக்காகவா?'

'என்ன, என்ன வனிதாவா?'

'இல்லை... இல்லை... சந்திராவுக்காகவா?' என்று கேட்டான்.

இந்து ஒன்றும் புரியாமல் அவனையே பார்த்தபடி நின்றான்.

வனிதாவின் கண்கள்— சந்திராவின் கண்களிலும் பார்க்க வடிவானது என இவன் அப்பொழுது நினைத்துக் கொண்டான்!

மல்லிகை

இருபது ஆண்டுகள்

— முருகபூபதி

இருபது ஆண்டுத் துவக்க காலம் எனும்போது இரு தசாப்தங்கள் என்று ஆய்வாளர் பாஷையில் அர்த்தம் கொள்ளலாம்.

ஒரு மனித வாழ்வின் முக்கியப் பருவகாலம் 20 வயது. இப்பற்றி அதிகம் கூறத் தேவையில்லை. அந்த வயதைக் கடந்தவர்களுக்கு அதன் கோலங்கள் நன்கு புரியும்.

அவ்வாறெனின் ஓர் இலக்கிய ஏட்டின் 20 வயது எனும் போது அதன் படிமுறை வளர்ச்சியை இனம் காணும் அதே சமயம் இலக்கிய உலகில் அதன் தாக்கம் எத்தகையதாய் இருந்துள்ளது என்பதை அலசி ஆராய்வதும் ஒரு சுவையான அனுபவம்தான்.

19 ஆண்டுகள் என்றால் 228 மாதங்கள். மல்லிகை மாத இதழ். எனவே குறிப்பிட்ட 19 ஆண்டு காலப்பகுதியிலும் 228 இதழ்கள் வெளியாகியிருக்க வேண்டும். ஆனால் இதுவரையும் வெளிவந்துருப்பதோ 181 இதழ்கள்தான். இந்த 20 ஆவது ஆண்டு மலரையும் சேர்த்தால் 182 என்று கணக்கு வரும்.

அப்படியாயின் 46 இதழ்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? என்ற

கேள்வி எழுந்தால் 46 மாதங்கள் மல்லிகை வரவில்லை என்று சுலபமாகப் பதில் கூறிவிடுவதா! இல்லை..... இல்லை..... எல்லா இலக்கியச் சிற்றேடுகளுக்கும் நேர்ந்துவிடும் சோதனைகள் மல்லிகையையும் நுகர்ந்துவிட்டுப் போவதால் அந்நிலைமை என்று கூறி எல்லாம் பெறலாம்.

இருப்பினும் இதழ்கள் சில ஒன்றுபட்டு — விடுபட்டு — தொடர்ச்சியாக சமூக இலக்கியப் பரப்பில் நின்று நிலைபெற்று மணம் பரப்புகின்றமையால் தனக்கென ஒரு தனித்துவத்தை மல்லிகை பெற்றுவிட்டது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அம்சமேயாகும்.

மல்லிகையின் முகப்பை அலங்கரித்த படைப்பாளிகளை, கலைஞர்களை, பிரமுகர்களை, அரசியல்வாதிகளை, மேதைகளை..... நீண்ட நெடிய பட்டியல் ஒன்றைப் போட்டுக் காட்டிக் கூறி விட முடியும்.

மல்லிகை தனக்கென ஒரு இலக்கியக் கொள்கையை, அரசியல் கோட்பாட்டைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அதன் ஆசிரியர் ஒரு படைப்பாளியாகவும், அதே சமயத்தில் ஒரு அரசியல் வாதியாயும் இருந்த போதிலும், மல்லிகை — ஒரு இலக்கிய ஏடு — அதன் ஆசிரியர் ஒரு மனிதன்

என்ற முடிவு யதார்த்தத்திற்குப் புறம்பானது அல்ல. அதனால் மல்லிகையின் இலக்கியக் கொள்கைக்கும் அதன் அரசியல் கோட்பாட்டிற்கும் மரண்பாடு உடையவர்கள் கூட முகப்புகளை அலங்கரித்தமை மிக மிக முக்கியத்துவமான கலை, இலக்கிய, சமுதாயப் பங்களிப்பு என்றால் அது தவறாகாது.

பாரதியின் கவிதை வரிகளையே தாரக மந்திரமாக ஏற்று வெளியாகும் மல்லிகை எப்படித் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றது என்று வினவினால் ஆசிரியர் தன் அனுபவங்களை வில்தாரமாக எடுத்துக்கூறுவார். அது குறித்து தனி நூலே அவரால் எழுத முடியும்.

சரியான உழைப்பும் விடாமுயற்சியும் நல்லெண்ணம் படைத்த சிலரின் ஆக்கபூர்வமான ஒத்துழைப்பு எல்லாவும் மல்லிகையின் வளர்ச்சிக்கு உரம்பாய்ச்சியவை என்பது புதிய செய்தியல்ல.

கடந்த 19 வருட காலங்களில் மல்லிகை புரிந்த இலக்கியப் பணியை விரிவாகவே ஆராய முடியும். அதற்குரிய காரணம் இது வல்ல; எனினும் சுருக்கமாக வேனும் சில கருத்துக்களை இச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிப்பது பொருத்தமானதுதான்.

மல்லிகையின் ஆசிரியத் தலை யங்கங்கள் பல வாசகர்களால் விரும்பிப் படிக்கப்படும் பகுதியாகும். பலரது கவனத்தையும் அது ஈர்த்து வருவதனால் ஆசிரியரும் பொறுப்புணர்வுடன் அதனை எழுதி வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. சில ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் கட்டுரை வடிவிலாகி வருவதும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததே.

வடமாகாணத்திலிருந்து வெளியாகும் இலக்கியச் சிற்றேடுகள் தேசிய இனப்பிரக்ஞை தொடர்பாகக் கருத்துக்களையோ ஆக்க இலக்கியப் படைப்புக்களையோ வெளியிடுவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை கொழுப்பு நகர் சிற்றேடு ஒன்று தெரிவித்ததை இங்கு கவனத்தில் எடுத்தால் — மல்லிகையின் சில ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் அந்தக் குற்றச்சாட்டைப் பொய்யாக்கி இருப்பதனையும் அறிய முடிகிறது.

குற்றச்சாட்டை விடுப்பவர்கள் இதய சுத்தியோடுதான் அதனை முன்வைக்கின்றார்களா என்பதனை ஆராய்வதை ஒரு புறம் வைத்துவிட்டு, மல்லிகையின் செயல்பாடுகளை விசமத்தோடும், விமர்சனக் கண்ணோடும் அணுக முயன்றவுகளையும் அதற்கென தத்தமது இலக்கிய ஏடுகளைக் களமாக்கியவர்களையும் ஆரோக்கியமான இலக்கிய சூழல் ஏற்பட வேண்டும் என்று விரும்புவார்கள் சற்றுக் கவனத்தில் கொள்ளாததையும் அறிவோம்.

கூட்டு முயற்சியாக இலக்கிய ஏடுகளை நடத்திய படைப்பாளிகள் காலப்போக்கில் தமக்குள் ஏற்பட்ட கருத்து ரீதியிலான முரண்பாடுகளின் நிமித்தம் பிரிந்து சென்றபோது அவர்களின் கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு களமாக மல்லிகையை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டதையும் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

மல்லிகை இந்தனைவருட்காலத்தில் சர்வதேச ரீதியிலான, அரசியல் பிளவுகளையும், உள்நாட்டு அரசியல் பிரிவுகளையும் இலக்கியக்கங்குள்ளினுள் நேர்ந்த மோதல்களையும் தாக்குதல்களையும் உள்வாங்கியிருந்த போதிலும் தனக்கெனக் கொண்டிருந்த ஒரு இலக்கியக் கொள்கையையும் அரசியல் கோட்பாட்டையும்

நழுவவிடாமல் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தமையால் சரிவுகளையோ, சாய்வுகளையோ அது எதிர்நோக்கவில்லை.

உள்நாட்டில் அரசியல் பீடங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் சர்வதேச அரசியல் அரங்கில் தோன்றிய மாறுதல்களும் மல்லிகையின் கருத்துக்களை பாதித்த மையையும் காணமுடிந்தது.

இலங்கை தமிழினத்தின் சுயநிர்ணய உரிமையை வலியுறுத்தியதுடன் அதில் அசையாத நம்பிக்கை வைத்து அந்த உரிமையின் மூலமே இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வினைக் காண முடியும் என காலம் காலமாக வலியுறுத்தி வரும் மல்லிகை, தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும் இனங்களுக்கிடையிலான சமத்துவத்தையும் பிரசாரப்படுத்தியே வந்திருக்கிறது.

மல்லிகையின் உருவ அமைப்பில் அதிகம் மாற்றங்கள் தோன்றாத போதிலும் உள்ளடக்கங்களில் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கிறது. விமர்சனத் தொடர்கள் பல, இலக்கியச் சர்ச்சைக்கு வித்திட்டிருக்கின்றன.

கவிதை நாடகங்கள் தொடர்பாக, மு. பொன்னம் பலமும், எம். ஏ. நுஃமானும் மேற்கொண்ட சர்ச்சை, மற்றும் கைவாசபதியின் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் தொடர்பாக பூரணி மறுபிரசுரம் செய்த வெங்கட் சாமிநாதனின் நீண்ட கட்டுரை குறித்து நுஃமான் எழுதிய கட்டுரைத் தொடரும் அதற்கு ஒரே இதழில் மு. பொன்னம் பலம் எழுதியபதிலும், கந்தையா நடேசனால் கடந்த வருடம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'விமர்சனத் தொடரும், அதற்கு எழுந்த பதில்களும்' — மறுபதில்களும் மல்லிகையின் வளர்ச்சிப் பாதையில் முக்கியமான மைல்கற்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம்.

இந்தப் 19 வருட காலத்துள் மல்லிகையால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட, வளர்க்கப்பட்ட படைப்பாளிகளை விரல்விட்டு எண்ணிவிட முடியாது. 70 க்குப் பின்பு பலர் மல்லிகையில் அறிமுகமாகியிருப்பது கண்கூடு. 'மல்லிகை எழுத்தாளர்கள்' — என்று வர்ணிக்கப்பட்டதற்கு அளவிற்கு சிலருக்கும் மல்லிகைக்கும் இடையே நெருக்கம் இருந்து வந்துள்ளது.

கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனக் குறிப்புகள், கேள்வி பதில் (தூண்டில்) என மல்லிகையின் பக்கங்கள் நிரப்பப்பட்டன. அவை காலப்போக்கில் அதனதன் ஆசிரியர்களினால் நூலுருவாக்கப்பட்டும் உள்ளது. க. நா. சு. தொடர்பாக கைவாசபதி எழுதிய தொடர் நூலுருவாகியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. அதுபோல் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் அனுபவ முத்திரைகளையும் குறிப்பிடலாம்.

எப்போதோ நடந்த சிறுகதைப் போட்டிக்குப் பின்பு மல்லிகை அத்தகைய போட்டிகளை வைக்காத போதிலும் இரசிகமணி கனக செந்திரநாதன் நினைவாக யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் ஆதரவோடு குறுநாவல் போட்டியை நடத்தி அதை இங்கு கவனத்தில் எடுக்கும் போது, அதில் முதலாவது சிறந்த குறுநாவல் எனத் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆர். ராஜமகேந்திரனின் 'வெற்றுப் பக்கங்கள்' வேறு ஒரு வாரப்பத்திரிகையில் பல சர்ச்சைகளுக்கு வித்திட்டதையும் கட்டிக்காட்டத்தான் வேண்டும்.

இக்குறுநாவல் தொடர்பாக பலர் முகமூடிகளைப் போர்த்திக் கொண்டு வரிந்து கட்டியபடி களத்தில் இறங்கி பக்கம் நிரப்பினர்; எனினும் மல்லிகையோ, படைப்பாளர் ராஜமகேந்திரனோ இது குறித்து அவட்டிக் கொள்ளவே இல்லை!

இப்பொழுது அக்குறுநாவல் தொடர்பாக ஒரு 'விசாரணைக் கமிஷன்' அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அறியக் கிடைத்தது. இக்கமிஷன் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செயல்படுவதே ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உகந்தது.

நீர்கொழும்பு, திக்குவல்லி, மலையகம், முல்லை மாவட்ட சிறப்பிதழ்களை மல்லிகை அவ்வப்போது வெளியிட்ட போதிலும் முழுமையான பிரதேசச் சிறப்பிதழ்களாக அவை மலர்வில்லை என்ற குறையும் உண்டு.

முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் குறிப்பாக இளைய தலைமுறையினர் மல்லிகையில் எழுதிய போது, அதிலும் சிங்கள மக்களால் சூழப்பட்ட பிரதேசங்களில் இருந்து மல்லிகை மூலம் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்த்த போது 'மல்லிகை' முஸ்லிம்களுக்காகவே நடத்தப்படும் இலக்கிய ஏடு என்று அர்த்தமற்றுப் பேசியவர்களையும், அதே சமயம் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் சிலரின் படைப்புகளை மல்லிகையின் இலக்கியக் கொள்கைக்கும் அரசியல் கோட்பாட்டிற்கும் ஏற்பப் பிரசுரிக்காத போது மல்லிகை முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களைப் புறக்கணிக்கிறது என்று குரல் எழுப்பியவர்களையும் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இனங்காண முடிந்தது.

இச் சந்தர்ப்பத்தில், 'ஒரு சிறந்த பத்திரிகையாளனுக்கோ அல்லது இலக்கிய ஏட்டின் ஆசிரியனுக்கோ — அதில் வெளியாகும் படைப்புகள், கருத்துக்கள் தொடர்பாக நிரந்தர நண்பனும் இல்லை; நிரந்தர எதிரியும் இல்லை' என்ற கருத்தை முதன்மைப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

மல்லிகையின் சர்வதேச அரசியல் கோட்பாடு சோவியத்தின் பக்கம் சார்ந்தது என்பது பிரங்கமான இரகசியம். அதனால் தானே என்னவோ சோவியத் கட்டுரைகள் பல பக்கங்களை நிரப்புகின்றன; சில பயனுள்ளவையாகத் திகழுகின்றன.

தூண்டில் பகுதியில் சில கேள்விகளுக்கு உருப்படியான பதில்கள் கிடைத்த போதிலும் சில சமயங்களில் சிறுபிள்ளைத் தனமாகக் கருத்து வெளியிடுவதை ஆசிரியர் காலப்போக்கிலாவது தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இவை அனைத்துக்கும் மேலாக மல்லிகையின் பங்களிப்புகளை அலசி ஆராயும் போது இன்னுமொன்றையும் சொல்ல வேண்டும். அதாவது அதில் வெளியாகும் விஷயதானங்கள் பல எழுத்துப் பிழைகளுடன் பிரசுரமாகி விடுவது வருத்தத்திற்குரியது; ஆனால், அதுவே கருத்துப் பிழையாக மாறிவிட்டால் விபரீதம் தான். பின்பு ஆசிரியரே பிராயச்சித்தம் தேட வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

இன்னும் 5 வருடத்தில் வெள்ளிவிழா மலரைக் காணும் பக்கியம் இருப்பதனால் அதற்கான பரிணாம வளர்ச்சியை மல்லிகை எதிர்நோக்க வேண்டும். இது ஆலோசனை அல்ல; எதிர்பார்ப்பும் அபிலாஷையும் தான்!

மாற்றுக் குறையாத

தங்க, வைர நகைகளை

விரும்பியடிசைகளில்

உங்கள் எண்ணம் போல்

தெரிவு செய்ய

இன்றே நாடுங்கள்

போன்:- 23628.

சங்கீதா ஜுவலர்ஸ்

111, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

தேசிய இனப் பிரச்னையை
சோவியத் யூனியன் தீர்த்த விதம்

ஏ. காசிமோவ்

சோவியத் யூனியனில் தேசிய இனப் பிரச்னை தீர்க்கப்பட்ட விதமானது, வெளிநாடுகளில் மிகுந்த ஆர்வத்தைத் தூண்டுகிறது. சோவியத் மக்களாகிய நாங்கள் இந்த விஷயம்பற்றி யாருடனாவது பேசும் பொழுது, பெரிய தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், சிறிய தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் என்ற வேற்றுமை இல்லாமல் எல்லா மக்களும் சம உரிமைகளையும் சம வாய்ப்புக்களையும் அனுபவிக்கும் நாட்டில் பிரஜைகளாக இருப்பது பற்றி எங்களது பெருமையைத் தெரிவிக்கிறோம். உண்மையில் சோவியத் யூனியனின் மகத்தான சாதனைகளுக்குக் காரணம், பல்வேறு தேசிய இனங்களுக்கிடையேயும் நிலவும் ஒற்றுமைதான். ஒவ்வொரு தனி நபர், குடும்பம் அல்லது குடியரசின் வாழ்க்கையிலும் இதைக் கீணலாம். உதாரணமாக, ஜார் ஆட்சிக் காலத்தில் பிற்பட்ட நிலைமையில் இருந்த உஸ்பெக்கிஸ்தான், மற்றத் தேய மக்களுடன் சேர்ந்து மாபெரும் வெற்றிகளைக் கண்டுள்ளது. அக்குடியரசு இந்த ஆண்டில் தன் 60 ம் ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுகிறது.

4, 47, 400 கிலோ மீட்டர் பரப்பளவையும், 1.75 கோடி மக்கள் தொகையையும் கொண்ட உஸ்பெக்கிஸ்தானில் இப்போது 100 க்கு அதிகமான கிளைச் தொழிற்சாலைகளும், நவீன இயந்திர சாதனங்கள் பொருத்தப்பட்ட 1600 பெரிய தொழிற்சாலைகளும் உள்ளன. இந்தக் குடியரசின் கலாசார வாழ்க்கையிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒக்டோபர் புரட்சிக்கு முன்னால் உஸ்பெக்கிஸ்தான் மக்களில் 2 சதவிகிதத்தினர்தான் எழுதப் படிக்கக் கற்று இருந்தனர். ஆனால் இப்போது இந்தக் குடியரசு மக்கள் அனைவருக்கும் எழுதப் படிக்கத் தெரியும். புரட்சிக்கு முன்னால் இந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு உயர் கல்வி நிறுவனம் கூட இல்லை. ஆனால் இப்போது உஸ்பெக்கிஸ்தானில் 43 உயர் நிறுவனங்கள் உள்ளன! அவற்றில் 2, 85, 000 மாணவர்கள் படிக்கின்றனர்.

உஸ்பெக்கிஸ்தானிலும், சோவியத் யூனியனின் மற்றப் பகுதிகளிலும் ரஷ்ய மொழியைக் கற்கும் ரஷ்யர் அல்லாத மக்களின் தொகை அதிகரித்து வருகிறது. மக்கள் தாங்களாகவே விரும்பி ரஷ்ய மொழியைக் கற்கின்றனர். எமது நாட்டைப் போன்ற ஒரு பெரிய நாட்டில், மக்கள் தங்களிடையே கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு ரஷ்ய மொழி ஓர் இன்றியமையாத சாதனமாகி விட்டது என்பதை அனைவரும் அறிவர். ரஷ்ய மொழி இல்லையானால் இந்த இரு தேசிய இன மக்களுக்கும் இடையே, ஆன்மீக விஷயங்களையும், சாதனைகளையும் பரஸ்பரம் பரிமாறிக் கொள்வது

சாத்தியமா? பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் ரஷ்ய மொழி அறிவும் தேவைப்படுகிறது. உழைப்புக் கூட்டமைப்புக்களில் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு இது ஒரு முக்கியமான சாதனம் ஆகும்.

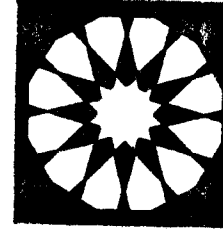
சோவியத் யூனியனின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வாழும் மக்கள் அளித்த உதவியால்தான் நெடுங்காலமாக இஸ்லாமிய மதத்தைத் தழுவியுள்ள மக்கள் வாழும் இந்தப் பிரதேசங்கள் ஜார் ஆட்சிக்காலப் பிற்பட்ட நிலைமையிலிருந்து, மிகவும் வளர்ச்சி அடைந்த தொழில்களையும், இயந்திர மயமான விவசாயத்தையும் கொண்ட முன்னேற்றம் அடைந்த குடியரசுகளாக வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. சோவியத் யூனியனின் கிழக்கும் பகுதியில் உள்ள எல்லாக் குடியரசுகளிலும், சோவியத் யூனியன் முழுவதிலும் கட்டாய செகண்டரி கல்வி முறை புகுத்தப்படுகிறது. சோவியத் யூனியனில் வாழும் முஸ்லிம்களிடையே பிச்சைக்காரர்களையோ, வேலையற்றவர்களையோ வீடற்றவர்களையோ காண முடியாது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மற்றக் குடியரசுகளில் போலவே உஸ்பெக்கிஸ்தானிலும் சமய நம்பிக்கை உள்ளவர்கள். சமயச் சடங்குகளை அனுஷ்டிக்க முழுச் சுதந்திரம் உண்டு. அதே சமயத்தில் மக்கள் வாழ்க்கையில் புதிய பழக்க வழக்கங்களும் சடங்குகளும் தோன்றத் தொடங்கியுள்ளன. மதத் தலைவர்கள் உள்பட வெளி நாடுகளிலிருந்து வருவோர் இவற்றையெல்லாம் கவனித்திருக்கின்றனர்.

‘காஷார்’ என்ற பரஸ்பர உதவி மரபு இந்தக் குடியரசில் பெரிதும் பரவியுள்ளது 1966ல் ஏற்பட்ட நில நடுக்கத்தினால் அழிந்த தாஷ்கெண்டைப் புதுப்பிக்க, சோவியத் யூனியனின் எல்லாப் பகுதிகளையும் சேர்ந்த மக்கள் இங்கு திரண்டு வந்து உதவி செய்தது இதற்கு ஓர் உதாரணம் ஆகும். ❖

மருந்தில்லாமல் வாழலாம்

மேக்கி சுல்தானோவ் என்னும் பிரபல சோவியத் முதுமை—இயல் நிபுணர், மனிதன் குறைந்த பட்சம் நூறாண்டு வாழ முடியும் என்று உறுதியாகக் கூறுகிறார். அஜர்பைஜான் தலைநகரான பாகுவில், முதுமை—இயல் கேந்திரம் ஒன்றின் தலைவராக இவர் விளங்குகிறார். இவரால் வகுக்கப்பெற்ற மருந்து இல்லாத சிகிச்சை முறை, இங்கு வெற்றிகரமாகக் கையாளப்படுகிறது. இங்கு வரும் நோயாளிகளுக்கு உடற் பயிற்சி, விரைவாக நடத்தல், நீந்துதல், மசாஜ், பூக்களின் வாசனையை முகர்ந்து பார்த்தல் முதலிய சிகிச்சை முறைகளை மருத்துவர்கள் சிபார்சு செய்கின்றனர். இங்கு தமது உடல் நலம் மேம்பட்டுள்ளது என்று, தமக்குப் புதிய வலிவும் பொலிவும் ஏற்பட்டுள்ளது என்றும் இங்கு சிகிச்சை பெற்றோர் பூரிப்புடன் கூறுகின்றனர். ●

முதலையும் மதலையும்

— முருகையன்

— அருகி வரும் உயிரினங்கள் சில உண்டாம் உலகில் அவற்றுள்ளே முதலையினம் ஒன்று என்பர் அறிஞர். எனினும், அந்த முதலையோ, இன்னும் எங்கள் நாட்டில் எண்ணிக்கை பலவாகி உள்ளனவே என்று செய்தி ஒன்று சொல்கிறது, சிறப்பாக வியந்து.

2

எங்களது நாட்டிலே முதலைக் கூட்டம் எண்ணிக்கை குறையால் இருப்பதற்கு நன்கு சில காரணங்கள் உளவாம் என்று நாட்டினார் நாட்டு நலன் துணையமைச்சர்.

ஏதுக்கள் பலவற்றுள் முதலாம் ஏது என்னவென்றால்— இங்குள்ள அகிம்சைக் கொள்கை, மோதல்கள் எல்லாமே பாவம்! ஆனால், முதலையோக் கொல்லுவதோ முதலாம் பாவம்.

முதலையோக் கொல்லுவது பாவம் என்று முன்னோரும் பின்னோரும் நினைப்பதாலே முதலையினம் இந்நாட்டிற் பெருகி வாழும். முடிவுரைத்தார் துணையமைச்சர், இவ்வாறாக.

3

எனினும்? மேற்படி செய்தியைக் கேட்ட

சின்னத்தம்பியர்
பின்வருமாறு பேசல் ஆயினார்.
— முதலை முதலை தான்.
மதலை மதலையா?
மதலை என்பது பிள்ளையைக் குறிக்குமாம்.
பச்சிளம் பருவப் பாலரைக் குறிக்குமாம்.
ஆடியும் பாடியும் அழுதும் சிரித்தும்
துள்ளித் திரியும் பிள்ளையைக் குறிக்குமாம்.
மதலையின் பேச்சுகள் மழலைகள் எனப்படும்.
மதலைகள் குஞ்சுகள்—
மனிதக் குஞ்சுகள்

முதலைகள் இங்கே சுகமாய் வாழலாம்.
தம் இனம் பெருக்கி,
சஞ்சலம் இன்றி
நீரிலும் நிலத்திலும் ஊரலாம்
உலாவலாம்.

முதலைகள் இதமாய் உலாவலாம்
மதலைகள்?
பாவம்!
என்ன செய்யலாம்?

நவ உலகம்

— ராமஜி

பேராசைக்கார
'அணுப்' பிசாசுகளின்
பணயக் கைதி!

நேர்மையை
மறைத்துவிட
நெஞ்சக் கல்லறைகள்
நிறைத்துவிட்ட
சமாதி!

மனிதாபிமானம்
தேடும்—
மனசுகளுக்கு
குன்யம்—
கைவிரிக்கும்!

நிம்மதித்
தீர்வுகாண வழிமறந்த
பயணிகளின்
தங்குமடம்!

'கலை' யைப்
பிரசவிக்கு
சிருஷ்டிகர்த்தாக்களின்
சிந்தனையில்
இது ஒரு (பாலை) வனம்
இல்லை
சிலருக்குச்
சோலை வனம்!

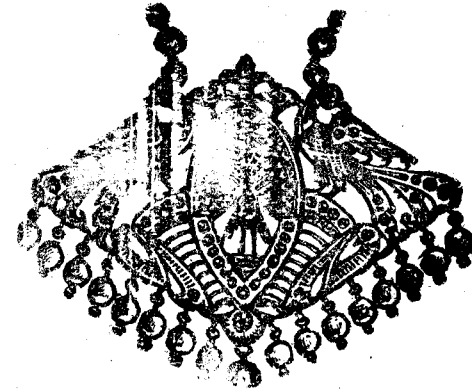
உறுதிக்கும் உத்தரவாதத்திற்கும்

நேர்மையான ஸ்தாபனம்

கண்கவர் தங்க நகைகளை

நியாயமான விலையில் நிறைவுடன்

குறித்த நேரத்தில் பெற

அங்கம் மின்னும் தங்க நகைகளின்
அணிவகுப்பினை இங்கே காணுங்கள்

சிவயோக நகை மாளிகை

54, செட்டியார்தெரு,

கொழும்பு- 13.

மல்லிகையின் கடந்த
காலத்து இடைவிடாத
இலக்கியத் தொண்டை
நாம் அறிவோம்.
அந்த உழைப்பை நாம்
மதிக்கின்றோம். தொடர்ந்து
பணி செய்ய வாழ்த்துகின்றோம்.

தொலைபேசி:- 27197

பிறவுண்சன் இன்டஸ்றீஸ்

139, பாங்ஸால் ஸ்ரீட்

கொழும்பு-11

அறுகு வெளி

— செங்கை ஆழியான்

வீதியின் இருமருங்கும் காடு
மண்டிக் கிடந்தது. நண்பகற்
பொழுதின் உச்சி வெயிலின்
தாக்கம் உணராதவாறு பாதை
யில் நிழல் படர்ந்து குளிர்மை
யைத் தந்தது. நகரத்தின் பர
பரப்பும் அவசர ஓட்டமும்
அமைதியைச் சீரழிக்கும் சத்தங்
களும் கணத்தில் கரைந்து போக
இயற்கையின் அமைதிப் பீடத்
தினுள் கார் நுழைந்து செல்வது
போல மாணிக்க வேலர் உணர்ந்
தார்.

‘மெதுவாகப் போ, நடேஸ்’
என்றார் டிரைவரிடம் மாணிக்க
வேலர். நடேச அவரின் மன
தைப் புரிந்து கொண்டவன்
போலக் காரின் வேகத்தைக்
குறைத்தான். கார் மெதுவாக
அக்காட்டுப் பாதையில் நழுவிச்
சென்றது.

‘நான் இந்த மாவட்டத்தில்
இருபது வருடங்களுக்கு முன்
வேலை செய்தேன்.....’ என்ற
படி வெளியே பார்வையை
மேயவிட்டார். தூரத்தில் நகரம்
ஒன்று தென்படத் தொடங்கி
யது.

‘என்னவாக இருந்தீர்கள்,
ஐயா!.....’ என்று தலையை த்தது.

திருப்பாமலேயே நடேச கேட்
டான்.

‘மாவட்டக் காணி அதிகாரி
யாக..... டி. எல். சி. யாக இருந்
தேன். அப்போது இது முழுக்
காடு. இங்கு குடியேற்றத் திட்டத்
தை ஆரம்பித்த போது,
அதனை அமைக்கும் பொறுப்பு
எனக்குக் கிடைத்தது. யாழ்ப்
பாணத்தின் பல பகுதிகளிலுமி
ருந்து மக்கள் இங்கு கொண்டு
வரப்பட்டனர். புதிய தொரு
வாழ்க்கையை எதிர் நோக்கி
அவர்கள் இப்பிரதேசத்தில் குடி
யேறினர். இன்று இக்குடியேற்
றம் எவ்வளவு முன்னேறிவிட்
டது? கொலனி வீடுகள் யாவும்
பெரிய கல்வீடுகளாக மாறிவிட்
டன. காடழித்து வெறும் தரை
களாக இருந்தவை வயல்களாக
வும், தோட்டங்களாகவும் மாறி
விட்டன. அவர்கள் இப்போது
சந்தோசமாக வாழ்வார்களென
நினைக்கிறேன்.’

வீதியில் இருமருங்கும் இப்
போது கட்டிடங்கள் தென்பட்
டன. கடைகள் வரிசைகளாக
அமைக்கப்பட்டிருந்தன. நவீன
சந்தையும் பஸ் நிலையமும் அலங்காரமாக அமைக்கப்பட்டிருந்த
நகரத்தைக் கடந்து கார் விரைந்

‘நான் இங்கிருந்து கொழும்புக்கு மாற்றலாகிச் செல்லும் போது, சிறிய குடியேற்றத்திட்டம் ஒன்றினை உருவாக்கினேன். அறுகுவெளி என்ற பகுதியில் முப்பது கொலனிக் வீடுகள், நான்கு பொதுக் கிணறுகள் என்பன அமைக்கப்பட்டு முப்பது குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்பட்டன! இன்றைக்கு அந்தக் கிராமம் விரிவடைந்திருக்கும். முப்பது குடும்பங்கள் குறைந்தது தொண்ணூறு குடும்பங்களாகப் பெருகியிருக்கும்’

மாணிக்கவேலர் தனது கடந்த கால உத்தியோகச் செயற்பாடுகளை நினைத்துப் பெருமிதமும், மகிழ்ச்சியுமடைந்து கொண்டார். தனது அதிகாரத்தை மக்களது சேவைக்காக நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டிருப்பதி என்றும் அவருக்குண்டு. அவரின் தன்னலங்கருதாச் சேவையை நினைவு படுத்துமுகமாக அந்த மாவட்டத்தில் ஒரு வீதி, ஒரு சனசமூக நிலையம், ஒரு கிராமம் என்பன அவரின் பெயரின் ஒரு பகுதியைத் தாங்கி நிற்கின்றன.

‘நான் இந்த மாவட்டத்தில் வேலை செய்த காலத்தில்தான் கந்தையர் எனக்குப் பழக்கமானவர். கொன்றாக்ரர்களில் நேர்மையான ஒருவர் என்றால் அது கந்தையர்தான். ஒப்படைத்த வேலையைத் திறமாகச் செய்து நல்லாக வந்த மனிசன்’

யாரைப்பற்றி ஐயா பேசுகிறார் என்பதை நேசு புரிந்து கொண்டான், கொழும்பிலிருந்து இப்போது அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் செல்வதன் நோக்கமே, கொன்றாக்ரர் கந்தையாவைச் சந்திப்பதற்குத்தான். அவரின் மகளை, மாணிக்கவேலரின் மகனுக்குப் பேசி ஈற்றாக்க முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கந்தையர் கொழும்புக்கு வந்து, மாணிக்கவேலரைச் கண்டு பேசியிட்டார். இன்று சம்பிரதாய வழமைக்காக அவர்கள் வீட்டிற்கு மாணிக்கவேலர் செல்கிறார்.

அவருடைய மகன் சிவகுமார் ஒரு எக்கவுண்டன். கொழும்பில் பெரியதொரு நிறுவனத்தில் கைதிறைய உழைக்கிறான். அவரின் ஒரே பிள்ளை, தந்தைக்கு அடங்கியவன்.

‘தம்பியின் விருப்பப்படி செய்திருக்கலாம், ஐயா.....’ என்று நேசு மெதுவாகச் சொன்னான். மாணிக்கவேலர் அமைதியாக நேசை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

‘அவன் விரும்பிய பெண் அவனுக்குப் பொருத்தமானவளல்ல. அப் பெண்ணின் தகப்பனை எனக்குத் தெரியும். ஹி இஸ் ஏ சிமக்கிளர். அவர் ஒரு கட்டத்தல்காரர். பணமிருக்கலாம். ஆனால் அதைப் பெறுவதற்கு நியாயமான உழைப்பும் நேர்மையும் தேவை என்று நம்புகிறவன் நான்’

‘இந்தக் காலத்தில் ஆர்தான் ஐயா நேர்மையாக இருக்கினம்?’

‘பேயன் மாதிரிப் பேசாதே! சிலர் அப்பியிருக்கலாம், எந்தத் தொழிலைச் செய்தாலும் அதில் ஒரு நேர்மை, நியாயம் இருக்கிறது. எனது வருங்காலச் சம்பந்தி கந்தையரை எடுத்துக் கொள். அவர் கொன்றாக்ரர்தான், அந்த மனிசன் எத்தனை கொலனிக் வீடுகளை, கொலனிக் கட்டிடங்களை எடுத்துக் கட்டியிருக்கிறார். நான் அவற்றைப் பார்வையிட்டு பேமென்றச் செய்திருக்கிறேன். அக்கட்டிடங்கள் பம்மாத்து வேலைகளல்ல’

நேசு காரைச் செலுத்தியவாறு, மாணிக்கவேலரைக் கண்ணாடியில் பார்த்தான்,

‘கொன்றாக்ரர் என்பது.....’

‘நீ என்ன சொல்லப் போறாய் என்பது எனக்குத் தெரியும்! தேசு குடத்திலே விரலை விட்டவன் நக்காமல் இருப்பானே என்கிறாய்? உனக்குக் கந்தையரைத் தெரியாது. கடைசியாக அறுகுவெளிக் குடியேற்றத் திட்டத்திற்குரிய கொலனிக் கட்டிடங்களைக் கூட அவரே கட்டினார். நான் கொழும்புக்கு வருமுதல் அந்தப் பேமென்றற்களையும் செய்து விட்டே வந்தேன்’

கார் மீண்டும் காட்டுப் பாதையில் பிரவேசித்தது.

‘நீ நினைக்கலாம், கந்தையரின் சேனத்துக்காக அவர் வீட்டில் சம்பந்தம் வைக்கின்றேன் என்று! அதுக்காகவல்ல. அவருடைய நேர்மைக்காக’

கார் ஒரு சந்தியைக் கடந்த போது, ‘கொஞ்சம் நிற்பாட்டு’ என்றார். மாணிக்கவேலர். ‘இதாலை திரும்பி கொஞ்சத் தூரம் போ..... அறுகுவெளிக் கிராமம் வரும். ஒருக்கா அதனைப் பார்த்துவிட்டு வருவோம். இப்ப அந்தக் கொலனிக் அற்புதமாக விருத்தியடைந்திருக்கும்’

நேசு காரைத் திரும்பி அந்தப் பாதையில் செலுத்தினான். பாதை மிக மோசமாக இருந்தது. குண்டுங் குழியுமாக ஒடுங்கியிருந்தது. புதர்கள் இரு புறங்களும் மண்டிக்கிடந்தன.

ஒருமைல் தூரம் போனதும் அறுகுவெளிக் கிராமம் புலப்படத் தொடங்கியது. பல கட்டிடங்களையும் கலகலப்பான கடை வீதிகளையும் மகிழ்ச்சிகரமான மக்களையும் எதிர்பார்த்து

வந்த மாணிக்கவேலர் ஏமாந்து போனார்.

அக் குடியேற்றக் காணிகள் காடு பற்றிக் கிடந்தன; அவர் கட்டிக் கொடுத்த கொலனிக் வீடுகள் இடிந்து கிடந்தன; ஓடுகள், கதவுகள் கழற்றப்பட்ட நிலையில் பாழடைந்து நின்றன. பொதுக் கிணறுகள் தூர்ந்து கிடந்தன.

‘என்ன மக்கள்? எவ்வளவு பணத்தைக் கொட்டி இந்தக் குடியேற்றத்திட்டத்தை அமைத்தோம். கைவிட்டு விட்டுப் போய்விட்டார்களே’ என்று மாணிக்கவேலர் அங்கலாய்த்தார்.

காட்டினூடாகக் * கள்ள மரம் ஒன்றினை ஏற்றிக் கொண்டு வந்த வண்டில் ஒன்று பாதையில் ஏறியதும் திடுக்கிட்டு நின்றது. பாதையில் கார் ஒன்றையும் அதன் அருகில் மனிதர் இருவரையும் வண்டிலைச் செலுத்தி வந்தவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. ‘அதிகாரிகளோ’ வென அவன் பயந்துபோய், வண்டிலிலிருந்து கீழே குதித்தான்.

மாணிக்கவேலர் அவனைக் கூப்பிட்டார். அவன் பயந்தபடி அவர் அருகில் வந்தான்.

‘இது அறுகுவெளிதானே...’

‘ஓம் சேர்’

‘இங்கிருந்த முப்பது குடும்பங்கள் இப்ப எங்கை?’

‘அவர்கள் இந்தக் கிராமத்தை விட்டுப் போய் பத்துப் பன்னிரண்டு வரியமாகுது, சேர்’

‘ஏன் போனவை?’

அவன் அவரை வியப்போடு பார்த்தான்.

‘என்னென்ன இங்கை இருக்கிறது?’

‘ஏன்? வீடுகட்டி அரசாங்கம் கொடுத்தது, கிணறு கிண்டிக் கொடுத்தது. இருக்கிறதுக்கு என்ன?’

‘குடிக்கிறதுக்கு இங்கை தண்ணியில்லை. நாலு மைல் நடந்து போய்த்தான் தண்ணி அள்ள வேண்டும்’

‘என்ன விசர்க்கதை. இங்கு நான்கு பொதுக் கிணறுகள் அரசாங்கம் அமைத்துக் கொடுத்ததே? நல்ல தண்ணீர் இருந்ததே?.....’

‘அதையேன் கேக்கிறியள், சேர்... ஆரோ மாணிக்கவேலர் என்ற ஒரு டி. எல். ஓ. வும். கந்தையர் என்ற ஒரு கொன்றைக் காரரும் சேர்ந்து செய்த வேலை. தண்ணியில்லாத காட்டில் கொலனியை அமைத்து, கிணறுகளைத் தோண்டி.....’

‘கிணறுகளில் தண்ணி இருந்ததே?.....’

அவருக்கு நன்கு நினைவிருக்கிறது, அவர் வந்து பார்த்த போது கிணறுகளில் நான்கு முழத்திற்கு நீர் நிரம்பியிருந்தது.

‘அந்தக் கொன்றைத்துக் காரன் பவுசர்களிலே இராவோடு ராவாகத் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து, கிணற்றுக்குள்ள ஊற்றி நிரப்பிவிட்டு அவன் காசை அடித்துக் கொண்டு, எல்லாரையும் பேய்க்காட்டி..... முப்பது குடும்பங்களையும் நடுத்தெருவில் விட்டிட்டான்! பாவி நல்லாய் இருக்க மாட்டான்.....’

மாணிக்கவேலர் இடிந்து போனார். பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பைப் பற்றியவர் போலத்துவண்டு போய்க் காரில் ஏறிக் கொண்டார். முப்பது குடும்பங்களோடு அவரது முப்பத்தைந்து வருட சேவையும் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டது.

‘நடேச..... காரை நேரா கொழும்புக்கு விடு.....’

வாழ்த்துகின்றோம்!

சுழத்து இலக்கிய நண்பர்களின் அன்புக்குரியவரும், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தலைவருமான திரு. ஆ. குருசுவாமி அவர்களுடைய இனைய புதல்வி செல்வி ரோகிணி அவர்களுக்கும் திரு. சி. வள்ளிநாயகம் அவர்களது புதல்வன் திரு. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கும் 9-9-84 அன்று ஓட்டப்பிடாரத்தில் வெகு சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தேறியது.

மணமக்களை மல்லிகை மனதார வாழ்த்துகின்றது.

— ஆசிரியர்

கலை,
அழகு,
சமூகம் — சில குறிப்புகள்

— சி. மௌனகுரு

கலை என்றால் என்ன? இவ்வினாவுக்குச் சட்டென்று திட்ட வட்டமாகப் பதில் கூறுவது சிரமமாகும். ஒவ்வொருவரும் தத்தமது அறிவு அனுபவம், தத்துவச் சார்வு, குழந்தை என்பதற்கு ஏற்ப இதற்கு விடை தர முயல்வர். கலை என்றால் என்ன என்று சட்டென்று கூற முடியாவிடினும் நாம் கலைகள் எனச் சிலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டி எம்மாற் கூற முடியும். ஓவியம், கட்டிடம், சிற்பம், நடனம், சங்கீதம், நாடகம் என்பனவற்றை எதுவிதத் தயக்கமுமின்றி எவரும் கலைகள் என்று கூறி விடுவர்.

இயற்கையான ஒரு காட்சியை — அது மனதைக் கவர்வதாயிருந்தாலும் கூட — நாம் பார்த்துக் கலை என்று கூறுவதில்லை. ஓர் அழகான பூ; ஒரு சிரிக்கும் குழந்தை, வயது சென்று நரை திரை வீழுந்த ஒரு கிழவன், இவர்களைப் பார்த்து வியந்து நாம் கலைகள் என்று கூறுகின்றோமா? இல்லையே. ஆனால் மேற் சொன்னவற்றை ஓர் ஓவியனோ, சிற்பியோ அல்லது புலவனோ வரைகின்ற போது, செதுக்குகின்ற போது, பாடுகின்றபோது நாம் அதனைக் கலை என்கிறோம். இங்கே ஓவியன் வர்ணங்களை ஊடகமாகக் கொண்டு தான்

கண்ட காட்சியைப் பிரதிபலிக்கின்றான். சிற்பி கல்லை ஊடகமாகக் கொண்டு காட்சியைக் கலையாக்குகின்றான். புலவன் சொல்லை ஊடகமாகக் கொள்கின்றான். இக்கலைஞர்கள் தாம் கண்ட காட்சியை போட்டோ பிடித்தது போலக் காட்டாமல் ஏதோ சில மாறுதல்களுடன் எமக்குக் காட்டுகின்றனர். காட்சி அவன் மூளையிற் பிரதிபலித்து அவனது அனுபவமாகி அனுபவம் ஊடகத்தினூடாக வெளியில் வருகிறது. தான் இயற்கைச் சூழலில் இருந்து மேற்கொண்ட அனுபவத்தைப் பிரதிபலிப்பதே இங்கு பிரதானப்படுகின்றது.

சுருங்கச் சொன்னால் கலைஞன் தான் இயற்கையிலிருந்தும், சூழலிலிருந்தும் தான் பெற்ற அனுபவங்களைத் தனக்குக் கைவந்த ஊடகத்தினூடாக வெளிப்படுத்துகையில் அது கலையாகின்றது. இங்கே கலை என்பதில் மனித முயற்சி முக்கியமானதாகும். மனிதன் இன்றேல் கலை இல்லை. ‘மனிதன் தான் அழகின் பிறப்பிடம். மனிதன் இல்லையானால் இயற்கை ஒரு உயிரற்ற பொருளே’ என்றான் மாக்ஸிம் கார்க்கி.

மனிதன் இயற்கையோடு போராடி வளர்ந்தான். தன்னைச் சூழ இன்னொரு உலகு இயற்கை

யுலகு இருப்பதைக் குரங்கு நிலையில் மனிதன் உணர்ந்தான்; நடைமுறையிலுடாக அதனை அறிந்து கொள்ள முயற்சித்தான். 'மனிதன் தன் அறிதல் அனுபவங்களை' மூறைப்படுத்தி ஆயும் பிரிவே அறிவியல் என்பதாகும். தான் 'உணர்தல் அனுபவங்களை' மூறைப்படுத்தி ஆயும் பிரிவே கலை என்பதாகும். சிந்தனைக்கும், உணர்தலுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டையே அறிதலும் உணர்தலும் தெளிவாக்குகிறது. புராதன காலச் சமுதாயத்தில் அறிவியலும் கிடையாது. கலை யும் கிடையாது. 'மந்திரம்' மட்டுமே இருந்தது. நாம் இப்போது அறிந்திருக்கிற அறிவியலும் கலையும் பண்ட உற்பத்தி வளர்ச்சிக்குப் பின்னும், மன உழைப்பு, உடல் உழைப்பு ஆகியவற்றிற் இடையிலான முரண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்குப் பின்னும், சமூகம் வர்க்கங்களாகப் பிரிவுபட்ட பிறகும் வளர்ந்த துறைகள் என்பார் ஜார்ஜ் தோம்சன். இது பற்றித் தெளிவாகப் பார்ப்போம்.

இயற்கையையும், சூழ்நிகழ்வுகளையும் மனிதன் தன் ஐம்புலன்களுக்கூடாக உணர்கின்ற கண்களால் காண்பதன் மூலமும், காதுகளால் கேட்பதன் மூலமும் ஏனைய புலன் உணர்வுகளாலும் தன்னைச் சூழவுள்ள புற உலகை மனிதன் அறிகிறான். நடைமுறையிற் பல அனுபவங்களையும் பெறுகின்றான். இங்கு வாழ் நிலையே அவனுக்கு உணர்வுகளை வழங்குகிறது. 'மனிதர்களின் இருப்பை அவர்களது உணர்வுகள் தீர்மானிப்பதில்லை. ஆனால் அகற்கு மாறாக அவர்கள் சமூக இருப்பே அவர்களது உணர்வுகளைத் தீர்மானிக்கிறது' என்ற புகழ் பெற்ற கூற்று இங்கு நினைவு கூரற்குரியது.

இவ்வனுபவங்களைப் பெற்ற மனிதன் அப்படியே அவற்றைத் தமக்குள் வைத்துக் கொண்டிருக்காமல் அவற்றை வெளிப்படுத்தக் காரணம் என்ன? இரண்டு முக்கிய காரணங்களை இதற்கு விடையாகக் கூறலாம். ஒன்று அவன் இயற்கையிலேயே ஒரு சமூகப் பிராணியாக இருப்பது. மனிதன் தனித்து வாழ முடியாத ஒரு பிராணி. சிறப்பாகப் பண்டைய மனிதனுக்கு தன் தேவைகட்காகக் கூட்டாக அவசியம் வாழ வேண்டி இருந்தது. இல்லாவிடின் மனித சமூகம் அழிந்திருக்கும். நடைமுறை அவனைக் கூட்டாக வாழ நிபந்தித்தது. 'மனிதனாகிய வினை ஆற்றுவவனுக்கும் இயற்கையாகிய வினைபடு பொருளுக்கும் இடையிலான முரண்பாடே மனித நடவடிக்கைகள் அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக விளங்குகிறது' என்பார் இயற்கையின் மீது மனிதனின் நடவடிக்கையை உணர்வு பூர்வமாக நெறிப்படுத்துவதே உற்பத்திக்கான உழைப்பாகும். இவ்வுழைப்பாலேயே மனித சமூகம் வாழ்கின்றது. எனவே தனது உயிர் வாழ்க்கைக்காக அவன் சமூகப் பிராணியாக இருக்க வேண்டியது அத்தோடு ஏனைய மிருகங்களை விட உடல், உள வளர்ச்சியில் மனிதன் தான் கண்ட, உணர்ந்த அனுபவங்களைக் கூட்டுழைப்பின் போது சமுதாயத்தோடு பகிர்ந்து கொண்டான். இப்பகிர்ந்து கொள்ளலே அறிவியல். கலை வளர்ச்சிக்கு உதவிற்று. பரம்பரையாகக் கையளிக்கப்பட்ட இவ்வனுபவத் திறனே வான மண்டலத்தை ஆராயுமளவுக்கு மனித சமூகத்தை உயர்த்தியது.

சமூக அனுபவத்தை மனிதன் வெளிப்படுத்த இன்னுமோர் காரணம் படைப்பாற்றல், அவனது இயல்புக்கமாக அமைந்திருப்பதாம்.

மனிதனுக்கு இரண்டு அடிப்படைத் தேவைகள் உள்ளன. ஒன்று உணவு மற்றது பாலியல். ஒன்று உற்பத்தி மற்றது மறு உற்பத்தி. இவை பெருக்கத்தை ஏற்படுத்தும் தன்மையில் அவன் படைப்பாற்றலைக் காண்கிறான். ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் படைப்பாற்றலுண்டு தன் உள்ளுணர்வுகளுக்கு உருவம் தரும் ஆற்றல் உண்டு. அதேவேளை மற்றவரின் படைப்பைப் புரிந்து இரசிக்கும் பண்பும் அவனிடமுண்டு.

இவ்வண்ணம் சமூகத்தோடு அவன் வாழ்கின்ற அதே வேளை படைப்பாற்றல் அவனது இயல்பான தன்மையாயிருப்பதனாலும் தான் பெற்ற அனுபவங்களை மனிதன் வெளிப்படுத்த அவனுடைய இவ்வண்ணம் மனிதனும், மனித உணர்வுகளுமே கலைக்கு மூலாதாரமாயின.

இம் மனித உணர்வுகளை நிர்ணயிப்பவை மனிதனின் வாழ்நிலையாகும். வாழ்நிலை என்ன? மனிதனின் உற்பத்தி முறையும், உற்பத்தி உறவுகளுமே வாழ்நிலையாகும். உயிர் வாழ வேண்டி இயற்கையை வெல்ல மனிதன் நில கருவிகளைக் கையாள்கிறான். இவைகளே உற்பத்திக் கருவிகளாகும். இவ் உற்பத்திக் கருவிகளைக் கொண்டு அவன் ஒரு விதமான உற்பத்தி முறையைத் தோற்றுவிக்கிறான். இவ்வுற்பத்திக் கருவிகளைக் கொண்டு எத்தகைய உற்பத்தி முறையில் சமூகம் ஈடுபட்டிருந்தது என்று சமூக விஞ்ஞானிகள் கூறிவிடுவர். உற்பத்தி செய்யும் போது மனிதன் தமக்குள் கொண்ட உறவு முறைகளே உற்பத்தி உறவுகளாகும். இவை இரண்டையும் இணைத்தே வாழ்நிலை என்பர்.

உதாரணமாக, வர்லாற்றுக்கு முந்திய மனிதன் கல், அம்பு, வில் என்பவற்றைக் கருவிகளாகக் கொண்டு கூட்டாக வேட்டையாடிய போது அவனுடைய உற்பத்திமுறை வேட்டையாடுதலாக இருந்தது. அப்போது உறவு முறைகளும் வித்தியாசமாக இருந்தன. குடும்பம் என்ற ஒரு அமைப்பு அன்று இருக்கவில்லை. தனிச் சொத்துரிமை இருக்கவில்லை. அரசு என்ற ஒன்று இருக்கவில்லை மனுக் கூட்டத்திடையே கண உறவுகளே நிலவின.

அடுத்த நிலையில் மனிதன் மாடு, கலப்பை என்பவற்றைக் கருவிகளாகக் கொண்டு வயல் உழைப்போடு நெல் விளைவித்தல் அவனது உற்பத்தி முறையாக அமைந்தது. குடும்பம் என்ற அமைப்பும், தந்தை என்ற உறவும் இக்காலத்திற் தோன்றின.

வாழ்நிலைகள் ஒரே மாதிரியாக இருந்துவிடவில்லை. இன்றுள்ள வாழ்நிலைமை மனித இனம் கடந்துவர பல படிக்களைத் தாண்ட வேண்டியிருந்தது. வேட்டையாடி மனிதன் வாழ்ந்த காலம், மந்தை மேய்த்த காலம், விவசாயம் செய்த காலம், நிலையான வாழ்வு பெற்ற காலம் என நாகரிக உலகிற்குள் புக மனிதன் பல படிக்களைத் தாண்ட வேண்டியிருந்தது.

ஒவ்வொரு காலத்திலும் கலையின் பங்கும் தன்மையும் வேறு வேறுபெற்றது. வேட்டையாடி, மந்தை மேய்த்த காலத்திலே கலையும் வாழ்வும் ஒன்று கவே இருந்தன. புராதன ஓவியம் ஒன்றை உதாரணமாகக் கொண்டு இதனை விளக்கலாம். 'ஒருகின்ற மாட்டின் மீது அம்புகளை எய்வது போன்ற படம் புராதன ஓவியங்களிற் காணப்

படுகிறது? இவ் ஓவியம் என் வரையப்பட்டது? இத்தகைய படம் ஒன்றை வரைவதன் மூலம் இலகுவாக மிருகம் தமக்கு அகப்படுமென மனிதர் அன்று நம்பினர். அங்கு மிருகத்தைக் கலை என்ற உணர்வோடு மனிதர் கிறைவிலை. தேவை கருதியே மனிதன் மிருகத்தின் படத்தை வரைந்தான். மழை பெய்வது போல நடனம் ஆடினால் மழை பெய்யும் என நம்பியே மனிதர் ஆடினர். இங்கெல்லாம் கலை வேறு, வாழ்வு வேறு என்றில்லை. கலையே வாழ்வாக அமைந்துள்ளது. இன்று நாம் அழகிய கலை களை கிளைகள் என எண்ணாமல் ஆண்டவன் என் எண்ணி வழி படுவதும் இப்பண்டைய நிலையின் எச்சங்களையாம். கரைவலை இழுக்கும் போது இழுப்போர் ஏலேலோப் பாடல் பாடுகின்றனர். தாலாட்டும் பொழுது தாய் ஆராரோ பாடல் பாடுகிறார். இங்கு இப் பாடல்களைக் கலை என்று எண்ணி இவர்கள் தனியாக அதற்கு ஒரு இடம் ஒதுக்கிப் பாடுவதில்லை. இங்கு செய்யும் காரியமும் பாடலும் வேறு வேறாயில்லை. இரண்டும் ஒன்றாகவேயுள்ளன. இவ்வண்ணமே புராதன காலத்தில் செய்யும் தொழிலும் அத் தொழிலை மகிழ்ச்சியோடு செய்யப் பயன்பட்ட ஆடல் பாடல் களும் வெவ்வேறாயிருக்கவில்லை. வாழ்வும் கலையும் பண்டு தொட்டு ஒன்றாயிருந்தமைக்கு இவைகள் இன்றைய சான்றுகளாகும். இப் புராதன தன்மைஇன்றும் பின்தங்கிய இலக்குழுக்களிடம் காணப்படுவதாக மானிடவியலாளர் கூறுவர்.

பிற்காலத்தில் நிலைத்த வாழ்வு பெற்றவுடன் பல்வேறு வேலைப் பிரிவினைகள் ஏற்பட்டன. அதனைத் தொடர்ந்து கலைஞர் என்ற ஒரு விரிவிலும் சமூகத்

தில் உருவாகத் தொடங்கினார். சமயக் குழுவின பண்டைய ஸ்தானம் பற்றிய மானிடவியலாளர் கூற்று இங்கு தெளிவாகும். பண்டு சில சமூகங்களில் மதகுருவே சமூகத் தலைவனாயிருந்தான். வேட்டைக்குப் போகு முன்னர் முழுச் சமூகமும் கூடி ஒரு நடனத்திலீடுபட்டது. இதை முன்னின்று நடத்தியவனே தலைவனான. மதகுருவுமானான், மற்றவர்களில் இருந்து தன்னை வேறு படுத்திக் காட்ட இவன் முகமடியும் அணிந்து கொண்டான். காலப் போக்கில் மதகுருவில் ஆடுகின்ற பணியை இன்னொருவன் செய்யத் தொடங்கினான். மதகுரு கிரியைகள் மாத்திரமே செய்தான். ஆடுபவன் ஆடலிற் தனிச் தேர்ச்சி பெற்றமையினால் ஆடல் வல்லானான். மதகுரு விவரித்து நடிகன் உருவாகிய விதத்தை இவ்வாறே மானிடவியலாளர் விவரிக்கின்றனர். தாம் அறியாத தம்மை இயக்கிய மர்மச் சக்திகளைப் பற்றிய விளக்கங்கள் பண்டைய மனிதர்களின் கற்பனைகளுக்கு ஏற்ப உருவாயின. சடங்குகளிடையாகச் சில கதைகள் பிறந்தன. இனக்குழுவின மரபுகளும் கட்டுக்கதைகளாக வெளிப்பட்டன. காலப் போக்கில் இவை ஐதீகங்களாயின. இவ் ஐதீகங்கள் பெறுமதி வாய்ந்த கதைகளை உருவாக்கின. மனிதனின் புராதன உழைப்பிலும், சடங்கிலிருந்தும், அவற்றினூடாகப் புறப்பட்ட கதைகளிலிருந்தும், சங்கீதம், ஓவியம், நாடகம், இலக்கியம் போன்ற கலைகளும் தோன்றலாயின.

உற்பத்திக் கருவிகள் வளர்ச்சியினால் சமூக வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஒரு இனம் இன்னொரு இனத்தை வெற்றி கொண்டு போது பல அடிமைகளை தன் சிழிக் கொணர்ந்தது. இவற்றால்

உற்பத்தி பெருகியது. உபரி மிகுந்தது. இதனால் உற்பத்தி உறவுகள் மாறின. சமூகத்தில் வர்க்கப்பிரிவினைகள் ஏற்பட்டன. இதனால் எல்லோரும் எல்லாம் செய்யும் நிலை மாறி ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையைக் குறிப்பிட்ட குழுவே செய்யும் நிலை ஏற்பட்டது. ஆடல், பாடல் என்பனவும் ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவினரின் கீழ் வந்தன. குறிப்பிட்ட குழுவினர் தொடர்ந்தும் தமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொழிலில் மாத்திரம் ஈடுபட்டமையினால் அத்தொழிலில் செம்மை ஒழுங்கு திறமை என்பன ஏற்பட்டன. தமிழ் நாட்டின் நடனக்கலை வளர்ச்சியை உதாரணம் காட்டி இதனை விளக்கலாம். மிகப் புரா தன காலத்தில் தமிழ் மக்களிடையே துணங்கைக் கூத்து, வேலாட்டம், முன்தேர்க் குரவை, பின்தேர்க் குரவை போன்ற ஆடல் முறைகள் இருந்தன. போர்க்களத்திலே மகளிர் ஆடிய ஆடலே துணங்கைக் கூத்தாகும். வேலாட்டம் நோய்தீர்ப்பதற்காக வேல்தாங்கிய ஒருவன் ஆடும் ஆட்டமாகும். முன்தேர்குரவை, பின்தேர்குரவை என்பன போரில் வெற்றி பெற்ற வீரர்கள் களத்தில் ஆடிய ஆடல்களாகும். இங்கெல்லாம் வாழ்க்கை வேறு, நடனம் வேறு என்ற நிலை இருக்கவில்லை. நடனம் ஆடுவதற்கென்று பிரத்தியேகமான பிரிவும் இருக்கவில்லை. குழுவில் உள்ள அனைவரும் நடனம் ஆடினர். பின்னாலில் வர்க்கப் பிரிவினைகள் காரணமாக ஆளுபவர்களை அண்டிப் பிழைக்கும் பாணர் பொருநர் என்போர் தோன்றினர். இவர்களின் மனைவிமார்களான விறலி மாறே நடனம் ஆடுபவர்களாகவுமானார்கள். பாணர்கள் பாட விறலியர் ஆடினர். இங்கு முழுச் சமூகத்திடமும் இருந்த நடனம் விடுபட்டு தனிப்பட்ட ஒரு குழு

விடமும் — சிறப்பாக பெண்ணிடமும் வருவதைக் காணுகிறோம். இவையாவற்றையும் சங்க நூல்களறி முடிகிறது. சங்க நூல்களறி பிந்தி எழுந்த கலித் தொகையில் நடனத்திற் சிறந்த வர்களாகப் பரத்தையர் காணப்படுகின்றனர். தமிழ் நாட்டில் புதிதாக உருவாகிய நில உடமை யாளர்கள் பரத்தையின் ஆடல் காணப் பரத்தை மனை நோக்கிச் செல்வதைக் கலித்தொகை காட்டும். அதன் பின்னால் தோன்றிய சிலப்பதிகாரத்திலே பரத்தையர் குலத்தில் வந்த மாதவி பல வேறு வகை ஆடற் கலைகளிலும் பயிற்சி பெற்ற சிறந்த ஆடல் மகளாக — நடனக் கலையின் கொடுமுடியாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறார். அவள் நடனம் காண அரசர்க்கு ஒப்பாக வாழ்ந்த பெரும் வணிகர் செல்வதைக் காண்கிறோம். மன்னர்கட்கென வேத்தியல் கூத்து ஆடுகிறார். மக்களுக்கெனப் பொதுவியல் கூத்து ஆடுகிறார். வாழ்வோடு பிணைந்திருந்த ஒரு நடனம் எவ்வாறு வாழ்வினின்றும் பிரிந்து தனி ஒரு குழுவினருக்காகச் செம்மை பெற்றது என்பதற்கு துணங்கைக் கூத்து தொடக்கம் மாதவி வரை வந்த நடன வளர்ச்சி நமக்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

இவ்வண்ணம் ஒரு கலையில் தொடர்ந்து ஈடுபடும்போது செம்மை, ஒழுங்கு, ஒத்திசைவு என்பன ஏற்படுகின்றன. இது கலையை வளர்க்கிறது. கலையைச் செழுமைப்படுத்துகிறது. இவையே அழகியவின் அம்சங்களுமாயின. காலப்போக்கில் அழகியல் கலையின் பிரதான அம்சமாயிற்று. அழகியல் இடத்துக்கு இடம் காலத்துக்குக் காலம் மாறுபடும். கிரேக்க சிற் பங்குக்கும், இந்திய சிற்பங்களுக்கும் இடையேயுள்ள மாறுபாடுகளை நாமறிவோம். வலிவும் உழைப்பும் அதைத்

திரட்சியுமுடையதாக புற உடலைப் படைத்தலே கிரேக்க அழகியலாகக் கருதப்பட்டது. ஆன்மாவில் தோன்றுகின்ற அக உடலை மென்மை நளினத்துடன் படைப்பதே இந்திய அழகியலாகக் கருதப்பட்டது. சீன ஒவியங்களைப் போல, ஐரோப்பிய ஒவியங்கள் இருப்பதில்லை. அஜந்தா ஒவியங்களைப் போல மொகலாய காலத்து ஒவியங்கள் அமைவதில்லை கலைகள் நாட்டுக்கு நாடு மாத்திரமன்றி பிரதேச வேறு வேறுபாடுகளையும் கொண்டுள்ளன.

இந்தியக் கலைகளை விமர்சனம் செய்யும் கலாயோகி ஆனந்த தமாரசுவாமி, அவை பாவனைக் குரிய கலைகள், அழகுக்குரிய கலைகள் எனப் பிரித்துப் பார்க்க முடியாதவை எனக் கூறுகிறார். சமூகத்தின் வெளிப்பாடே கலைஞனின் வெளிப்பாடாக இருப்பதனால் மட்டுமன்றி பாண்டத்திலிருந்து கட்டிடம் வரை ஒத்த தன்மை, நுணுக்கம் என்பன இந்தியக் கலைகளின் காணப்படுவதாகக் கலை வல்லார் கூறுவர். சாதாரண மனிதர்களை விடக் கலைஞன் வியக்கத்தக்க சிருஷ்டிகளை உண்டாக்குவதால் அவன் வியப்புக்குரியவனானான். கலையும் வியப்புக்குள்ளானது. இதனால் கலைக்குத் தெய்வீகத் தன்மை தரும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கலை என்பது கடவுளால் அருளப்பட்டது என்றும், கருவிலே திருவுடையாரே கலைஞராக முடியும் என்றும் கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டன. கலை பற்றி ஆய்வுகள் எழுந்தன. காலத்துக்குக் காலம் கலை பற்றிய நோக்குகளும் போக்குகளும் மாறின. இதனைக் கலை வரலாற்றிலே காணுகின்றோம். கருங்கச் சொன்னால், கலை அழகுக் கொள்கைகள் வரலாற்று நியதிக்குட்பட்டவை. கால தேச வர்த்த

மானங்கட்கு இயைய மாறும் தன்மையுடையன.

மனிதனால் உற்பத்தி செய்யப்படும் உணவு, மனிதனின் உடலை மேலும் உறுதியாக்கி அவனை உற்பத்தியில் மேலும் ஈடுபடுத்துவது போல, மனிதனாற் படைக்கப்பட்ட கலை மனிதனின் அகத்தை, உளத்தை மேலும் செழுமைப்படுத்தி அவனை உணர்வுள்ள மனிதனாக வாழ உதவி செய்கிறது. மனிதனுடைய புலன் உணர்வுகளை அது தூண்டுகிறது. கொந்தளிக்கும் மனித மனதை அது சமநிலைப் படுத்துகிறது. அவனது சித்தனையை மேலும் அது தூண்டுகிறது. மனிதனுடைய அனுபவங்களை அது தொகுத்துத் தரலாம். மனிதனை மனிதன் புரிந்து கொள்ள அது உதவுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மனித குலம் முன்னேற அது தன் பங்கினை அளிக்கிறது. மனிதனாற் படைக்கப்பட்ட கலை தான் மனிதனை இயக்கும் விந்தையையும் ஆற்றுகிறது.

கவலைகள்

பிள்ளைகள்
பிறக்காவிட்டாலோ
இன்னும்
பிறக்கவில்லையே
என்ற ஒரே கவலை
ஆனால்
பிறந்துவிட்டாலோ
ஆயிரமாயிரம்
பயங்கள்;
கவலைகள்.

— ரஜனி குகநாதன்

இந்தியா பற்றி சோவியத் அறிஞர்களின் புதிய நூல்

'இந்தியாவின் வடிவம் (புராதன இந்திய நாகரீகம் பற்றிய ஆராய்ச்சி)' என்ற ஆங்கில நூலை பிராக்ரஸ் பிரசுராலயத்தார் மாஸ்கோவில் வெளியிட்டு இருக்கின்றனர். பிரபல இந்தியவியலாளர்களான போங்கார்டு லெவினும், ஏ. விகாசின்னும் இந்த நூலின் ஆசிரியர்கள்.

இந்த நூலின் முதற் பிரதியை, சோவியத் யூனியனில் இந்தியத் தூதரரசு உள்ள போராசிரியர் நூருல் ஹாசனிடம், பிராக்ரஸ் பிரசுராலய இயக்குநர் வி. செதிக்கு அளித்துப் பேசுகையில், இந்திய சுதந்திரத்தின் 37வது ஆண்டுவிழா சோவியத்—இந்திய சமாதான நட்புறவு, ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தத்தின் 18வது ஆண்டுவிழா ஆகிய இரு முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறும் சமயத்தில் இந்த நூல் வெளியிடப்படுவதாகக் கூறினர்.

'இரு நாடுகளுக்கும் இடையேயான கலாசார உறவுகளை வளர்ப்பதில் புத்தகங்களின் பரிமாறம் முக்கிய பங்காற்றுகிறது. பிராக்ரஸ் பிரசுராலயத்தார் 12 இந்திய மொழிகள் உள்பட 50 வெளிநாட்டு மொழிகளில் 900 தலைப்புக்கள் உள்ள புத்தகங்களை வெளியிடுவதன் மூலம் இதை வளர்க்கிறது இந்தப் புத்தகங்கள் சோவியத் மக்கள் வாழ்க்கை பற்றி வெளிநாட்டு வாசகர்களும், குறிப்பாக இந்திய வாசகர்களும் பரஸ்பரம் புரிந்து கொள்ளவும், நட்புறவை வலுப்படுத்தவும் உதவுகின்றன. சோவியத் இந்தியவிபலாளர்களால் எழுதப்பட்டதும், இந்தியக் கலாசாரம் பற்றி சோவியத், மற்றும் இந்திய ஆராய்ச்சிகளை எடுத்துக் கூறுவதும், அழகிய வண்ணப் படங்களுடன் உயர்ந்த முறையில் வெளியிடப்பட்டுள்ள துமான இந்த நூல், பரஸ்பர உறவுகளின் பகைப்புலனில், சோவியத் அறிஞர்களுக்கும் இந்திய அறிஞர்களுக்கும் உள்ள எல்லையற்ற ஆழ்ந்த ஆர்வத்திற்கு மற்றும் ஓர் உதாரணம் ஆகும' என்று வி. செதிக்கு கூறினர்.

இந்த நூலின் ஆசிரியர்களில் ஒருவரான போங்கார்டு லெவின் சோவியத் விஞ்ஞானப் பேரவையின் 'கரஸ்பான்டிங்' உறுப்பினரும். சர்வதேச சமஸ்கிருத ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் துணைத் தலைவரும், பிரபல சோவியத் கிழத்திசை இயலாளரும் ஆவார். அவர் பேசியதாவது: 'புராதன காலம் முதல் இன்று வரை இந்தியா பற்றி நடந்து வரும் ஆராய்ச்சிகளையும், இரு நாடுகளின் மக்களுக்கும் இடையேயும் நெடுங்காலமாக இருந்து வரும் உறவுகள் பற்றியும், சோவியத் இந்தியவியலின் மூலகர்த்தாக்கள் பற்றியும் இந்திய வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதே இந்த நூலின் நோக்கமாகும். மினயேவ், ஷெர்பத்ஸ்கி, ஒஸ்டன்பர்க், முதலிய பிர

பல இந்தியவியலாளர்களின் ஆராய்ச்சிகள் பற்றி இந்த நூலில் தனித்தனி அத்தியாயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சோவியத் தொல் பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களின் அண்மைக் காலக் கண்டு பிடிப்புகள் பற்றிய தகவல்களும் இதில் உள்ளன. இந்திய வாசகர்கள் இந்த நூலை ரசிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம். இந்த நூல் வெளியிட்டு வழாவில், பிரபல இந்திய வரலாற்று ஆசிரியரான பேராசிரியர் நூருல் ஹாசன் கலந்து கொள்வது எங்களுக்கு விசேஷ மகிழ்ச்சி ஊட்டுகிறது. அவருடைய கருத்துக்கள் எங்களுக்கு மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்தவையாகும்' என்று போங்கார்டு லெனின் கூறினார்.

பேராசிரியர் நூருல் ஹாசன் பேசுகையில் சோவியத் யூனியனுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையேயான கலாசார உறவுகளை வலுப்படுத்துவதில் இத்தகைய நூல்களின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தினார். 'இரு நாடுகளின் மக்களும் இவற்றின் கலாசாரங்களில் நீண்ட காலமாகவே பரஸ்பரம் ஆழ்ந்த அக்கறை காட்டி வந்திருப்பதுடன், வாழ்க்கையின் பல துறைகளில் பயனுள்ள தொடர்புகளையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். நெடுநாளாகவே இந்தியாவின் பொது வாழ்வு ரஷ்யாவின் கவனத்தைக் கவர்ந்து வந்துள்ளது. இந்தியாவின் மாபெரும் புதல்வரான மஹாத்மா காந்தியின் உலகக் கண்ணோட்டத்தின் மீது வியோடால்ஸ்டாயின் கருத்துக்கள் மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்தின. நம்மிரு நாடுகளின் மக்களுக்கும் இடையேயான வரலாற்று ரீதியான தொடர்புகள் அனைத்தையும் ஆராய இப்பொழுது நமக்கு அபூர்வமான வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. ஜி. போங்கார்டு லெனினும், ஏ. விகாசின்னும் எழுதியுள்ள இந்தப் புதிய புத்தகமானது மற்றுமொரு துணைப் பணியாகும்' என்று பேராசிரியர் நூருல் ஹாசன் கூறினார்.

மனிதன் நடத்திரங்களுக்கு எப்போது பறந்து செல்வான்?

அடுத்த நூற்றாண்டில் நமது சூரிய மண்டலத்தைத் தாண்டி மனிதன் விண்வெளிப்பயணம் செய்யலாம் என்ற ஒலெக் கஜெக்கோ என்னும் சோவியத் விஞ்ஞானி கூறுகிறார்.

ராக் கெட்டின் எரிபொருளாக அணுமின்விசைய ஒரு விண்கலம் பயன்படுத்தி ஒளியின் வேகத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கை (ஒரு விநாடிகளுக்கு 30000 கிலோ மீட்டரை) அடைய முடியுமானால், 50 ஆண்டுகளில் கிரகங்களுடன் கூடிய நட்சத்திர மண்டலத்தை அடைய முடியும். இது மனித ஆயுளில் சாத்தியமானதே என்று அவர் கூறுகிறார்.

ஆண்ட பரம்பரை

டொமினிக் ஜீவா

வீதி வழியாகச் சைக்கிளில் வந்த அவன், பாதையோரமாய் குவிக்கப்பட்டிருந்த கற் குவியலில் காலை ஊன்றிக் கொண்டு, பக்கத்தேயுள்ள கேற்றின் மேலாகப் பார்வையை வீசியவண்ணம், 'ராசேந்திரன்... ராசேந்திரன்...' எனக் குரல் கொடுத்தான்.

வீட்டிலிருந்து எந்த விதமான சத்தமும் கேட்கவில்லை; ஆளரவமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

வீட்டை உற்றுப் பார்த்தான். சந்தடியற்று, வீடு அமைதியுற்றிருந்தது.

மீண்டும் குரல் கொடுத்தான் வந்தவன். 'ராசேந்திரன் ராசேந்திரன்!'

நாய் குரைக்கும் சத்தம் விட்டு வீட்டுக் கேட்டது. கதவு திறக்கப்படும் ஒசை மெதுவாக ஒலித்தது. பாய்ந்து வந்தது உயர்சாதி நாயொன்று. கேற்றடிக்கு வந்ததும் அது கேற்றைத் தாண்டித் தாவி விடுவது போல, முன்னங் கால்களைப் பரப்பிக் கொண்டு, துள்ளித் துள்ளிக் குதித்தது. அந்த அல்சேஷியன் நாயின் கழுத்துக்குப் பக்க வாட்டாகத் தடைக் கம்புத் தடுப்புக் கட்டப்பட்டிருந்தது. அதனால் அது கேற்றைக்

கம்பியினூடாகப் புகுந்து வர முயன்றதைத் தடைக் கம்பு தடை செய்தது. அது முயன்றாலும் அப்படி வந்துவிடமுடியாது. நாய் அத்தனை பெரிய உருவமாக இருந்தது.

இதைத் தொடர்ந்து அவனுக்கு ராசேந்திரனின் ஞாபகம் வரத்தான் செய்தது.

அது அந்தக் காலத்து நாய் சாரக் கல்விடு. உள்ளே என்ன நடந்தாலும் வெளியே தெரியாவண்ணம் அமைக்கப்பட்டிருந்த வெகு பத்திரமான இல்லமாக அது கட்டப்பட்டிருந்தது.

பூப் பாத்தி வரம்பைப் கடந்து ஓர் உருவம் நடந்து வருவது தெரிகிறது. 'பீமா... பீமா! இஞ்சை வா!' என்று கூறிக் கொண்டு வந்தது, அந்த உருவம்.

வாசல் கேற்றடிக்கு வந்ததும் கதவை மெல்லத் திறந்து கொண்டு, தலையை மாத்திரம் கேற்று நீக்கலுக்குள்ளால் நீட்டிய வண்ணம், 'ஆரது? என்ன சங்கதி' எனமிடுக்குடன்கேட்டது.

— 'அட ராசேந்திரனுடைய அப்பா'

'ராசேந்திரத்தைத் தேடி வந்தான்: ஒரு முக்கியமான சங்கதி. அதுதான்....' வந்தவன் இழுத்தான்.

'என்னது? பலபட்டறைய னைக் கூப்பிடுறது மாதிரிக் கூப் பிடுறாய்? நீ ஆர்? எங்கை இருக்கிறேன்?'

'நான் சுந்தர்மடம் மதவடி யிலே இருக்கிறேன், வாத்தியார் முருகேசற்றை மகன்!'

'என்ன பேர்?'

'தேவராசன்'

'உனக்கும் என் மகனுக்கும் எந்த விதத்தில் கிதேகிதம்?'

'நாங்க ரெண்டு பேரும் இந்துக் கொலிஜிலே படிக்கிறம்: ஏ — எல்'

'இந்தா மோனை, ஒண்டை நல்லா மனசிலே வைச்சுக்கொள். என்ரை மகன் வெறும் ஏக்கி போக்கி ராசேந்திரனில்லை. ராஜேந்திர பூபதி! இனிமேல் அவனைக் கூப்பிடுறதெண்டால் ராஜேந்திர பூபதி எண்டுதான் நீங்களெல்லாரும் கூப்பிட வேண் டும். என்ன விளங்குதே? — இப்ப அவனைப் பாக்கேலாது, படிக்கிற நேரம். தேவையென் டால் நாளைக்குப் பள்ளிக்கூட் திலே பாக்கலாம்! இப்ப ஏலாது போ!'

இந்த விசித்திரமான மனித ரைப் பற்றி முன்னரும் பல முறை தேவராசன் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றான்,

சிவஞான பூபதி என்ற அவ ரைப் பற்றி அந்த அயல் அட்டை யில் உள்ளவர்கள் சொல்லிச் சொல்லிச் சிரிப்பார்கள்.

பழைய நல்லூர் ராஜதா னியை ஆண்ட பரம்பரை ராஜ வம்சத்தின் வழி வழி வந்த கடைசிக் கொழுந்துதான் தன் னுடைய குலம் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டவர்தான் சிவஞான பூபதி, பரம்பரை மமதையும்

பாரம்பரியச் செருக்கும் அவரது இயல்பான மனோபாவமாக மாறி, அதுவே ஒரு நம்பிக்கை யாகவும் நடவடிக்கையாகவும் மலாந்து விட்டன. இதை அவ ரது ஒவ்வொரு செயலும் நிறு பித்து வந்தது.

பயந்தீ சுபாவமும் இயல்பி லேயே ஒதுக்க மனப்பான்மையு முள்ள அவரது மகன் ராசேந்திரன் கல்லூரியில் தனது வகுப் புத் தோழன் தேவராசனிடம் மெலிந்து பதறிய குரலில் இதை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் பல தடவைகள் பல தகவல்களைச் சொல்லி மனம் வருந்தியிருக்கின் றான்.

இளம் வயதிலேயே தாயை இழந்து விட்டவன், ராசேந்திரன். தாபச் செளந்தர நாச்சியார் நோயுற்று மரணித்து விட்ட தாக ஒரு செய்தி. இல்லை, சிவ ஞான பூபதியின் அரச தர்பார் கண்டிப்பு வாழ்க்கையில் விரக்தி யுற்று, அதனால் வெறுப்படைந்து தற்கொடை செய்துவிட்டதாகவும் ஒரு வதந்தி.

பக்கத்தேயுள்ள இன சனங் களின் விடுக்குக்குக் கூட 'தன் னைப் போக விடுவதில்லை. தானும் போவதில்லை. இதனால் மிக மிக கிட்டிய சொந்த பந்தங்கள் கூட இங்கு வருவதை அறவே விட்டு விட்டனர்' எனச் சொல்லி நொந்து போவான் அவன்.

வகுப்பு முடியும் நேரங்களில் அநேகமாகக் கிழமை நாட்களில் கல்லூரி வாசலடியில் காத்து நிற்கார், சிவஞான பூபதி. மகனை யாரோடும் பேச அனும திக்க மாட்டார், தகப்பனை விதியோரம் கண்டாலே போதும், அதுவரை பேசிச் சிரித்துக் கொண்டு வந்ததையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, 'கப்பிப்' பென்று அடங்கி விடுவான். மந்திரவா

திக்குப் பயந்து பின்னால் போகும் ஆட்டுக் குட்டியைப் போல, மயக்கமடைந்தவனாக, விழிகள் ஒரு பக்கம் சொருக, ஒன்றுமே பேசாமல் அவர் பின்னால் விட் டுக்குச் செல்வான் ராசேந்திரன்.

ரோயில் — கல்லூரி — வீடு.

இந்த முக்கோண அமைப்புக் குள்ளேயே அவனது வாழ்க்கை சுற்றிச் சுழன்று முடங்கிப் போயிருந்தது. இதைப் பற்றி வகுப்பறையில் பல தடவைகள் வற்புறுத்திக் கேட்டிருக்கின்றான், தேவராசன்.

பதில் பரிதாபமாகத்தான் வரும்.

'நாங்க ராஜ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவங்களாம். எங்க தேகத் திலே ஒடுற ரெத்தம் ராஜ பரம் பரை ரெத்தமாம். அப்பா அடிக் கடி இப்படிச் சொல்வார். நாங்க கட்டுப்பாடா, அா பரம் பரைப் பழக்கவழக்கங்களை எடைப் பிடிச்ச வந்தா நாளைக்கு ஒரு சமயம் எங்களுக்கு அந்தப் பரம் பரை முதிசம் கிடைச்சாலும் கிடைக்குமாம். என்ன ஒரு ராசகுமாரனைப் போல வளர்த்த தெடுக்க அப்பிடி முயற்சிக்கிறார். ஒழுக்கத்திலே — நடவடையிலே சரியான கண்டிப்பு — எங் களிடடை பெரிய நாய் ஒன்று இருக்கு. அந்தக் கூட அவ்வளவு கண்டிப்பு' அடுத்த வளவுகளுக்குள்ளே வேலி நீக்கலு களுக்குள்ளாலை பூந்து போகாமல் தடுப்புக் கட்டி வைச்சிருக்கிறார். பாக்கப் போன அவர் சொல்லு றது கூட ஞாயமாகத்தான் எனக் குப் படுகுது! — என்று ஏதோ மனனம் பண்ணிய பழைய பாடத்தை ஒப்பிப்பது போல அவன் இதனைக் கூறும்போது ஓரளவு சித்திக்கத் தெரிந்த தேவ ராசன் மனசுக்குள் அவனுக்கா கப் பரிதாபப்படுவான்.

ஒருதடவை வகுப்பு முழுவ தும் 'சரஸ்வதி சபதம்' சினி மாப் பார்க்கப் போனது. எவ் வளவோ வற்புறுத்தியும் ராசேந் திரன் வர மறுத்து விட்டான்.

அதுபோலவே கல்லூரிச் சுற்றுலாவுக்கு கிரிமலை போனது மாணவர் படை. வருவதாக ஒப்புக் கொண்ட அவன் முடி வில் வராமலே நின்றுவிட்டான்.

இதையும் விட வேடிக்கை என்னவென்றால் மதிய உணவு உண்ணும் போது அவன் சாப் பிடுவதை யாருமே பார்க்கக் கூடாது. சில மாணவர்கள் குறும்புத்தனம் காரணமாக அவன் சாப்பிடும் நேரம் பார்த்து அவனை அணுகுவார்கள். அவன் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் நிறுத்தி விடுவான். மற்ற மாண வர்கள் சாப்பிட்டு முடிந்ததின பின்னர்தான் அவன் சாப்பிடு வது வழக்கம். மற்றவர்கள் கண்காணச் சாப்பிடக் கூடா தாம். அது அவர்களது பரம் பரை வழக்கமாம். மாணவர் களின் திடீர் முற்றுகையால் அவன் பல நாட்கள் சாப்பிடா மலே பட்டினி கிடந்து விடுவது முண்டு. ஆரம்பத்தில் அதை ஒரு தமாஷாக ரவித்த மாண வர்கள் பின்னர் அவனது பரி தாப நிலையைப் பார்த்துவிட்டு அவன் சாப்பிடும் நேரத்தில் குறும்பு செய்வதை விட்டு விட் டனர்.

தங்களது பரம்பரை வம்சத் துப் பெருமைகளைப் பற்றி இடை யிடையே விதந்து பேசும் ராசேந்திரன் சில சமயங்களில் தனது தகப்பனாருடைய அதிக கட்டுப்பாடுகள் பற்றியும் நல் லொழுக்கத்திற்கு அவர் கொடுக் கும் வியாக்கியானங்கள் பற்றி யும் மனமுறிவுடன் பேசுவான். அந்தச் சமயத்தில் சோகம் ததும்பும் அவனது முகத்தைப்

பார்க்கும் பொழுது பரிதாபமாகவும் பச்சாத்தாபமாகவுமிருக்கும். இதனால்தான் தேவராசன் அவனை நேசித்தான்.

வகுப்பு மாணவர்களில் அநேகர் அவனிடம் நெருங்கிய நட்பு வைத்திருக்கவில்லை. ஒருவிதத்தில் அவனை வெறுத்தனர் என்றே சொல்ல வேண்டும். அவனும் அதைப்பற்றிக் கவலை கொண்டவனாகத் தெரியவில்லை.

தேவராசனின் நிலை இதற்கு எதிர் மாறு. மிகவும் ஆச்சரியப்படத் தக்க விதத்தில் குறுகிய காலத்திற்குள்ள்தான் அவன் ராசேந்திரனிடம் இத்தனை நெருக்கம் கொண்டிருந்தான். வழக்கமாகவே அதிகம் பேசாதவனான ராசேந்திரனும் இவனுடன்தான் அடிக்கடி மனம் விட்டுப் பேசிக் கதைத்துக் கொண்டுவான்.

மனத்திறந்து ராசேந்திரன் பேசப் பேச தேவராசனுக்கும் அவன் மீது பற்றும் ஒருவிதப் பாசமும் நாளடைவில் ஏற்படலாயிற்று. அதுவேவளர்ந்துவந்தது.

தேர்வுகள் முடிவடைந்தன.

ராசேந்திரன் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான்.

ஆனால், தேவராசனுக்குத் தேர்வுக்குத் தகுந்த புள்ளி என்னக் கிடைக்கவில்லை. எனவே உயர் கல்வி அவனுக்கு மறுக்கப் பட்டு விட்டது. இயல்பாகவே நல்ல திறமைசாலியும் படிப்பில் ஆர்வமும், எதிர்காலத்தில் முன்னேற வேண்டும் என்ற இடையறாத துடிப்புமுள்ள அவன் இதனால் மனத் தளர்ந்து போகவில்லை.

இரண்டு வருடங்கள் அங்கு ஓங்குமாகப் பல சிறிய சிறிய

வேலைகள் செய்து வந்ததன் இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்குக் கொழும்பில் ஒரு கம்பெனியில் வேலை கிடைத்தது. போய்ச் செய்து பார்த்தான். வேலை பிடிக்கவில்லை.

விட்டுக்குழுத்தவன். இவனை நம்பி இரண்டு குமர்கள்—சகோதரிகள்—கலியாணத்திற்குக் காத்திருந்தனர். பொறுப்புள்ளவனுக்கு இந்தத் தலைச் சுமை எந்நேரமும் பாரமாக அழுத்தி வந்தது.

இடையிடையே ராசேந்திரனைப் பற்றியும் விசாரித்துக் கொள்வான். அவனை நேரில் இதுவரை பார்த்ததில்லை. கல்லூரி நண்பன் ஒருவன் வழியில் சந்தித்த போது இந்தத் தகவலைச் சொல்லித்தான் அவனுக்குத் தெரிந்தது.

‘ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர் ராசேந்திரனின் தகப்பன் இறந்துபோய் விட்டார். அதுக்குப் பிறகு ராசேந்திரன் என்னவானோ தெரியாதாம்’

இடையிடையே தேவராசனுக்கு ராசேந்திரனின் ஞாபகம் வரும். அவனை எப்படியாவது ஒருநாள் சந்தித்து, அவனுடன் பேச வேண்டும் என்ற ஆவல் மனதில் அடிக்கடி தலைதாக்கும்.

சந்தர்ப்பங்கள் அப்படியொன்றும் வாய்க்கவில்லை.

சலுதிக்குப் போயிருந்த அந்தான் முறையானவர் இவனையும் வரச் சொல்லிக் கூப்பிட்டு ருந்தார். என்ன சிரமம், கஷ்டம் வந்தாலும் இந்த மண்ணில் இருந்தே வாழ வேண்டும் என்ற அசையாத கொள்கையோடுருந்த தேவராசன் மனதில் சலனம் தட்டியது. சகோதரிகளுக்கு எதிர்கால வாழ்வு என்ற எண்

ணம் அச் சலனத்தைத் தூண்டி விட்டது.

அவன் சலுதிக்குச் சென்று விட்டான்.

இரண்டு வருடங்கள் உருண்டோடி விட்டன.

சென்ற வாரம்தான் அங்கிருந்து திரும்பியிருந்தான்.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பார்க்கவே அவனுக்குப் புதுக் புதுசாக இருந்தது.

குடா நாட்டு வாழ்க்கை முறையே இந்த இரண்டு வருடங்களில் அடியோடு மாறிப் போயிருந்ததாக அவனுக்குப் பட்டது.

மனிதர்களின் முகங்களில் பழைய சிரிப்பைக் காணவே முடியவில்லை.

எவரைப் பார்த்தாலும் அவர்களது முகங்களில் பயங்கலந்த பீதியும் ஒருவிதமான அச்சமும் தான் நிழலாடின.

தனது சொந்தத் தாயக மண் இல்லாது போனாலும் கூட, அந்த அந்நிய நிலத்தில் தனக்கிருந்த நிம்மதியும் ஆறுதலும் சந்தேரஷமும் இந்த மண்ணில் வந்து குதித்த ஒரு வார காலத்திற்குள்ளேயே தன்னிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு விட்டதை தேவராசன் கட்டம் கட்டமாக உணரத் தொடங்கினான்.

வீட்டில் சும்மா குந்திக் கொண்டிருக்கப் பிடிக்கவில்லை. வெளியேபோய்வருவோமென்றால் சகோரிகள் தலைமீது கைவைத்து ஒப்பாரி பண்ணித் தடுக்கப் பார்த்தார்கள்.

யாழ்ப்பாண நகர்ப் பக்கம் இதுவரை போகவேயில்லை என்ற உணர்வு மனதை வாட்டியது.

பக்கத்துத் தெரு முரளிதரனிடம் மோட்டார் சைக்கிள் இருப்பது தெரியும். தனது சகோதரி ஒருத்திக்கு அவனைத்தான் மாப்பிள்ளையாகத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தான் தேவராசன். பேச்சுக்கால் முடிவடையும் கட்டம். அவனுக்கு இவனிடம் ஒரு தனி அபிமானம்.

அவனது வாகனத்தை இரவல் வாங்கிக் கொண்டு ஒரு நாள் காலைப் பொழுது யாழ்நகருக்கு வந்தான் தேவராசன்.

இடையிடையே வண்டி மக்கர் பண்ணியது. அதை ஒரு கராஜில் சிறு திருத்தத்திற்காக விட்டு விட்டு ஆரியகுளத்தடிச் சந்திக்கு வந்தான். அங்குள்ள தேநீர்க் கடையில் தேநீர் அருந்தினான். வாய் கசத்தது. சிகரெட் ஒன்றைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு வெளியே இறங்கிக் கராஜை நோக்கி நடந்தான்.

குளத்தடிச் சந்திக்கு அருகாமையில் அரச மரத்தடிப் பக்கமுள்ள பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அருகாமையில் சனக் கூட்டம் மொய்த்துப் போய்க் காட்சி தந்தது.

ஏதாவது விபத்தாக இருக்கும் என முதலில் தேவராசன் நம்பினான். ஆளுக்கு ஆள் உரத்த குரல் கொடுத்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். சிலர் கலைந்து போகவேறு சிலர் குழுவுடன் சேர்ந்து ஏதோ விமர்சித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

கூட்டத்திலிருந்து கழன்று வந்த ஒரு வரை தேவராசன் அண்மித்தான்: ‘என்னண்ணை சங்கதி? என்னது சனக் கூட்டமாயிருக்கு.....? என்னவாம் நடந்தது?’

‘ஒண்டுமில்லைத் தம்பி..... ஆரோ ஒரு பொடியன், பாக்கப்

பெரியடத்துப் பெரியன்
போலக் கிடக்கு, விசரன்
கணக்கா முகத்தையும் கைகால்
களையும் சவரப் பிளேட்டால்
நீறிக் கொண்டு நிக்கிறான்.
ஏதோ ஹிரோயினும்... போதைப்
பொருள் பவுடராம்..... அனாத
அடிச்சுப் போட்டு விசர் வந்த
வணைப் போல தன்னைத் தானே
வெட்டிக் கொண்டு ரெத்தக்
காயங்களோடே நிக்கிறான்.
அதுதான் சனங்கள் பாக்குதுகள்.

விடுப்புப் பார்க்கும் பழக்கம்
எப்பொழுதுமே தேவராசனிடம்
இருந்ததில்லை. ஆனால் இன்றைய
நிலைமைகளை நேரில் புரிந்து
கொள்ள அவனது மனம் இப்
போது விரும்பாமலுமில்லை.

சனக் கூட்டத்தை நோக்கி
விரைந்து திரும்பினான்.

ஆண்டு மலர் பற்றி—

ரசிகர்களே, சுவைஞர்களே!

மல்லிகையின் இருபதாவது
ஆண்டு மலரைப் படித்ததன்
பின்னர் உங்களது அபிப்பிராயங்களையும், கருத்துக்களையும், எண்ணங்களையும் எமக்கு எழுதுங்கள்.

உங்களது கருத்துக்கள்
அனைத்தையும் ஒருங்கு திரட்டி

கூட்டத்தினுள் மெல்ல
மெல்ல நகர்ந்து சென்று எட்டிப்
பார்த்தான்.

அங்கே—

பைத்தியகாரனைப் போல
வெறித்த பார்வையுடன், கோல
மெல்லாம் மாறி, முகமெங்கும்
இரத்தம் வழிந்தோடி சக்கம்
மொய்க்க, ஒருவித அலட்சியச்
சிரிப்பு உதட்டோரம் நெழிய,
ஆத்ம சாபல்யம் பெற்றுவிட்ட
வணைப் போன்ற மோன தோர்
ணையில் இவனது பள்ளித்
தோழன் ராசேந்திரன்— இல்ல
யில்லை— சிவஞான பூபதியில்
மகன் ராஜேந்திர பூபதி நின்று
கொண்டிருந்தான்!

அடுத்த இதழில் வெளியீடு
எண்ணியுள்ளோம்.

அத்துடன் மல்லிகையில்
எதிர்கால வளர்ச்சி பற்றி என்
னென்ன செய்யலாம் என்பதை
யும் எழுதுங்கள்.

மல்லிகை விற்பனவு இல்
லாத இடங்களில் உள்ளவர்கள்
தொடர்ந்து மல்லிகை இதழை
னைப் பெறுவதற்கு ஒரேயொரு
சிறந்த வழி சந்தாதாரராகுவ
தேயாகும். வெறும் அபிமானம்
மாத்திரம் ஆரோக்கியமான
இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுக்க
விட முடியாது, அதற்குப்
போதிய அக்கறையும் சிரமமும்
எடுக்க வேண்டும். மல்லிகை
வாசகர்கள் பொறுப்புணர்ச்சி
யுள்ளவர்கள் என்பது எமக்குத்
தெரியும்.

தொடர்ந்து முன்னேறு
வோம்.

— ஆசிரியர்

மல்லிகையின் தளராத
உழைப்பை நாம் என்றென்றும்
மதிக்கின்றோம். அதன்
இருபதாவது ஆண்டு மலர்
மலரும் இவ்வேளையில் எமது
மனக் குதூகலத்தை வாழ்த்து
துக்களாகத் தெரிவிக்கின்றோம்.

ஹரன் ஜுவல்லர்ஸ்

நகை வைர வியாபாரிகள்

R.G. பிஸ்டிங்,

50, கன்னாதிட்டி ரோட்,
பாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: - இரத்தினம்ஸ்
தொலைபேசி: - 22444.

சலூன் உரிமையாளருக்கு

ஒரு நற்செய்தி

எங்களிடம் இறக்குமதி
செய்யப்பட்ட

- × ELECTRIC HAIR CLIPPER
- × ELECTRIC MASSAGE
- × HAIR DRYER

கிறீம் பவுடர்

மற்றும் வாசனைத் திரவியங்களும்

தேவையான உபகரணங்களும்

நியாய விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கைதேர்ந்த நிபுணர்களால் உங்கள் உபரணங்களை சிறந்த
முறையில் சாணை பிடித்துக் கொடுக்கப்படும்.

தபால் மூலமோ நேரிலோ செய்து கொடுக்கப்படும்.

விபரம் அறிய

ச லூ ன் டி லீ லா

24, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீடு,

கொழும்பு- 13.

தொலைபேசி: 546028

ஆதாயங்கள்

— தெனியான்

புத்தாண்டுப் பிறப்பு—

கடந்த சில ஆண்டுகளாகத் தமிழ்ப் புத்தாண்டு சிரகதயமா
ரும் போது சுகப்பிரசவமாக
நிலை.

சுகப்பிரசவமாகாத இந்தப்
புத்தாண்டும் பிரசவத்தை கிரா
மத்து மருத்துவிச்சியால் எப்படி
வந்து பார்ப்பதற்கு இயலும்!
மழைய காலம் போன்று கிரா
மத்து மருத்துவிச்சியான கிழனி
வந்து வீடுகளில் இன்று பிரசவம்
பார்க்கும் வழக்கமும் நடை
முறையில் இல்லையல்லவா!

ஆண்டுப் பிரசவமும் இப்
போது நிபுணர்கள்தான் பார்க்
கிறார்கள்.

ஆண்டு கருவான நாள் முத
லாகக் கணக்கு வைத்து 'கிளி
விக்' கில் இடையிடையே பரி
சோதித்துப் பார்த்து, இறுதியில்
இரத்த அழுக்கம் இருக்கின்ற
தென்ற காரணத்தினால் போலும்
குறித்த ஒரு பொதுவான நேரத்
திலில்லாது வெவ்வேறு கால
நேரங்களில் ஆபுதத்தைப் பிர
யோகித்துச் சந்திர சிகிச்சை
மூலம் பிறப்பித்து விடுகிறார்கள்.

சோதிட நிபுணர்கள் பலர்
ஓர் ஆண்டைப் பல்வேறு கால

நேரங்களில் விந்தையாக ஜன
வித்து விடுவதால், இந்தப் புத்
தாண்டுக்கான ஜனன ஜாத
கத்தை எவராவதொருவர் பெற்
றுக் கொள்வதற்கு விரும்பினால்,
தவறுது இரண்டு ஜாதகங்களுக்
குக் குறையாமலே நிச்சயம்
அவருக்குக் கிடைக்கும்.

புத்தாண்டின் ஜனனத்தில்
திபுணர்களுக்குத் தோன்றும்
குழப்பங்களுக்குக் காரணமாக
இருப்பவையும் புதிதாகப் பிறக்
கும் இந்த ஆண்டுகள்தான்
என்று கூடச் சொல்லலாம்!

துன்மதி, விரோதி, இரத
தாக்கி... என்று பெயருக்கேற்
ருற்போல் வக்கரிப்புப் பிறவி
களாகவே இவை அவதரித்து விடு
கின்றன.

இந்தக் கிரக பலன்கள் அவ்
மூடங் காய்ச்சிகவான பாமர
சனங்களின் பக்கம் ஈட்டிக்கூடப்
பார்ப்பதில்லை. எந்த ஆண்டு
பிறந்தால்தான் என்ன? எந்தக்
கிரகம் உச்சம் பெற்று ஆட்சி
செய்தாலுந்தான் என்ன? அவர்
கள் ஜீவியத்தில் என்றுமே சலி
யலின் பார்வை விழும்போது
புத்தாண்டு பற்றி அவர்களுக்கு
அப்படி என்னதான் பெரிதாக
அக்கறை இருக்கப் போகிறது!

ஆனால் பொன்னையர் முதலாளி அவர்களைப் போல அப்படி அலட்சியமாக இருந்துவிட முடியுமா?

புத்தாண்டு பிறப்பதற்குச் சில மாதங்கள் இருக்கும்போதே வெளிநாட்டு 'ஏஜென்ஸி' யிடம் பல ஆயிரங்களை அள்ளிக் கொடுத்துவிட்டு 'பிளைற்' ருக்காக ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் யாழ்ப்பாணத்து இளைஞன்போல அதன் வருகையை மிகுந்த ஆவலுடன் முதலாளி எதிர்பார்க்க ஆரம்பித்து விடுவார். புதுவருடப் பஞ்சாங்கங்கள் எப்போது வெளிவருகின்றன என்று தேடிக் கொண்டிருப்பார். அவை அச்சிட்டமை உலருவதற்கு முன் அவசர அவசரமாக வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அவற்றைப் புரட்டுவார். பஞ்சாங்கமென்றால் ஏதாவென்றை மாதிரி வாங்கி வைத்துக் கொண்டு மினைக்கெடுவாறென்றில்லை. அந்த ஆண்டு வெளிவரும் பஞ்சாங்கங்கள் எத்தனை உண்டோ, அத்தனையையும் அவர் வாங்கத் தவறமாட்டார். ஆதாய விரயம், கந்தாய பலன், மாத கோசர பலன் என்று அவற்றைப் புரட்டிப் புரட்டி ஆராய்வார், இலாப நஷ்டங்களைக் கணிப்பார். விரயத்தைத் தடுத்து ஆதாயத்தைப் பெருக்குவதற்கான செயற் திட்டங்களைத் தீட்டுவார். சாதக பாதகமான கிரக நிலைகளை அவதானித்து, நீசம் பெற்ற கிரகங்களுக்கு உரிய முறைப்படியான சாந்திகளைச் செய்விப்பார்.

முதலாளிக்கு அப்படி ஒரு நம்பிக்கை.

கிராமத்துப் பிள்ளையார் கோயில்ஜயர் வாக்கு அவருக்கு வேதவாக்கல்ல; தேவவாக்கு.

முதலாளியின் குடும்பத்தில் என்னவொரு சின்னச் சடங்கு

நடப்பதாக இருந்தாலும், இறுதியில் ஜயரின் ஆலோசனை கேட்கப்படாமல் அது நடந்தேறாது. புது வருடக் கொண்டாட்டம் முதல் திருமண வைபவங்கள் வரை ஜயரின் வார்த்தை அங்கு ஆட்சி செய்யும்.

அந்தக் கிராமத்துப் பிள்ளையார் கோவிலிற் பூசகராக முன்பு இருந்தவர் கணபதி ஜயர். அவருக்குப் பொன்னையா முதலாளியைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். முதலாளி தன் மனத்திலே என்ன வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார் என்பதை ஒரு நொடியில் அவர் கண்டு கொள்வார். அதன் பிறகு முதலாளியின் உள்ளம் கணபதி ஜயரின் வார்த்தைகளில் வெளிவரும். அதனால் எதற்கும் முதலாளி பிள்ளையார் கோயிலை நாடி ஓடுவார்.

இந்தத் துன்மதி ஆண்டு பிறப்புக்கு முன்னரே பொன்னையரையும் போட்டு ஒரு குழப்புக் குழப்பி விட்டிருக்கிறது.

புதுவருடப் பிறப்பென்றால் உதயத்துக்கு முன் எழுந்து மருத்துநீர் வைத்து நீராடி..... புத்தாடை தரித்து ஆலயத்துக்குச் சென்று வழிபட்டு, ஆதவன் உதயமாகும் போது வீட்டு முற்றத்திலே பொங்கலிட்டு, உரிய புண்ணிய காலத்திற் கைவிசேடம் பரிமாறி.....

துன்மதியில் இவையெல்லாம் தலைகீழாக மாறிப்போய் விட்டன.

புண்ணிய காலம் எப்போ? கொண்டாட்டம் முதல் நாளா? மறுநாளா? பொங்கல் எந்தத் தினத்திலே?

இந்தக் கேள்விகளெல்லாம் அவர் மனத்தில் ஜயங்களாக எழுந்து, அவற்றுக்கொரு விடை காண இயலாது தடுமாறச் செய்தன.

முதலாளிக்கு என்ன தடுமாற்றம் வந்தாலும் அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்குப் பிள்ளையார் கோயில் ஜயர் இருக்கிறாரல்லவா? துன்மதியினால் வந்த குழப்பத்தைத் தீர்ப்பதற்கும் அவர் ஜயரைத் தேடிக்கொண்டு போகத் தீர்மானித்தார்.

அந்த ஊர்ப் பிள்ளையார் கோயிலில் இப்போது கணபதி ஜயர் பூசகராக இல்லை. விருத்தாப்பியத்தால் தளர்ந்து நோயில் விழுந்துபோன காரணத்தினால் அவர் மகன் வரதராஜ ஜயர்தான் கோயிற் கடமைகளைக் கவனித்து வருகிறார்.

வரதராஜ ஜயர், முதலாளியின் கடைக்குட்டியான விக்கினேஸ்வரனோடு ஒன்றாகப் படித்தவர். விக்கினேஸ்வரன் இப்போது பல்கலைக்கழகத்திற் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

கணபதி ஜயருக்கு, மகன் வரதராஜ ஜயரையும் நன்றாகப் படிக்க வைக்க வேண்டுமென்ற பெரிய ஆசை மனத்தில் இருந்து வந்தது. அவருடைய குடும்ப நிலைமை காரணமாக, அந்த ஆசை எக்காலமும் நிறைவுறாத நிராசையாகவே அவருக்கு முடிந்து போயிற்று. வரதராஜ ஜயரின் படிப்பு இந்தாம் வகுப்புக்கு மேல் தொடர முடியாததால் அவர் துவண்டு போனார்.

கணபதி ஜயர் உள்ளத்தை உறுத்திக் கொண்டிருந்த அந்த வேதனையை, ஒரு தினம் கோயிலுக்கு வந்திருந்த பொன்னையா முதலாளியிடம் பூசை முடிந்து புறப்படுகின்ற சமயத்தில் மெல்லச் சொன்னார்.

'பொன்னையா, உன் ரை இளையவன் இப்ப எந்த வகுப்புப் படிக்கிறான்?'

'ஐஞ்சு முடிஞ்சு, ஆறிலே இருக்கிறான் ஜயா'

'என்ன செய்யிறது, நான் வரதராஜனை மறிச்சப்போட்டன்'

பொன்னையா முதலாளி கணபதி ஜயரின் மன நிலையைக் கவனத்துக்கெடுத்துக் கொள்ளாது தொடர்ந்து சொன்னார்.

'ஜயா செய்தது மிச்சம் சரி'

கணபதி ஜயர் இந்த ஆமோதிப்பைக் கேட்டுத் திகைத்துப் போனார்.

'ஜயா, மற்ற மற்றச் சாதி மாதிரி சின்ன ஜயா படிச் சென்ன உத்தியோகத்துக்குப் போகப் போகுதே! நீங்கள் தெய்வம் ஜயா! தெய்வ காரியம் பாக்கிறதுக்கெண்டு பிறந்த நீங்கள்! சின்ன ஜயாவும் அதைத் தானே செய்ய வேணும்!'

பொன்னையர் சொல்லிக் கொண்டு இரு கரங்களையும் கூப்பி, பக்தி சிரத்தையோடு கணபதி ஜயரைக் கும்பிட்டார்.

கணபதி ஜயருக்குத் தன்கண்களையும் நம்ப முடியவில்லை; தன் காதுகளையும் நம்ப முடியவில்லை. இப்படி ஒரு கணிப்பும் மதிப்பும் தங்களுக்குக்கிறதா என்று அவர் உள்ளம் வியந்தது.

பொன்னையா முதலாளி, தன்னிடத்தில் வைத்தாள ஆழ்ந்த விசுவாசம் பற்றிக் கணபதிஜயர் முன்னரே அறிந்தவர்.

அந்தக் கிராமத்திலிருந்து இரண்டு மைல் தொலைவிலுள்ள பட்டினத்திலேயே முதலாளியின் பெரிய கடை இருக்கிறது. ஜயருக்கு எந்தவொரு சிறிய பொருள் தேவைப்பட்டாலும் அவர் வேறு கடைகளுக்குப் போவதில்லை. பொன்னையா முதலாளியின் கடைக்குச் செல்வது தான் வழக்கம். அப்படி அவர் அங்கு போவதற்கும் ஒரு காரண முண்டு.

ஐயா அங்கு வந்திருக்கிறார் என்பதைக் கண்டதும், இலட்சாதிபதியான முதலாளி தன் இருக்கையை விட்டு எழுந்து விடுவார். அந்த ஆசனத்தைத் தூக்கி, கடைக்கு வெளியே போட்டு அதில் ஐயரை இருக்கச் செய்வார். இந்த மரியாதையை அவர் கணபதி ஐயருக்கு மாத்திரந்தான் கொடுப்பாரென்றில்லை. பூணூல் போட்டுக் கொண்டு ஐயரென்று யார் அங்கு சென்றாலும் இந்த மரியாதை கிடைக்கும்.

கணபதிஐயர் தன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அனைவரையும் பொன்னையா முதலாளியின் கடைக்குச் சென்றே பொருள் கொள்வனவு செய்யுமாறு அனுப்புவது வழக்கம். இந்தப்போக்கை விரும்பாத அவர் மகன் வரதராஜ ஐயர் ஒருதினம் ஐயரிடம் சொன்னார்:

‘ஏன். அந்தக் கடைக்குத் தான் எங்கள் எல்லாரையும் போகச் சொல்லுறியன்! அந்தக் கடையைவிட வேறே கடையிலை ஆதாயமாகச் சாமான் வாங்கலாம்’

கணபதிஐயர் மகன் சொன்னதைக் கேட்டுப் பலமாகச் சிரித்தார்.

அந்தச் சிரிப்பின் பொருள் என்னவென்று புரியாது விழித்துக் கொண்டு நிற்கும் மகனைப் பார்த்து ஐயர் சொன்னார்:

‘நீ ஆதாயமெண்டு எதைச் சொல்லுகிறாய்! ஐஞ்சு, பத்துச் சதக் காசைத்தானே! உந்தக் காசாலை எங்கடை கஷ்டம் தீந்துவிடப் போகுதே! அதுவல்ல ஆதாயம். பொன்னையா வயதிலே உனக்குத் தகப்பன் போலே. ஆனால் நீ கடைக்குப் போனாலும் தான் எழும்பி நிண்டு கொண்டு உனக்குக் கதிரை எடுத்துப் போடுருனே, அதுதான் ஆதாயம்.

எங்களைப் போல கோயிற் பூசாரிகளாக இருக்கிற ஐயர் மாருக்கு இதைவிட வாழ்க்கையிலே வேறே என்ன ஆதாயம் இருக்கப் போகுது!’

வரதராஜ ஐயர், தந்தையின் இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட பிறகு தங்களுடைய வாழ்வு நிலை பற்றிய சில உண்மைகளைப் புரிந்து கொண்டார். பொன்னையா முதலாளியின் மேல் தன் யான ஒரு மதிப்பையும் உள்ளத்தில் வளர்த்துக் கொண்டார்.

வரதராஜ ஐயர் அன்று மாலை கோயிற் பூசைகளை முடித்துக் கொண்டு வெளியே வந்த சமயம் பொன்னையா முதலாளி அங்கு நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்.

வெகு பவ்வியமுடன் முதலாளி நிற்கும் காட்சி வரதராஜ ஐயரைப் புல்லரிக்க வைத்தது.

ஐயர் அவரோடு ஒரு வார்த்தையைத்தானும் பேசுவதற்கு அவருக்கு நா எழ மறுத்தது.

கோயிலுக்குள்ளே குருவாகக் கம்பீரமாக நடமாடிக் கொண்டிருந்த அவர், தன்னை அறியாமலே முதலாளி முன் வந்து பணிவாக நின்று கொண்டார்.

முதலாளி தன்னுடைய அடக்க ஒடுக்கம் குலையாத நிலையில் தானாகவே ஐயருடன் மெல்லப் பேச்சுக் கொடுத்தார்.

‘ஐயா வருஷம் எப்ப பிறக்குது?’

திடீரென்று இப்படி ஒரு கேள்வியை ஐயர் அவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்க வில்லை. ஐயருக்கும் இதில் சந்தேகந்தான். ஆனாலும் அவர் தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளாமல், ‘பிறகெப்ப... திங்கக் கிழமைதான்’ என்றார்.

‘திங்கக் கிழமை பின்னோ மல்லவோ ஐயா வருஷம் பிறக்குதாம்!’

‘ஓமோம்..... பின்னேர்தான்’

‘அப்ப.....?’

‘அப்ப என்ன..... பின்னேரந்தான்’

‘பின்னேரமெண்டாலும் ஐயா... மாலைப் படைக்கைதான் புது வருஷம் பிறக்குதெண்டு ஒரு பஞ்சாங்கம் சொல்லுது. மாலைப்பட்டாப்போலை இரவுதான் பிறக்குதெண்டு மற்றப் பஞ்சாங்கத்திலே பேரட்டுக்கிடக்குது’

‘இரண்டு பஞ்சாங்கங்களும் வித்தியாசப்படுகிறதாலே பிந்தின நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பிசகொண்டுமில்லை. இரண்டு பஞ்சாங்கப்படையும் எப்படியோ வருஷம் பிறந்து விடும்தானே!’

ஐயர் சாதுரியமாகச் சொல்லி ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டார்.

‘ஐயா சொல்லுறதுதான் சரி. அப்ப இரவுதான் மருத்து நீர் வைச்ச நீராட வேணும். பொங்கல் சித்திரை இரண்டாந்திகதி செவ்வாய்க்கிழமை உதயத்திலே..... அப்பிடித்தானே ஐயா!’

‘ஓமோம்’

‘அப்ப நான் வாறன் ஐயா கையெடுத்துக் கும்பிட்டுக் கொண்டு விடை பெற்றுக்கொண்டார்.

அன்று சித்திரை முதலாம் நாள், துன்மதி பிறக்கும் நாள். உதயத்தில் எழுந்து வழமையாகப் புதுவருடக் கைங்கரியங்களைச் செய்து முடிக்கும் பொன்னையா முதலாளி எரிச்சலுடன் சூரிய அஸ்தமனம் வரை காத்திருக்கிறார்.

பொழுது எறிக் கொண்டிருக்கிறது.

அந்தக் கிராமத்து ஏழை எளிய சனங்கள் காலையில் எழுந்தே, தங்கள் கொண்டாட்டங்களை ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

முதலாளி வாயில் ‘பச்சைத் தண்ணி’ கூடக் குடியாமல் மனச் சலிப்புடன் கட்டிலுக்குக் கருண்டு கிடக்கிறார்.

அவர் மனைவி சமையல் அறைக்குள் ஏதோ வேலையில் மும்முரமாக ஓட்டிடுக்கிறார்.

அப்போது.....

‘ஐயா ... ஐயா.....’

வீட்டு வாசலில் எழுந்த குரல் கேட்டு முதலாளி நிமிர்ந்து பார்க்கிறார்.

அவருடைய குடிமக்களில் ஒருவனான சவரத் தொழிலாளி வாசலுக்கெதிரே அடக்க ஒடுக்கமாக நின்று கொண்டிருக்கின்றான்.

புது வருஷம் பிறந்துவிட்டால் குடிமக்கள் தங்கள் குடிமைபார்க்கும் வீடு தோறும் சென்று வருஷப்படி பெற்றுக் கொள்வது வழக்கம். அவன் அதற்காகத்தான் அங்கு வந்து நின்றான் என்பதை அவர் புரிந்து கொண்டார். என்றாலும், ‘வருஷம் இன்னும் பிறக்கயில்லை, அதுக்குள்ளே உனக்கென்ன அவசரம்!’ என்று கேட்க நினைத்தவர், குடிமகனோடே என்ன கதை என்று எண்ணிக் கொண்டு பேசாமல் இருந்து விட்டார்.

முதலாளியின் மனைவி ஒரு ரூபா நாணயம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்து சமையல் அறையின் வெளி விருந்தையின் மேல் வைத்தாள்.

முதலாளிக்குக் கைவிசேஷம் கொடுத்து, தானும் அவரிடம் பெற்றுக் கொள்ளாதவரையாருக்கும் கைநீட்டிப் பணம் கொடுக்கும் வழக்கம் அவரிடம் இல்லை.

அவன் பணிந்து நின்று அதை எடுத்துக் கொண்டு ஆச்சி வாறன்..... ஐயா வாறன்... என்று சொல்லி விடை பெற்றுத் திரும்பி நடந்தான்.

அவன் அங்கிருந்து சென்று, சற்று நேரத்தின் பின்னர் சலவைத் தொழிலாளி வந்து சேர்ந்தான்.

அவனும் முதலாளியின் மனைவி வைத்த காசை எடுத்துக் கொண்டு திரும்பும் வேளையில், 'பொன்னையா... பொன்னையா' என்று அழைத்த வண்ணம் வரதராஜ ஐயர் திடீரென்று அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

அவர் குரல் கேட்டதும் முதலாளி துடித்துப் பதைத்துக் கொண்டு கட்டிலை விட்டெழுந்து, வாசல்வரை விரைந்து சென்று, அவரை வரவேற்று உள்ளே அழைத்து வந்து கதிரை ஒன்றில் அமரச் செய்து, அவர் முன்னே பணிவாகக் கைகட்டி நின்று கொண்டார்.

புது வருஷம் போன்ற தினங்களில் ஐயர் இப்படி வீட்டுக்கு வருவது வழக்கமில்லை.

'ஐயா ஏன் வந்திருக்கிறார்? மருத்து நீரும் வாங்கியாச்சு... ஐயா வந்திருக்கிறது ஏதோ வொரு நல்ல காரியமாகத்தான் இருக்கும்'

முதலாளி நினைத்துக் கொண்டு, ஐயர் வாய்திறக்கும் வரை காத்து நிற்கிறார்.

ஐயர் அங்குமிங்கும் பார்வையைச் செலுத்திக் கொண்டு,

கதிரையில் நிலை கொள்ளாது தவித்த வண்ணம் இருக்கிறாரே யொழிய வாய் திறப்பதாக இல்லை.

ஐயரின் வருகைக்கான நோக்கத்தை அறிந்து கொள்ளாமல் முதலாளியாலும் பொறுமையாக இருக்கவே முடியவில்லை.

'ஐயா ஏன் வந்ததாக்கும்?' முதலாளி மிகப் பவ்வியமாக ஐயரிடம் கேட்டு வைத்தார்.

ஐயர் தொண்டையை ஒரு தடவை செருமிவிட்டு, தன்னை நிதானப் படுத்திக் கொண்டு சொன்னார்!

'இந்த வருஷம் வருஷக் காசு வாங்கச் சொல்லி ஐயா சொல்லி விட்டவர், அதுதான் வந்திருக்கிறேன்'

பொன்னையா முதலாளி நின்று கொண்டிருக்கும் பூமி இரண்டாகப் பிளந்து, அவர் உள்ளே அமிழ்ந்திக் கொண்டிருப்பது போன்று அவருக்கோர் உணர்வு.

அவர் மனைவி சமையல் அறையை விட்டு வெளியே வந்து ஒரு ரூபா நாணயங்கள் இரண்டை ஐயருக்கு முன்னாலுள்ள 'ரீப்போ' வின் மேல் வைக்கிறாள்.

ஐயர் அந்த நாணயங்களைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, 'சரி வாறன்' என்று கூறிய வண்ணம் எழுந்து வெளியே நடக்கிறார்.

பொன்னையா முதலாளி சுய உணர்வுடன் இருந்திருந்தால் 'இதுவும் துன்மதியின் வேலைதான்' என்று நினைத்திருப்பார்.

அப்படி நினைப்பதற்கும் அவருக்கு அப்போது சுய உணர்வு இல்லையே. ●

'மல்லிகை'யின் இருபதாண்டுச் சாதனையை

மனமார நரம் மதிக்கின்றோம்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில்

அதனது தாக்கம் நிதர்சனமாக

இன்று தெரிகின்றது.

சலியாத உழைப்புக்கு எமது

மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!

மெய்கண்டான் பிரஸ்
லிமிட்டெட்

161, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11.

கிளை: 144, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

மல்லிகையை அதன் ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே சுவைத்
துப் படித்து வருபவன், நான். நான் அதன் சேவையை
மனதார மதித்துப் போற்றுகின்றேன்.

இருபதாண்டுகள் ஒரு சிற்றட்டோக்குப் பெரிய சாதனையாக.

அதற்காக எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களும் பாராட்டுக்
களும்!

பருத்தித்துறை.

அன்புடன்
டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தன்

மல்லிகையின் இருபதாவது ஆண்டு வளர்ச்சிக்கு
எமது உளங் கனிந்த வாழ்த்துக்கள்

RANI GRINDING MILLS

219, MAIN STREET,
MATALE.
SRI LANKA

PHONE: 066 - 2425

VIJAYA GENERAL STORES

(AGRO SERVICE CENTRE)

DEALERS IN:- AGRO CHEMICALS, SPRAYERS,
FERTILIZER & VEGETABLE SEEDS.

No. 85, Sri Ratnajothe Sarawanamuthu Mawatha,
(Wolfendhal Street,) COLOMBO-13.

Phone: 27011

AUGUST

Mallikai

REGISTERED AS A NEWSPAPER IN SRI LANKA

20th ANIVERSIRY SPECIAL NUMBER

Dealers in:

WALL PANELLING
CHIPBOARD & TIMBER

With Best Compliments of:

PL. SV. SEVUGANCHETTA

140, ARMOUR STREET,
COLONBO - 12.

Phone: 24629

இப்பத்திரிகை 234B, காங்கேசன்துறை வீதி, பாழ்ப்பாணம் முகவரி
வசிக்கவும் ஆசிரியரும் வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஸ்டீவ் அவர்கள்
மல்வி.எசு சாதனம் மூலமாகப் பரப்புவதும் மூலமாக அச்சுத்திட்டம்
அட்டை விஜயா அமுத்தகத்திலும் அச்சிடப்பெற்றது.